

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз — SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association

ЦІНА $1.00 РАЗ НА ТИЖДЕНЬ ONCE A WEEK PRICE $1.00

РІК CVIII П'ЯТНИЦЯ, 15 ЧЕРВНЯ 2001 ЧИСЛО 24 VOL. CVIII FRIDAY, JUNE 15, 2001 No. 24

Важливий крок до об'єднання національно-демократичих сил

Голова Народного руху України Геннадій Удовенко (ліворуч) та голова Українського народного руху Юрій Костенко вітають один одного з укладенням угоди про об'єднання у виборчий бльок у присутності експрем'єр-міністра України Віктора Ющенка (праворуч).

КИЇВ — Український народний рух (УНР) і Народний рух України (НРУ) 9 червня підписали деклярацію про об'єднання. Декларація була підписана під час Других всеукраїнських зборів УНР, котрі почалися 7 червня. Як повідомив голова УНР Юрій Костенко, у декларації йдеться, що НРУ та УНР, як рівноправні політичні суб'єкти, мають намір розпочати злиття двох партій в єдиний виборчий бльок у складі широкого виборчого об'єднання національно-демократичних сил на парляментських і місцевих виборах 2002 року та об'єднання у єдиний Рух одразу по закінченні виборів навесні 2002 року.

Голова НРУ Геннадій Удовенко заявляв, що про об'єднання Народного руху України та Українського народного руху можна буде говорити лише після парляментських

(Закінчення на стор. 2)

Зустріч провідників держав ГУУАМ

ЯЛТА, Крим. – 6-7 червня відбулася зустріч провідників держав-учасниць ГУУАМ (Грузії, України, Узбекистану, Азербайджану, Молдови). Крім Конвенції держав-учасників ГУУАМ про взаємне надання допомоги з консульських питань, в Лівадійському палаці було підписано Хартію ГУУАМ, завдяки чому неформальне об'єднання стало офіційною міжнародною організацією.

Глави держав-учасниць ГУУАМ підписали 7 червня Хартію ГУУАМ, а міністри закордонних справ підписали Конвенцію про надання консульських послуг.

Президент України Леонід Кучма також провів двосторонні зустрічі з президентами Грузії Едуардом Шеварднадзе, Молдови – Володимиром Вороніним, Азербайджану – Гейдаром Алієвим, Узбекистану – Ісламом Карімовим. У Хартії зазначається, що метою співпраці ГУУАМ є сприяння соціяльно-економічному розвиткові країн-учасниць; зміцнення й розширення торговельно-економічних зв'язків; розвиток і ефективне використання в інтересах країн ГУУАМ транспортно-комунікаційної маґістралі та відповідної інфраструктури, розташованої на їх територіях; зміцнення реґіональної безпеки в усіх сферах діяльности; розвиток взаємин у сферах науки, культури, і гуманітарній; взаємодія в рамках міжнародних організацій; боротьба з міжнародним тероризмом, організованою злочинністю й наркобізнесом. Співпраця в рамках ГУУАМ ґрунтується на загальновизнаних нормах і принципах міжнародного права, поваги суверенітету, територіяльної цілісности та невтручання у внутрішні справи держав-учасниць. Ще до цієї зустрічі передбачалося, що в рамках ГУУАМ буде створено зону вільної торгівлі, однак ніяких документів з цього приводу не було прийнято.

У Хартії зазначається, що ГУУАМ відкритий для нових учасників, які цілковито підтверджують свою прихильність цілям і принципам ГУУАМ, закріплених у його основних документах, зокрема в Хартії. Вищим органом ГУУАМ є зустріч (саміт) глав держав країн-

(Закінчення на стор. 3)

УАКФ купила „Верховину"

ПАРСИПАНІ, Н. Дж. – В четвер, 7 червня, в Монтичело, штат Нью-Йорк, Українсько-Американська культурна фундація (УАКФ) остаточно купила право власности на відпочинкову посілість Українського Братського Союзу (УБС) „Верховина" у Ґлен Спеї, Н. Й. Кінцеве оформлення усіх правних формальностей відбулося в Гаріґліяно, адвокатських бюрах, які представляють позикодавців, тобто тих, хто надає морґедж, – „First National Bank of Jeffersonville" і „Sullivan County Industrial Association Agency".

Представниками продавця, тобто УБС, були Іван Олексин, Одрі Томас та Христина Шабльовська, разом з їхнім адвокатом Дж. Орсеком. Зі сторони покупця, УАКФ, були присутні члени Ради директорів, урядовці, також ґаранти мортґеджевої позички, включно з подружжями Капчаків і Бланаровичів, д-ром Степаном Ворохом, Олегом Колодієм та Антоном Філімончуком, разом з адвокатом УАКФ Олегом Н. Декайлом.

Важливими особами в оформленні мортгеджу і в усьому процесі придбання „Верховини" Українсько-Американською культурною фундацією були Рей Волтер – президент „First National Bank of Jeffersonville", котрий надає потрібні фінанси, щоб закінчити купівлю; а також Алан Скат з Аґенції індустріяльного розвитку повіту Саліван, яка запевнила окремі податкові полегші; їхні адвокати Волтер Ф. Ґаріґліяно, Барбара А. Ґаріґліяно і Сузан Конклін.

Надзвичайних зусиль заради успіху справи доклали Орест Т. Декайло і Маргарет Лінкус. Признання за вміле розв'язання багатьох правних проблем належиться Шілі Періно – президентові фірми Madison Avenue Abstracts з Чикаґської забезпеченевої компанії, аґенції забезпечення Бісканд з Ґлен Спею, Н. Й., Реймондові Дж. Клосу – професійному землемірові, і Томасові Кларкові, правному

(Закінчення на стор. 3)

Помер д-р Іван Флис

Св. п. д-р Іван Флис

В п'ятницю,8 червня, відійшов у вічність, на 79-му році життя, після довгої і важкої недуги, довголітній предсідник УНС та відомий громадський діяч в США адвокат д-р Іван Флис.

І. Флис народився 1 вересня 1922 року в селі Підсосні у Західній Україні. До США еміґрував у віці 12 років. Діставшись до Нью-Йорку, закінчив середню школу і був вибраний президентом своєї градуаційної кляси. Зацікавлений музикою та народними танцями, став провідником Української танцювальної групи, від 1940 до 1960 років. Співав та-

(Закінчення на стор. 8)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

Закон про вибори

КИЇВ. –Парламент 7 червня ухвалив новий закон про вибори народних депутатів. На думку більшости політиків та експертів, він посилить ролю партій у структурах влади, включно з Комуністичною партією України. З 289 депутатів, які підтримали новий виборчий закон, більшість належить до фракцій лівих партій. Саме вони раніше спромоглися ухвалити суто пропорційну систему виборів, яку заблькував Президент Л. Кучма. Політолог Віктор Небоженко каже, що після ухвалення нового закону, згідно з яким 75 відсотків депутатів обиратимуться за партійними списками і лише 25 відсотків – в мажоритарних округах, для Президента різко зростає політичний риск. „Ще раз заблькувати цей закон – це для Кучми значить продемонструвати свою консервативність. Це буде суперечити його крокам з реконструкції виконавчої влади і обіцянкам створити коаліційний уряд з депутатів від більшости в новообраному парляменті", – каже політолог. Л. Кучма заявив 9 червня, що він не підпише новий закон і, на його думку, на сьогоднішній день Україні потрібна система „президентського управління".

Л. Кучма взяв участь у зустрічі глав держав ЕС

КИЇВ. – Президент України Леонід Кучма 8 червня з Криму вилетів до Мілану (Італія), де взяв участь у неформальній зустрічі глав 14 держав Центральної Европи. Офіційна церемонія зустрічі глав держав Центральної Европи відбулася у місті Вербанія. Президент України цього ж дня провів двосторонні зустрічі з президентами Італії Карлом Азеліо Чампі, Союзної Республіки Югославії – Воїславом Коштуніцею, Федеративної Республіки Німеччини – Йоганесом Рау, Австрійської Республіки – Томасом Клестілем і Республіки Словенія – Мілошем Кучаном. Двосторонні зустрічі відбулися у місті Стреза.

Православні Церкви України провели мирні переговори

КИЇВ. – Згідно з досягнутим домовленням офіційних делеґатів Константинопольського і Московського патріярхатів у Цюріху 19-20 квітня 2001 року, представники обидвох патріярхатів відвідали Київ і від 26-29 травня, вели розмови про можливості створення Єдиної Національної Української Православної Церкви. Пресова служба Української Православної Церкви Київського патріярхату 1 червня повідомила, що ця зустріч була продовженням попередньої зустрічі в Цюріху представників цих двох патріярхатів. Візита до Києва була офіційною. Представниками Вселенського Патріярха були архимандрит Атенагорас (Пекштадт) і монах Іларіон (Рудник), як перекладач, а від Московського патріярхату – протоієрей Микола Балашов і Петро Лавровський. Обидві делеґації зустрічалися окремо з представниками Української Православної Церкви Київського патріярхату, Української Автокефальної Церкви та Української Православної Церкви Московського патріярхату. Під час зустрічей делеґати всіх трьох Православних Церков представили свою позицію щодо створення Єдиної Національної Православної Церкви в Україні та висловили своє бачення можливого розв'язання цієї проблеми. Вони погодились провести наступну зустріч-розмову на рівніархиєпископів у Цюріху в половині липня. Засоби масової інформації підкреслили важливість київської зустрічі, бо це ж вперше представники всіх трьох Православних Церков України сиділи спільно за одним дискусійним столом, окремо від делеґацій Вселенського і Московського патріярхатів. Преса Української Православної Церкви Київського патріярхату підкреслює, що розмови, розпочаті між православними, дають надію на те, що український народ матиме власну Єдину Національну Церкву у близькому майбутньому.

Призначення до нового уряду

КИЇВ. – Президент України Леонід Кучма 5 червня призначив Василя Гуреєва міністром промислової політики, Станіслава Сташевського – міністром палива та енерґетики,Василя Кременя– міністром освіти і науки, Валерія Черепа – Головою Державного комітету будівництва, архітектури та житлової політики. Президент також підписав указ про перетворення Державного комітету промислової політики на Міністерство промислової політики України.

Навчальні заклади, де викладають богослов'я, не визнані державою

ЛЬВІВ. – Визнання богословської науки українською державою сприятиме взаємній довірі та порозумінню у суспільстві, особливо напередодні візити в Україну Папи Римського Івана Павла II. Про це заявив у понеділок, 11 червня, на пресовій конференції ректор Львівської богословської академії о. Борис Ґудзяк. За його словами, такий крок „міг би стати промовистим виявом пошани Української держави до християнських ідеалів та цінностей загалом, а також безпосередньо до особи Святішого Отця та історичної важливости його приїзду в Україну". На його думку, дефакто богослов'я впевнено віднаходить своє місце у лоні інших наук, і не існує перешкод, аби визнати його де-юре. Зокрема проблема полягає у тому, що нині жоден із 91 навчального закладу в Україні, де викладається богослов'я, не має права видавати диплом державного зразку, незважаючи на те, що цю проблему порушувалося на всіх рівнях української влади – від парляментського Комітету з питань освіти до відповідних урядових структур. Тим більше, зауважив він, що „у розвинутих европейських державах богослов'я користується повним визнанням".

Області центральної України постраждали від дощів

КИЇВ. – Три області України – Житомирська, Київська та Хмельницька, постраждали від сильних злив з градом. Як повідомив у понеділок, 11 червня, ІТАР-ТАСС, посилаючись на Міністерство з надзвичайних ситуацій, у Житомирській області внаслідок злив було пошкоджено 74 лінії електропередач та зв'язку, поранено п'ятьох людей, на 440 будинках зруйновано дахи. У Київській області без електропостачання залишилося 32 населених пункти, а в Хмельницькій області – 20. До постраждалих районів Міністерство з надзвичайних ситуацій уже послало підрозділи з центрального воєнізованого аварійно-рятувального загону. Для координації дій з ліквідації наслідків стихії у міністерстві створено оперативний штаб.

Посол України в Японії вручив вірчу грамоту

КИЇВ. – Посол України в Японії Юрій Костенко у понеділок, 11 червня, вручив вірчу грамоту імператорові Акігіто. Під час зустрічі імператор Акігіто передав президентові України Леонідові Кучмі побажання здоров'я і процвітання українському народові. Значна увага в розмові приділялася чорнобильській тематиці. Імператор цікавився рівнем захворюваности, особливо дітей, на уражених радіацією територіях України, зазначивши, що в його країні після бомбардування Гірошіми і Наґасакі нагромаджено значний досвід лікування хворих на левкемію. Ю.Костенко висловив глибоку вдячність урядові Японії, японському народові за підтримку в подоланні наслідків аварії на ЧАЕС, в підвищенні економічного потенціялу української держави.

Ватикан – для дітей України

КИЇВ. – У понеділок, 11 червня, Київська міська педіятрична лікарня приймала подарунки. Напередодні візити в Україну свій внесок в оздоровлення українських дітей, зокрема потерпілих від Чорнобильської катастрофи, вирішив зробити і Папа Іван Павло II. На суму 200 тисяч американських долярів в лікарню було доставлено сучасне медичне обладнання. За словами головного лікаря лікарні Ольги Дзюби, нове обладнання може бути вживане відразу і, що важливо, для пацієнтів це буде безкоштовно.

Посол США в Україні буде співпрацювати з А. Кінахом

КИЇВ. – Посол США в Україні Карлос Паскуаль заявив 6 червня в Києві, після зустрічі з прем'єр-міністром України Анатолієм Кінахом, яку охарактеризував як „дуже конструктивну", про готовність свого посольства співпрацювати з новим урядом України в питаннях ринкових реформ і побудови демократичного суспільства. Дипломат повідомив, що А. Кінах поінформував його про пріоритети діяльности нового українського уряду. Крім того, відзначив посол, український прем'єр заявив про готовність розвивати в країні громадянське суспільство і забезпечувати постійний зворотний зв'язок між представниками неурядових організацій і урядом. К. Паскуаль сказав, що США також надаватимуть правову допомогу Україні при підготуванні законопроєкту з удосконалення процедури примусового банкрутства. Уряд України зробить все можливе, щоб Верховна Рада ухвалила цей закон, який дозволить „отримати певний час для підготування механізму проведення примусового відчуження і банкрутства підприємств". Він повідомив, що американські правові експерти згодні допомагати Україні не тільки в цьому, але також і в інших законопроєктах, що стосуються приватизації майна в Україні.

За матеріялами інформаційних аґентств

Важливий крок...

(Закінчення зі стор. 1)

ських виборів 2002 року. Проте, за його словами, вживаються заходи щодо узгодження позицій обох Рухів у парляменті. Зокрема, підкреслив Г. Удовенко, досягнута домовленість "піти єдиним бльоком на парляментські вибори 2002 року" разом із партіями „Реформи і порядок" і Конґрес українських націоналістів.

За словами, Ю. Костенка, всі ці роки „не Рух був опозиційною силою, бо ми у своїй державі працювали на демократію і реформи, а вчорашня партійна номенклятура, яка залишається у владних кріслах, прикрившись нашими демократичними гаслами, була в опозиції до незалежности, до демократії, до реформ, до европейського вибору і національної ідеї".

На зборах був присутний експрем'єр-міністр Віктор Ющенко. 27 квітня УНР, НРУ, партія „Реформи і порядок", КУН, УНП „Собор", „Батьківщина" запропонували В.Ющенкові очолити їх виборчий бльок. Він, у свою чергу, висловився за об'єднання демократичних сил, але при цьому конкретної відповіді на пропозицію не дав.

В. Ющенко продовжує консультації з метою формування коаліції демократичних сил з різними демократичними структурами. Він назвав рішення об'єднатися „високоморальним політичним вчинком, який чекали мільйони". За словами В.Ющенка, об'єднання Рухів – це важливий крок для майбутньої консолідації демократичних сил. Він зазначив, що тепер Україна перебуває „в часі, коли потрібно збирати каміння", і без об'єднання неможливо йти у майбутнє.

Президент України Леонід Кучма розцінює підписання декларації про об'єднання Народного руху України та Українського народного руху як „гру". Про це Президент сказав в інтерв'ю журналістам у літаку, повертаючись у Київ з Італії, де брав участь у зустрічі глав держав Центральної Европи 8-9 червня. Як наголосив Л.Кучма, „скрізь гра, фарс під високими гаслами". Л. Кучма не згоден з думкою деяких політиків, що це – „історична подія". Також був присутній на зборах Патріярх Української Православної Церкви Київського патріярхату Філарет.

УНІАН

Зустріч провідників...

(Закінчення зі стор. 1)

учасниць. Головування в ГУУАМ здійснюється державами-учасницями в алфавітному порядку на період між зустрічами глав держав. Робочими мовами ГУУАМ є російська й англійська. На зустрічі глав держав приймаються рішення про основні напрямки політичного, економічного й гуманітарного співробітництва в рамках ГУУАМ, про створення спеціалізованих органів ГУУАМ, про узгодження позицій з актуальних питань міжнародного життя, що представляють взаємний інтерес. Виконавчим органом ГУУАМ є засідання міністрів закордонних справ, яке проводиться двічі на рік. На засіданнях міністрів закордонних справ розглядаються питання виконання домовлень в рамках ГУУАМ. Робочим органом ГУУАМ є комітет національних координаторів, до складу якого входять національні координатори, що призначаються міністрами закордонних справ, по одному від кожної держави-учасниці. Засідання комітету національних координаторів проводяться щоквартально, по черзі в державах-учасницях. Першим головуватиме Азербайджан, другою - Грузія, третьою - Молдова, четвертим - Узбекистан, п'ятою - Україна.

Конвенція держав-учасниць ГУУАМ про взаємне надання допомоги з консульських питань, яку підписали міністри закордонних справ держав-учасниць ГУУАМ, дає можливість надавати один одному взаємну допомогу на території третіх держав зі захисту прав та інтересів громадян країн ГУУАМ у разі відсутности в цих державах дипломатичних представництв і консульських установ однієї з країн. Така допомога надаватиметься дипломатичним представництвам або консульським установам, і стосуватиметься таких випадків, як надання сприяння громадянам, які постраждали внаслідок нещасних випадків або внаслідок надзвичайних ситуацій; інформування про нещасні або смертельні випадки, що сталися з громадянами країни; сприяння в організації розшуку громадян, місце перебування яких невідоме; отримання відомостей про громадян, які були затримані або арештовані; витребування і пересилання документів, необхідних для захисту законних інтересів громадян зі соціяльно-правових, спадкових, майнових і інших питань.

ГУУАМ „не має на меті навіть в перспективі створити військово-політичне об'єднання", заявив Президент України Л. Кучма на спільній з главами держав прес-конференції після закінчення зустрічі. Він сказав, що ГУУАМ створено, щоб допомогти врегулюванню внутрішніх проблем в кожній з країн-учасниць. А вирішення цього питання можна віднести, на думку глави української держави, „до політичного процесу".

Президент України відзначив, що ГУУАМ не спрямоване проти будь-кого, в тому числі й Росії. Україна за його словами, послідовна у своїх кроках і „не має наміру працювати проти Росії, оскільки це наш стратегічний партнер".

Л. Кучма зазначив, що країни ГУУАМ зацікавлені у відтворенні „шовкового шляху" (йдеться про програму міжнародних телекомунікацій, заініційовану Конгресом США, і підтверджену цими краї-нами, які розташовані на серед-ньовічному „шовковому шляху"). У цьому зацікавлені також Китай і Пакистан, через які цей шлях проходить. Президент Молдови Володимир Воронін сказав, що основне в ГУУАМ – це розв'язання економічних, транспортних проблем. ГУУАМ ніколи не протиставлятиме себе іншим реґіональним організаціям (йдеться про Евразійське економічне співтовариство ЕАЕС), до складу якого входять Росія, Білорусь, Казахстан, Киргизія і Таджикистан; Вірменія формально не бере участи в ЕАЕС, але примикає до нього. ЕАЕС було створене 1 червня під час зустрічі глав держав СНД у Мінську.

Президенти держав-членів ГУУАМ доручили міністрам закордонних справ держав випрацювати документ про статус, положення і мандат спостерігача в ГУУАМ; завершити підготування положення про інформаційний представництво ГУУАМ у Києві і визначити порядок його відкриття. Досягнуто домовлення про проведення наступної зустрічі в Ялті 2002 року. Сторони домовилися про проведення 2001 року в Узбекистані урядового економічного форуму держав ГУУАМ із запрошенням зацікавлених міжнародних організацій.

УНІАН

Президент Азербайджану Гейдар Алієв

Президент Узбекистану Іслам Карімов

Президент Молдови Володимир Воронін

Президент Грузії Едуард Шеварднадзе

УАКФ купила...

(Закінчення зі стор. 1)

закривачеві справи.

Згідно з рішенням судді Биртона Ледіни з повітового найвищого суду, датованим днем 12 березня 2001 року, контракт продажу оселі „Верховина" Давидові Вільнерові було зліквідовано, Український Братський Союз і його президента І. Олексина зобов'язано повернути депозит (завдаток), який вони отримали від Д. Вільнера. Після цього, згідно з рішенням суду, УБС зобов'язано увійти в процес продажу „Верховини" Українській-Американській культурній фундації і подати документ ґарантії з продажним правом не пізніше 11 червня 2001 року. Згідно з попередньою угодою, оселю „Верховину" УБС винаймив Д. Вільнерові як літній дитячий табір, який винаймач повинен віддати Українсько-Американській культурній фундації не пізніше, як 25 серпня цього року.

Однією з умов угоди щодо табору було те, що Д. Вільнер вклав значну суму, ґарантуючи нею свої зобов'язання привести оселю до порядку, як цього вимагають місцеві правила щодо будинків і закони Департаменту здоров'я.

Після подолання багатьох перешкод прийшов успіх, який завдячуємо щедрості та активній підтримці з боку українських і неукраїнських громад та численних організацій: остаточне полагодження справи відбулося на декілька днів раніше, як було заплановано, – 7 червня.

Увесь склад Ради директорів УАКФ працював невтомно, збираючи потрібні для купівлі „Верховини" фонди, одержавши для цієї цілі IDA-мортґедж, який фінансово заменив купівлю і унеможливив продаж „Верховини" неукраїнцям. Бо навіть в останній хвилині, під час „клозинґу", адвокат УБС все ще погрожував вийти з процесу завершення купівлі, якщо сторона УАКФ не прийме його умов. У зв'язку з цим не було для нас несподіванкою, що УБС і його адвокати мали намір правно оформити продаж „Верховини" Д. Вільнерові у п'ятницю, 15 червня, – якщо УАКФ до того моменту не здійснила б „клозинґ".

Тепер УАКФ, як неприбуткова корпорація, буде зобов'язана запроєктувати розвиток і розбудову відпочинкової оселі, тим часом, спираючись на підтримку передусім української громади, продовжувати збирати фонди, щоб виконати свої позичкові завдання і запевнити видатки на утримання „Верховини". Оселя була придбана за ціну близько 1.1 млн. долярів.

Олег Н. Декайло

Пам'ятник І.Франка на „Верховині"

США не розслідують факти відмивання грошей Л. Кучмою, – запевняє радник Державного секретаря США

ВАШІНҐТОН. – США не розслідують факти відмивання грошей Президентом України Л. Кучмою та вищими посадовими особами України. Таку відповідь дав виконуючий обов'язки спеціяльного радника Державного секретаря США з питань СНД Джон Баєрлі у відповідь на звернення українського посольства. Дж. Баєрлі запевнив, що американські урядові структури не підтримують прямих контактів з майором М. Мельниченком, яким опікується неурядове аґентство, що займається розселенням біженців. Як зазначили в Посольстві України в США, М. Мельниченко часто робить публічні виступи, тому навряд чи він скористався програмою захисту свідків, оскільки це передбачає зміну імені, обличчя, місця проживання.

7 червня народний депутат України Г. Омельченко заявив, що в США розпочалося розслідування фактів відмивання грошей вищими посадовими особами України, в тому числі Президентом Л.Кучмою. Г.Омельченко також повідомив, що колишньому майорові державної охорони М. Мельниченкові, який перебуває в США, надано статус „особливо важливого свідка" і на нього поширена „програми захисту свідків". Г.Омельченко заявив, що федеральний суд Сан-Франціско розглядає письмове свідчення екс-прем'єра України Павла Лазаренка, в якому той заявляє, що за свої призначення на різні посади – від голови Дніпропетровської обласної адміністрації до прем'єра – він переказував великі суми грошей у валюті на рахунки Л. Кучми або ж на рахунки, контрольовані Президентом України.

За словами представника українського посольства у Вашінґтоні, в Держдепартаменті США „скептично поставилися до цієї інформації, але неофіційно відзначили, що якби це відбулося, те це свідчило б про недостатню координацію між американськими структурами".

УНІАН

АМЕРИКА І СВІТ

Успіх Дж. Тенета у миротворчих заходах на Близькому Сході

ЄРУСАЛИМ. – Американські офіційні чинники повідомили, що в середу, 13 червня, Ізраїль і Палестинська автономія погодилися на американський плян, який передбачає припинення вогню, а також арешт учасників радикальних палестинських угруповань. Таким чином створено основу для подальшого розв'язання конфлікту. Раніше представники Ізраїлю також прийняли запропонований „Тенетом плян" без усяких умов. Здійснилось це завдяки шестиденним наполегливим переговорам з обидвома сторонам– за посередництвом директора Центрального розвідувального управління (Сі-Ай-Ей) США Джорджа Тенета. Він був посередником у досягненні мирної угоди між Ізраїлем і Палестинською автономією і залишився в Ізраїлі для додаткових переговорів. Пізніше Дж. Тенет вилетить до Европи, щоб поінформувати про перебіг його місії Президента Буша. Невдовзі буде здійснено перші кроки, спрямовані на забезпечення тривкого перемир'я між Ізраїлем і палестинцями, зокрема відбудеться зустріч представників сил безпеки обох сторін. Наразі жодних деталей домовлености не розголошено, але повідомляють, що вона передбачає так званий період спокою, протягом якого Ізраїль відведе свої війська, а палестинці, серед своїх відповідних заходів, заарештують частину бойовиків. Тим часом кореспонденти підкреслюють, що жодна зі сторін не є цілковито задоволена угодою.

Президент Дж. Буш в Европі

МАДРИД, Еспанія. – Президент Буш у вівторок, 12 червня, прибув до Еспанії, розпочинаючи п'ятиденне европейське турне. Ця перша поїздка поставить його перед союзницькими урядами, які відверто критикують деякі аспекти політики Вашінгтону. У Мадриді Дж. Буш зустрівся з королем Еспанії Хуаном Карльосом, прем'єр-міністром Гозе-Марія Аснаром, єдиним европейським союзником стосовно програми протиракетної оборонної системи. Джордж Буш вважає, що США та їхні союзники мають обговорювати не питання про необхідність нової системи протиракетної оборони, а терміни її створення. Напередодні візити тисячі еспанців провели у Мадриді демонстрацію. Вони протестували проти смертної кари у США, виходу Америки з Кіотської угоди про охорону навколишнього середовища та проти американських плянів створення нової системи протиракетної оборони. 13 червня Президент Буш відвідав головну-квартиру НАТО у Брюсселі, а після цього відбув у шведське місто Ґетеборг для участи у зустрічі країн Европейського Союзу. На завершення поїздки – у столиці Словенії Любляні відбулася американсько-російська зустріч. Джордж Буш та Володимир Путін обговорили комплекс міжнародних проблем, у тому числі пляни США стосовно створення нової системи протиракетної оборони.

Знову намагаються позбавити І. Дем'янюка громадянства

КЛІВЛЕНД, Огайо. – У вівторок, 29 травня, американський суд почав знову розглядати справу українця за походженням Івана Дем'янюка, якому загрожує втрата американського громадянства через звинувачення у поданні неправдивої інформації в час його в'їзду до США після Другої світової війни. 81-річний І. Дем'янюк відомий тим, що свого часу був засуджений ізраїльським судом до страти, але потім звільнений, коли виявилася, що його неправильно ототожнили з сумновідомим охоронцем нацистських таборів смерти Іваном Ґрозним. І. Дем'янюк завжди заперечував, що допомагав нацистам, стверджуючи, що був військовополоненим і примусовим робітником. У разі підтвердження, що він подавав неправильну інформацію іміграційним властям США, Іванові Дем'янюкові загрожує депортація – можливо, до України.

Смертний вирок виконано

ТЕРРА-ГАУТЕ, Інд. – Перед стратою „оклагомський бомбіст" Тимоті МакВей скористався правом і попросив римо-католицького священика надати йому єлеопомазання. Тимоті МакВея стратили смертельною ін'єкцією в понеділок, 11 червня. Мертвим проголошено його о год. 7:14 ранку за місцевим часом. Страта відбулася в тюрмі страт у Терра-Гауте, в штаті Індіяна, більш ніж шість років по тому, як Тимоті МакВей влаштував вибух в адміністративній будівлі імени Альфреда П. Мурага в місті Оклагома, внаслідок чого загинули 168 осіб в тому числі багато дітей. Тімоті МакВей, якого було засуджено до смертної кари за організацію вибуху в Оклагома-Сіті у 1995 році, відмовився від подальших спроб перенесення терміну страти. Це рішення Т. МакВея було результатом відхилення 7 червня Федеральним апеляційним судом прохання адвокатів терориста відкласти страту, призначену на 11 червня. Це перша страта, організована Федеральною владою США за понад тридцять років. Поблизу в'язниці зібралась невелика група противників, а також прихильників смертної кари. За стратою спостерігали кілька вцілілих жертв вибуху, а також рідні загиблих. Ця страта привернула значну увагу – адже МакВей здійснив найбільший терористичний акт за всю історію США. До місцевости страти прибуло близько двох тисяч репортерів. Верховний суд США заборонив знімати страту МакВея на відеоплівку.

Триває сесія НАТО

БРЮССЕЛЬ, Бельгія. – У головній-квартирі НАТО триває весняна сесія міністрів оборони країн-членів Північно-атлантичного альянсу. Серед головних тем зустрічі – пляни Вашінгтону щодо створення нової системи протиракетної оборони. Президент США Джордж Буш, який перебуває в Европі також взяв участь у зустрічі НАТО. Президент США дав зрозуміти, що рішуче налаштований на виконання цього проєкту, незважаючи на заперечення його европейських союзників. Европейці побоюються, що американська національна система протиракетної оборони буде вороже сприйнята китайцями, а відтак приведе до нової гонки озброєнь. До Брюсселю прибули також керівники держав і урядів з 19 країн-членів НАТО. Міністрові оборони США Доналдові Рамсфельду так і не вдалося розвіяти сумніви своїх колеґ з країн-членів НАТО щодо намірів Вашінгтону. Також зазначалося, що для вирішення проблеми стрімкого розповсюдження зброї масового знищення не досить лише технічних засобів. Наголошувалося на необхідності пошуку „широкої політичної відповіді" на загрозу, що надходить від таких країн-ізгоїв, як Північна Корея, Ірак, Іран та Лібія. Наступною темою зустрічі стала ескаляція конфлікту в Македонії. Запропоновано відіслати до кризового реґіону постійного політичного представника від ЕС та Північно-атлантичного альянсу. Водночас міністри оборони країн-членів НАТО вирішили зменшити чисельність багатонаціонального миротворчого контингенту СФОР у Боснії на 2 тисячі вояків. Зараз в цьому реґіоні перебуває понад 20 тисяч військових. Контингент КФОР у Косові залишиться без змін. У засіданні Ради Евро-атлантичного партнерства бере участь також делеґація міністерства оборони України. В ході роботи спільної комісії Україна-НАТО йшлося передусім про програму реформування та розвитку української армії.

Українська громада - одна з найбільших у Португалії

ЛІСБОНА, Португалія. – Португальська преса в середу, 13 червня, повідомила, що в результаті теперішнього процесу леґалізації іміґрантів українці складають третю найбільшу іміґрантську громаду в тій країні. За даними часопису „Публіко", лише між січнем і червнем цього року в Португалії були леґалізовані 22 тисячі українців. За чисельністю українську громаду випереджають лише вихідці з португаломовних Бразилії та Кабоверде. Влада у Португалії оголосила про леґалізацію чужоземців, які живуть і нелеґально працюють в країні, зокрема для того, щоб запобігати розвиткові злочинних груп, які наживаються на експлуатації іміґрантів. За даними часопису, зі східноевропейців досі умовами леґалізації, окрім українців, скористалися також понад п'ять тисяч вихідців з Молдови, понад три тисячі румунів та більше двох тисяч росіян.

Трагедія в школі

ТОКІО. – У четвер, 7 червня, вранці у початкову школу в місті Ікеда в центральній Японії під час занять увірвався чоловік, озброєний кухонним ножем та вбив сім дітей і вчителя. Усі загиблі – діти віком від 6 до 8 років. Ще 15 школярів та вчителів було поранено. Прем'єр-міністер Японії Дзюгітіро Коїдзумі наказав провести ретельне розслідування обставин трагедії. Вбивцю заарештовано. Йому 37 років. Судячи з усього, він психічно хворий. Як повідомило японське телебачення, вбивця перебував під сильною дією наркотиків.

Демократи перебрали керівництво Сенатом

ВАШІНҐТОН. – Республіканська партія 6 червня формально віддала контролю у Сенаті після – рішення сенатора Джіма Джефордса, республіканця з Вермонту, виступити з партії та стати незалежним-безпартійним. Це його рішення змінило розстанову сил: демократи одним сенаторським кріслом переважили республіканців, які були більшістю в Сенаті від 1995 року. Тепер демократи перебирають володіння в Сенаті та всіх його Комісіях. Новим керівником сенатської більшости став сенатор-демократ з Південної Дакоти Том Дашел. Це небувале політичне потягнення – де вперше зміна контролі Сенату сталася без виборів. Республіканці далі контролюють Палату репрезентантів де їх 221, 209 – демократів, двоє незалежних і три незайняті посади.

Україна знову серед країн, де порушують права людини

БЕРЛІН. – У столиці Німеччини 6 червня було оприлюднено щорічний звіт правозахисної організації „Міжнародна амнестія", яка на початку тижня відзначила 40-літній ювілей. Серед 149 країн світу, де систематично порушуються права людини, знову названо Україну. Правозахисники закидають українській міліції катування людей, що знаходяться під слідством, і вибивання зізнань. У звіті йдеться також про неподолану „дідівщину" в українській армії та судові процеси над тими, хто відмовляється служити з релігійних міркувань. Організація вважає також, що умови утримання громадян під слідством та у місцях позбавлення волі не відповідають мінімальним міжнародним стандартам. Зокрема наголошується, що ув'язнені сидять у погано освітлених і непровітрюваних приміщеннях, вони одержують недостатнє медичне обслуговування, погано харчуються. В інтерв'ю „Німецькій хвилі" український правозахисник Олександер Букалов назвав цифри: „Минулого року на харчування з бюджету виділялося на одного засудженого вісім копійок на добу". Позитивно оцінено „Міжнародною амністією" скасування смертної кари в Україні.

Піратські компакт-диски – клопіт Україні

ВАШІНҐТОН. – Цього тижня на Україну може бути накладено стомільйонні санкції за її небажання чи неспроможність покласти край виробництву піратських компакт-дисків, які потім розповсюджуються по всій Східній Европі. Про це заявив президент Міжнародного союзу інтелектуальної власности Ерік Сміт. Як повідомляє інформаційне аґентство Ройтер, збитки американської музичної індустрії від піратського виробництва в Україні становлять понад 200 мільйонів долярів на рік.

З ПЕРШИХ УСТ

Адріян Каратницький: „Я дивлюся на майбутнє України доволі оптимістично"

Є на знаменитій ньюйоркській Вол-стріт дім, назву якого знають в усіх куточках світу – „Дім свободи" (Freedom House). В жовтні „Дім свободи" відзначатиме своє 60-річчя. Майже останніх сім літ цю правозахисну організацію, з представництвами в Україні й Альжирі, Перу й Латвії, Східньому Тіморі й Узбекистані, очолює 47-літній Адріян Каратницький. Сьогодні президент „Freedom House" – гість рубрики „З перших уст".

– Пане Каратницький, упродовж багатьох років традиційно „Freedom House" проводить „тест свободи", визначаючи рівень демократичности країн. Цьому дослідженню довіряють в ООН, на нього посилаються провідні інформаційні аґенції світу. Яке місце, за вашими останніми висновками, в цьому контексті посідає сьогоднішня Україна?

– Ми відносимо Україну до держав з умовно вільною виборчою демократією. Серед посткомуністичних країн – це приблизно середня позиція. З центрально- й східньоевропейського реґіону найкращі показники в цій ділянці у Чехії, Німеччини, Польщі. Найгірші – у Білорусі. Наша організація працює над низкою проєктів з вивчення стану свободи у світі (Freedom in the World: Annual Survey) багато років поспіль. У поле діяльности „Freedom House" потрапляють насамперед так звані недемократичні держави (існує 27 критеріїв оцінювання „недемократичного розвитку"). Але ми намагаємося не лише спостерігати процеси, а й впливати на них. З огляду на це, такі поважні установи, як ООН, американський Конґрес, Рада Европи, Світовий банк та інші, вважають результати наших досліджень якщо не абсолютно об"єктивними, то, принаймні, корисними для розуміння загальної ситуації у світі і конкретної в окремих країнах.

– Очевидно, саме ці висновки дали вам підстави на травневих слуханнях Комісії Конґресу США з питань безпеки й співпраці в Европі заявити, що за перше десятиліття незалежности стан свободи й поступ України в напрямку до демократичного, відкритого суспільства викликає розчарування. Яких найсуттєвіших помилок, на ваш погляд, припустилася Україна за цей період?

– Я не знаю, чи це можна назвати помилками, чи певною формою еволюції. Наша організація, вивчаючи найбільш успішні переходи від диктатури до демократії, виявила певну закономірність: найсприятливіші основи для трансформації суспільства закладені не стільки в кращих написаннях конституцій чи теоретичних моделях розподілу влади, (хоча це дуже важливі фактори), скільки в тому, наскільки згуртована громадськість й чи заангажована вона в суспільні процеси. В Україні такі процеси були наявні, але вони не стали всеукраїнськими, всеохоплюючими. Безперечно, участь суспільно активної меншости, до того ж географічно обмеженої (західні реґіони й, певним чином, Київ) прискорила політичні зміни. Але, на мій погляд, вирішальним стало те, що стара номенклатурна верхівка, точніше – її націонал-комуністичні організаційні осередки в різних республіках усвідомили: настав час, коли більш вигідно працювати в умовах незалежности, а отже, від старої системи пора відмовитися. В країнах Балтії, скажімо, простежувалися зовсім інші тенденції, й відповідно – сьогодні там зовсім інший результат.

– Тобто, за вашими міркуваннями, які, до речі, доволі популярні сьогодні в Україні, і те, що секретар ЦК компартії України з ідеології став першим президентом незалежної України, й те, що йому на зміну прийшов колишній секретар парткому найбільшого в колишньому Радянському Союзі ракетного підприємства, – логічне продовження свідомого вибору націонал-комуністичної верхівки? Але, наскільки мені відомо, кілька років тому „Freedom House" визнав Леоніда Кучму одним з найвидатніших розбудовників відкритого громадянського суспільства. Чи можна дізнатися, за які такі заслуги?

– У 1996 році „Freedom House" справді вручив Леонідові Кучмі Премію Свободи. Це визнання було вмотивоване двома основними чинниками: під його керівництвом Україна уникнула міжетнічних конфліктів і зробила вагомий внесок у розв'язання проблеми ядерного роззброєння на плянеті.

– Одначе протягом останніх чотирьох років ряд міжнародних правозахисних організацій постійно удостоюють Президента України зовсім іншої уваги, заносячи його ім'я до „чорної десятки" найбільших душителів свободи слова поряд з Фіделем Кастро та Саддамом Гусейном. Ви не довіряєте цим організаціям?

– Чому ж, цим організаціям можна довіряти. Але особисто я не вважаю, що Леоніда Кучму можна поставити в один ряд з Лукашенком, Кастром чи Гусейном. Він є людиною, котра працює в умовах скорумпованої системи і готова з нею співпрацювати, не змінюючи її. Я не вважаю також, що Леонід Кучма є особою, котра вибрала розбудову такої системи свідомо. Але він нічого не зробив, щоб змінити її, навпаки – став її рабом. Сьогодні роля президента України – це роля особи, не просто не зацікавленої в становленні громадянського суспільства, а людини, яка вбачає в тому пряму загрозу для себе особисто. Тому що за десять років незалежности в Україні через відсутність громадянської контролі зформувалася наскрізь – від низів до правлячої верхівки – скорумпована система. І тенденція впливати, контролювати, підкуповувати громадські організації, щоб і їх скорумпувати, як це вже зроблено з економікою чи політикою, не змінюється. Президент також зацікавлений у гальмуванні реальної громадянської активности суспільства. Ті багатолюдні демонстрації державних службовців, студентів, пенсіонерів, які недавно ми мали нагоду спостерігати як противаги антикучмівським виступам, насправді – імітація на взірець демократії радянського зразку.

– Ваша інституція завжди особливу увагу приділяла політичному дисидентству, зокрема в Радянському Союзі. Ви дуже добре знаєте природу цього явища. Пригадуєте, зовсім недавно, в момент, коли опозиція почала становити серйозну політичну силу, президент Кучма закликав державних службовців публічно визначитися зі своєю політичною плятформою. Чи не означає це, що в Україні можлива нова хвиля політичного дисидентства?

– Я навіть не можу уявити, що українська еліта може коли-небудь зректися бажання й можливостей спілкуватися зі західнім світом і з Европою, погодитися на периферійний чи неоколоніяльний статус України, пов'язаної лише з економічними інтересами Росії. Мені здається, що це не в інтересах ні суспільно активного широкого українського загалу, ні новопосталих економічних, тим паче олігархічних, кіл. З цієї точки зору, Україна навряд чи піде на якісь широкі репресивні методи боротьби з опозицією до влади. Радше це може бути зроблено за аналогією країн з сильними домінуючими партіями. Вони, як правило, послуговуються законними засобами, маючи при тому величезні переваги перед опонентами через контролю над засобами масової інформації та ряд інших, м'ягших, хоча й прикрих обмежень дій незалежних організацій.

– Авторитетні політологи, як, наприклад, експерти Інституту політики, розмірковують про перспективи авторитаризму в Україні – і недавно Збіґнєв Бжезінський заявив, що, на його погляд, повернення авторитаризму в Україні можливе. Ви погоджуєтеся з цією думкою?

– Певні форми авторитаризму в Україні вже проявилися в постійному адміністративному тиску на незалежні засоби масової інформації, дуже грубих порушеннях процедури розслідування „справи Ґонґадзе", знесенні наметового містечка на майдані Незалежности в Києві, розправі над незалежними суддями, як це роблять тепер зі суддею Замковенком... Питання в тому, наскільки ці прояви можуть бути більш чітко зформовані й оформлені. Я сподіваюся, що в державних структурах України є достатньо сили й волі, і вони не підуть шляхом Мілошевича. Я також вважаю, що в Україні не має перспектив і „білоруський варіянт". Хіба що якийсь широкомаштабний путч. Але за президентства Леоніда Кучми такий розвиток подій не можна навіть передбачити.

Адріян Каратницький

– До речі, ходять чутки, що теперішньою своєю посадою ви завдячуєте Збіґнєву Бжезінському...

– Ці чутки інспіровані в Росії, очевидно, з огляду на відому його позицію щодо українсько-російських відносин. Збігнєв Бжезінський ніколи не вчив мене, як підходити до зовнішньої політики. Я рідко отримую від нього інструкції чи рекомендації. Хоча ми близько співпрацюємо: Бжезінський – член нашої Ради директорів.

– Ваша прогноза на найближчий розвиток подій в Україні?

– Оскільки олігархійна коаліція з комуністами відпала, а продовження поміркованої співпраці між реформаторами і олігархами через відставку Ющенка не має реальних перспектив також, залишається варіянт закріплення президентської влади. Але я вважаю його недовготривалим і не дуже ймовірним. Є ще один шлях – посилення авторитарних тенденцій у подальшому відчуженні й відмежуванні від Европи й Америки в економічному, культурному, дипломатичному сенсі. Цей варіянт є можливим. Одначе найбільш ймовірним, на мій погляд, є посилення незадоволення в суспільстві, консолідація демократичних сил і співпраця між певною частиною магнатів, як би це парадоксально не виглядало, і олігархів, котрі хотіли б стабільних політичних умов для свого подальшого економічного процвітання. Тому Заходу сьогодні дуже важливо не лише підтримувати недержавні інституції, досліджувати, відстежувати демократичні процеси, а й розвінчувати всю скорумповану діяльність поодиноких постатей в Українській державі, оприлюднювати їхні закордонні банківські рахунки, розшукувати докази їхніх економічних порушень та махінацій тощо.

– Але побутує доволі поширена думка, і серед української громади, й серед дипломатичного корпусу, що така інформація шкодить міжнародному авторитетові України й неґативно впливає на різноманітні допомоги, дотації, спонсорування. Як знайти балянс між істиною і формуванням позитивного образу нашої держави?

– Найбільш позитивні статті, що з'явилися

(Закінчення на стор. 9)

День Батька

Слово ***батько*** та численні його синоніми – ***отець, тато, дєдьо, няньо, татуньцьо*** сповнені великої пошани, любови й ніжности, то все ж і вони не вичерпують тої гідности, котрою звеличують народи світу це ім'я, це звання – батько. В українській родині та всьому народі як бачимо у вище поданих прикладах ніжного звертання слово батько займає окреме місце поваги ще з сивої давнини. Батько – це мудрість, любов, довір'я, сила, непохитність, витривалість, вміння та самовідданість.

Бога визнаємо Батьком усього світу, „Господня молитва", що її уклав сам Христос починається зверненням „Отче наш!", батьками народу кличемо провідних, найбільш заслужених політично-громадських діячів. Наших предків, починаючи від біблійного Адама, називаємо також прабатьками. Навіть земля – країна, де живе рідний народ, бере свою назву від батька: у всіх мовах світу називається „Батьківщиною", „Вітчизною".

Важливість, роля і завдання батька давні, як Божий світ, але історія публічного святкування Дня батька в Америці не дуже довга. Мала вона свій початок в стейті Вашінґтон, коли вдячна дочка Сонора Люїза Смарт-Додд, одна із шістьох, що залишились півсиротами після смерти матері хотіла в окремий спосіб віддячитись батькові Віліямові Смартові за його повне любови та посвяти виховання. Ставши дорослою, в 1909 році вона запропонувала, щоб окремим днем вшанувати її батька в червні, місяці його дня народження. Вперше День Батька відзначено 19 червня 1910 року в Спокейні, стейт Вашінґтон. У 1924 році Президент Кальвін Кулидж також підтримав пропозицію, щоб День Батька став державним святом. Одначе з тих чи інших причин, тільки в 1966 році Президент Линдон Джонсон офіційно проголосив День Батька державним святом, яке припадає на третю неділю червня.

Про важливе значення ролі батька в родині яскраво свідчить світова художня література, але, мабуть, найкраще і найобразніше це підкреслив у своїй творчості Тарас Шевченко. На Запорізькій Січі одним з найпочесніших і шанобливих звань, додаваних до титулу гетьмана, кошового, отамана чи інших було слово ***батько***. У поемі Т. Шевченка „Іван Підкова" козаки, схвалюючи рішення, гукають... „Добре, батьку-отамане!", а в поемі „На вічну пам'ять Котляревському" Т. Шевченко так вшановує поета за його відвагу писати українською мовою!... „Будеш, батьку, панувати, поки живуть люди". Навіть Дніпро, найбільшу ріку України, поет називає батьком в поемі „Гайдамаки": ..., Ой Дніпре мій, Дніпре, широкий та дужий! Багато ти, батьку, у море носив козацької крови"...

Чи ж не про батька-виховника-вчителя говорить Іван Франко в своєму оповіданні „У кузні", котрий зумів вогонь своїх слів-навчань міцно засіяти на все життя в душі дитини! ...„запас його я взяв дитиною в свою душу на далеку мандрівку життя. І що він не погас і досі". Від батька діти вчаться не тільки особистих, але й громадських чеснот.

І тут треба віддати належне тим батькам-героям, що обороняли свою родину не тільки на рідному порозі, але й далеко від дому, в лавах рідного війська, та поклали своє життя за свій рід-нарід, за Батьківщину. Згадаймо й тих батьків, що в чужих краях вони подбали про українське релігійне і громадське виховання для своїх дітей – будували церкви, народні доми, школи – творили організації, щоб зберегти свою спадщину і передати її дітям. Усвідомивши собі віддаїність і заслуги батька в родині, громаді, народі, з вдячністю побажаймо всім батькам Божого благословення, багато сил, духової наснаги та непохитности в змаганні за щастя їх дітей.

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз – SVOBODA – Published by the Ukrainian National Association

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510, UNA Fax: (973) 292-0900
E-mail: svoboda@att.net Web-site: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Periodicals postage paid at Parsippany, NJ 07054 and additional mailing offices.

Передплата на рік $55.00, на півроку - $35.00. Для членів УНСоюзу $45.00 річно, на півроку - $30.00. За кожну зміну адреси - $1.00. Чеки і грошові перекази виставляти на "Svoboda".

Головний редактор —Ірена Яросевич
Редактори: Ольга Кузьмович, Христина Ференцевич, Левко Хмельковський, Петро Часто.

Адміністрація „Свободи"
Адміністратор Володимир Гончарик (973) 292-9800 (дод. 3041)
Керівник відділу оголошень
Марійка Осціславська (973) 292-9800 (дод. 3040)
Передплата - Марійка Пенджола (973) 292-9800 (дод. 3042)

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про найкращий дарунок на день народження

Ніде правди діти, святкування та відзначування дня народження – це у нашому народі досить новий звичай, якого не було ще у минулому столітті, або ставалося це дуже рідко. Згідно з нашою українською традицією відзначали у нас ім'янини у день святого, іменем якого названо людину. Але здається, що ми тепер в загальному куди сильніше відзначаємо дні народження, як іменини, і це так у вузькому родинному колі, як і в громадському, а вже особливо, коли йдеться про відзначення славних постатей політичного, мистецького чи літературного світу.

Отож святкуємо дні народин, і стало це вже прийнятим звичаєм. Тому нікого не дивує, що оскільки цього тижня, конкретно 14 червня, припадає 110 років від дня народження провідника Організації Українських Націоналістів, полковника Євгена Коновальця, появилися в пресі заклики цей день особливо відзначати. Розуміється, зокрема з України, де панує звичай відзначати кожний „ювілей" концертами, зібраннями і тим подібним, отримали ми відповідні звернення, заклики і заподання різних програм.

Дивно, коли приходиться читати такі заклики про історичну подію, а тут для мене особисто ідеться про члена родини, про того доброго, вирозумілого і родинного „вуйка Ґенка", якого завжди згадую із наших таких давніх, але таких гарних у споминах дитинства вакаціях у Ворохті, або на передмісті Берліну над озером Вансее. Прийшли на думку також інші спомини – відзначування сумної річниці у 1998 році – 60-річчя атентату у Роттердамі та участь із словом про улюбленого „вуйка" в Києві та Львові.

Коли тим разом приходиться цю ще одну річницю відзначати тихо і на самоті, та лише із тривожними щоденними вістками з України, якою несподіванкою із справжнім подихом надії було переслання від доброго знайомого копії із „Українського Слова" з Києва з датою 24–30 травня , де прочитала „Звернення з нагоди 110-ої річниці від дня народження Євгена Коновальця", підписане Миколою Плав'юком, головою ОУН, і Андрієм Гайдамахою, головою Проводу ОУН(р) та їхніми головними співробітниками. В ньому читаю: „Постать Коновальця є об'єднуючою для всіх українських патріотів, адже він саме, повністю присвятивши усе своє свідоме життя боротьбі за визволення України, зумів у 1929 році об'єднати націоналістичні організації і покликав до життя і дії леґендарну Організацію Українських Націоналістів, яка вписала золоту сторінку в історію України.

Відданий ідеї примату інтересів нації і самостійної соборної держави, засадничо відкидав орієнтацію на чужі сили. Знав, що тільки власними зусиллями і спільною боротьбою нація стане державною і забезпечить гідне життя і розвиток.

У ці ювілейні дні ми закликаємо українську громадськість у всіх країнах світу, а зокрема на Батьківщині, об'єднавши зусилля на належному рівні, відзначити річницю від дня народження полковника Євгена Коновальця...".

Читаючи це „Звернення", мені здавалося, що саме воно було найкращим відзначенням цієї дати і найкращим подарунком для Є. Коновальця. Чи ж би вкінці дійшло до того так потрібного порозуміння? Чи не говорять за нього оці два підписи під зверненням?

Із архівних записок відшукала я лист полковника до усіх співробітників, датований днем 17 лютого 1921 року. Він пише: „Ми мусимо шляхом порозуміння старатися піддержати вироблений вже погляд в громадянстві про нашу спільну активність, про наше рішуче бажання дійти до раз поставленої мети. Це піддержання нашого престижу як організації потрібне і необхідне передусім з огляду на нашу молодшу братію. Необхідне це також з огляду на наше громадянство так в Галичині, як на Україні, як і на еміґрації. Для цього не вистарчить тільки слів, за котрими немає змісту, а треба порозуміння між нами, виміни думок і спільної праці".

Чи ж би, може, ці думки тепер були натхненням до цього спільного „Звернення"? А може, це тільки у мене таке „побожне" бажання? Але одне певне – читаючи це сьогоднішнє „Звернення", мені здається, що це – найкращий дарунок, який могли в день народження зробити своєму провідникові послідовники його ідей!

О-КА

Ігор Ольшанівський заслужив місце серед праведників

Управи АГРУ і АНЧЕЙН заслуговують на признання за нагадування нам всім про заслуженого, працьовитого та ініціятивного громадського діяча сл. п. Ігоря Ольшанівського („Свобода, 25 травня).

Коли б Ігор Ольшанівський добився лише створення Конгресової комісії для дослідження голодомору в Україні, то й тоді йому належалося б місце серед праведників українського народу. А він же зробив ще багато більше за своє відносно коротке життя про що й нагадує згаданий допис.

Петро Матула,
Потомак, Мд

Шановні читачі!

Просимо у своїх статтях і листах обов'язково подавати число телефону для полегшення спілкування з вами. Також просимо не надсилати копії статтей, надісланих в інші видання. Редакція відхилятиме ті статті, які вже з'явилися в інших газетах. Ми змушені ще раз повторити відому істину, що редагування, скорочення статтей і зміна заголовків (зі збереженням змісту публікацій) є правом редакцій газет.

Редакція „Свободи"

Візита Святішого Отця Івана Павла II в Україну

Програма перебування Святішого Отця в Україні

Субота, 23 червня 2001 року (Київ)

• 8:30 – Відліт з Риму;

•12:30 – Приліт Святішого Отця до Києва на летовище Бориспіль. Привітання Президента України. Відповідь Святішого Отця. Привітання Дипломатичного корпусу;

•18:00 – Візита ввічливости Святішого Отця Президентові України. Вітання з родиною Президента;

•18:30 – Зустріч із представниками культури, науки, політики і підприємництва. Промова Святішого Отця. Місце: Маріїнський палац;

Неділя, 24 червня 2001 року (Київ)

• 9:00 – Прибуття на летовище „Чайка" в Києві;

• 9:30 – Служба Божа в латинському обряді. Проповідь Святішого Отця. При кінці Літургії коротке слово Святішого Отця і молитва „Ангел Господній".

•12:45 – Прибуття до Апостольської нунціятури;

•13:00 – Зустріч і обід в Апостольській нунціятурі з єпископами Греко-Католицької і Римо-Католицької Церков України. Слово Святішого Отця.

•17:15 – Зустріч із представниками Всеукраїнської Ради церков і релігійних організацій. Слово Святішого Отця. Місце: Національна філярмонія;

Понеділок, 25 червня 2001 року (Київ-Львів)

• 7:30 – Приватна Літургія в Апостольській нунціятурі;

•10:00 – Божественна Літургія у візантійському обряді. Проповідь Святішого Отця. Місце – летовище „Чайка";

•16:30 – Прощання в Апостольській нунціятурі;

•18:00 – Відліт з летовища Бориспіль;

•19:15 – Приліт до Львова. В'їзд до центру міста;

Вівторок, 26 червня 2001 року (Львів)

• 9:00 – Прибуття на Іподром по вул. Стрийській;

• 9:30 – Служба Божа в латинському обряді. Беатифікація. Проповідь Святішого Отця.

•13:15 – Обід у латинській семінарії в Брюховичах з усіма католицькими єпископами України. Відпочинок у Митрополичих палатах собору святого Юра;

•18:30 – Зустріч з молоддю. Слово Святішого Отця. Місце – площа перед церквою Різдва Богородиці на Сихові.

Середа, 27 червня 2001 року (Львів)

• 7:30 – Приватна Літургія у Митрополичих палатах собору святого Юра;

•10:00 – Божественна Літургія у візантійському обряді. Беатифікація. Проповідь Святішого Отця: Іподром по вул. Стрийській;

•13:00 – Прибуття до Митрополичих палат Собору святого Юра;

•13:15 – Обід у палаті св. Юра з усіма католицькими єпископами України;

•17:00 – Прощання у Соборі святого Юра. Прибуття на Львівське летовище;

•18:15 – Церемонія прощання;

•19:00 – Відліт до Риму.

Втретє, після св. Климентія і св. Мартина І

Коли Іван Павло II прибуде в Україну у цьому червні, він буде третім Папою Римським, який ступить у цю історичну країну. Двома попередніми були святий Климентій І і святий Мартин І, обидва вони вмерли як мученики, таким чином освятивши українську землю.

Святий Климентій І був третім Папою Римським після святого апостола Петра. Папа Римський святий Климентій І – один з апостольських отців, відомий з його послання до коринтян. У той період історії Римської імперії Церква була поза законом і жорстоко переслідувалася.

Римська імперія ув'язнила святого Климентія І і заслала його до Криму, де він умер мученицькою смертю. Багато століть пізніше святі Кирило і Методій виявили мощі Папи святого Климентія і принесли частину їх до Риму, де вони тепер вшановуються у базиліці святого Климентія.

Однак частинка черепа Папи Римського святого Климентія І залишилася в Україні і шанобливо зберігається у Печерській лаврі – першому великому монастирі Київської Русі. Цей монастир був закритий і використовувався як музей атеїзму протягом довгого совєтського періоду. У 1988 році монахи повернулися сюди і тепер вони та прочани продовжують зберігати мощі з черепа Папи святого Климентія з найвищою повагою, час від часу засвідчуючи чудесне миро, що витікає зі святих мощів.

Папа Римський святий Мартин І з умбріянської родини в Італії, відомий богослов, служив у VII сторіччі і був непохитним опонентом проти монотелітської єресі (одного з останніх найбільших христологічних контроверсій ранньої Церкви). Саме Папа святий Мартин І посприяв запровадженню терміну „ортодокс" в еклезіястичний словник.

Імператор Константин II підтримав єретиків і заслав Папу святого Мартина в Україну, де він помер мученицькою смертю в Корсуні 16 вересня 655 року.

У 681 році Шоста Екуменічна Рада виправдала ортодоксальне вчення Папи святого Мартина І та інших мучеників того періоду. Одна частина мощів Папи святого Мартина залишилася в Херсонесі, а решта мощів цього святого були повернуті до Риму, де вшановуються у церкві святого Мартина.

„Сівач", КІС

* * *

Зв'язки між Україною та Апостольським Престолом почали розвиватися інтенсивно після Хрещення України у 988 році. Східній (візантійський) обряд християнства був запроваджений з Константинополя, і українці стали належними до патріярхату, який усе ще перебував у повному сопричасті з Римом. Потім князь Володимир та Папа Іван XV, а згодом і Сильвестр II обмінювалися емісарами. В епоху середньовіччя, незважаючи на розкол між Константинополем та Римом 1054 року, безпосередні контакти між Україною та Римським Апостольським Престолом продовжувалися. У 1245 році Папа Інокентій IV відіслав місію до монголів, і переговори з князем Данилом Галицьким та Васильком Романовичем завершилися коронацією Данила Апостольською римською делеґацією у 1253 році.

У 1453 році, після поневолення Константинополя турками, Константинопольский патріярхат поступово втрачає свій вплив на Східні Церкви, а в 1588 році, із встановленням Московського патріярхату, українці почали шука-

(Закінчення на стор. 12)

Візита Папи Римського потрібна Україні

КИЇВ. – Президент України Леонід Кучма вважає, що візита Папи Римського Івана Павла II „потрібна Україні, а не Президентові, парляментові і урядові". Про це він сказав 30 травня, під час засідання організаційного комітету з підготування візити Папи. Л. Кучма відзначив, що „ми недопрацьовуємо" у питаннях підготування візити, зокрема, в роботі „з протестним електоратом". За словами президента, якби праві сили чи опозиція „з такою люттю, з якою вони займались Президентом, займалися б питаннями, пов'язаними з візитою понтифіка, то проблеми тут не було б". За його словами, „у нас завжди знаходяться можливості для власних інтересів, але коли інтереси державні, то ними займаються інші".

За словами заступника глави Адміністрації Президента України Анатолія Орла, до цього часу „ще не врегульовано становище Української Православної Церкви у Львові". Проблема полягає і в тому, що не всі віруючі підтримують візиту Папи Римського в Україну. Як підкреслив А. Орел, невирішення цих проблем не відповідає курсові євроінтеграції України і зобов'язанням України перед Радою Европи. „Візита Папи є реальним шансом показати, що Україна – европейська країна, толерантна до всіх віросповідань", – зазначив А.Орел. Однак, за його словами, інформаційна пропаганда цієї візити в Україні „пущена на самоплив", держава не використовує свої інформаційні можливості. За даними Міністерства фінансів, на підготування і забезпечення візити Папи Римського виділено 15 млн. 812 тис. грн. (реставраційні роботи, ремонт доріг тощо).

УНІАН

Прем'єра опери „Мойсей" – на честь Св. Отця

ЛЬВІВ. – Опера „Мойсей" офіційно отримала благословення Святішого Отця Івана Павла II. Ця унікальна опера – музика Мирослава Скорика, лібретто Богдана Стельмаха – створена за однойменною поемою Івана Франка. Прем'єра відбудеться на честь Святішого Отця у Львівському театрі опери та балету ім. Соломії Крушельницької 24 червня.

Опера справді унікальна, оскільки це „перша" опера третього тисячоліття. Це „перша" опера, яку спонсорує Папа. Це „перша" опера, яка написана в Україні з часу проголошення незалежности. Це „перша" опера, світова прем'єра якої відбудеться у Львівському театрі опери та балету. І це „перша" опера, яка має таке важливе релігійне та історичне значення.

Хоч Папа Іван Павло II спонзорував створення опери, проте, зважаючи на стан здоров'я і надзвичайно насичену програму його перебування у Львові, ніхто не може ґарантувати, що Святіший Отець буде присутній на прем'єрі. Попри те прем'єра відбудеться саме на його честь і під час його візити.

Докладнішу інформацію про оперу, театр та всі аспекти діяльности цього центру культурного життя у Львові можна одержати на сайті: www.LvivOpera.org., у Львівському оперному театрі або через одного зі спонзорів прем'єри - Pro-W (Україна) в Києві - тел. (044) 293-2493, 253-2768; факс.(044) 253-5201 а також за адресою: www.Pro-W.com

Релігійна інформаційна служба України

СТОРІНКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Помер д-р Іван Флис

(Закінчення зі стор. 1)

кож у хорі при УКЦ св. Юра під дириґентурою проф. Теодора Онуфрика. Танцювальна група і хор брали участь у численних концертах та імпрезах в метрополії та завжди викликували щире признання публіки.

В часі Другої світової війни І. Флис служив у американському війську, а повернувшись домів, одружився зі своєю товаришкою у танцювальній групі Марією Толопкою. У часі відсутности І. Флиса вона провадила танцювальною групою. І Флис повернувся до студій і закінчив із відзначенням Вищу школу торгівлі в Нью-Йорку, осягнувши ступінь бакалавра. Але продовжував далі студії, вступивши на правничий факультет університету в Нью-Йорку, який закінчив в 1953 році. Після цього відкрив правничу та бухгальтерську практику на Другій авеню в Нью-Йорку, яку провадив з великим успіхом впродовж 25 років.

Д-р І. Флис з великою посвятою та запалом працював в ім'я української спільноти в Нью-Йорку, особливо як член управи і голова Ради Директорів Української Федеральної кредитової спілки „Самопоміч", де працював безперебійно від 1950 року аж до відходу на емеритуру в 1995 році, як член екзекутиви УККА, голова УАКРади, член корпорації кладовища Святого Духа, член дирекції Джус Фастенер Корп та Українського Інституту Америки, юридичний дорадник Фонду Катедр Українознавства та опісля член Надзірної Ради Українського Наукового Інституту Гарвардського університету.

До Українського Народного Союзу д-р І. Флис був обраний на заступника Головного предсідника в 1974 році і був на цьому пості до 1978 року. В цьому році його обрано Головним предсідником УНС, і він залишився на тому відповідальному і престижному місці впродовж трьох каденцій, до 1990 року, коли відійшов на емеритуру, залишаючись до смерти почесним членом Головного Уряду УНС. Д-р І. Флис разом із д-ром Василем Верешем організували та провели в 1976 році перший ярмарок УКЦ св. Юра при 7-ій вулиці в Нью-Йорку, і від того часу такі ярмарки проходять кожного року з великим успіхом.

Д-р І. Флис особливо цінив родину та свій родинний дім на Лонг-Айленді, в якому жив зі своєю дружиною Марією аж до її смерти в 1991 році. Останні роки свого життя перебував у своєї дочки Феліції Флис-Вулслей. Залишив у смутку її, сина Івана, управителя „Союзівки", та дві онуки, Тетяну і Аріяну. Залишилися також сестра покійного Тессі Колоджі і брат Михайло Баран.

Похоронні відправи відбулися у вівторок, 12 червня, і середу 13 червня з УКЦеркви Святої Трійці в Кергонксоні на Український католицький цвинтар св. Духа в Гемптонбурґу, Н. Й. Бажаючі скласти пожертву в пам'ять І. Флиса можуть вислати свій даток до: Orleans EssexVNA & Hospice; North Country Hospital, Prouty Drive; Newport, VT 05855

До усіх членів УНСоюзу

Шановні!

Забезпеченева установа може виплатити дивіденду тільки у тому випадку якщо підприємство приносить надвишку капіталу, яка може бути розділена усім власникам грамот.

УНСоюз виготовивши фінансовий звіт за 2000 рік виказує найменший недобір протягом останніх десяти років. Це мале зменшення нашої надвишки завдячуємо головно розсудливому фінансовому керівництву та скороченню витрат застосовуваному протягом останніх трьох років. Річний порівняльний звіт виказує, що УНС має покриття в активах 111.89 дол. на кожних 100 дол. пасивів порівнюючи до 105.02 дол., беручи до уваги пересічних 25 найбільших установ життєвого забезпечення. Одначе наш актуарій ще не дозволяє нам виплатити дивіденду за 2000 рік й тому Екзекутивний Комітет УНСоюзу не ухвалив дивіденди для свого членства за 2000 р.

Як установа життєвого забезпечення ми маємо зиск, але будучи братською установою ми уділяємо багато коштовних користей, якими втішаються наші члени сьогодні та втішалися протягом багатьох років. Хочемо ще раз поінформувати членство, куди УНСоюз, як братська установа, видає гроші.

1. УНС допомагає двом тижневим виданням „Свободі" і „The Ukrainian Weekly". У 2000 р. на підтримку газет УНС видав 175,000 дол.

2. Наша відпочинкова оселя Союзівка протягом року отримала від УНСоюзу 579,000 дол.

3.Члени у віці 79 років або більше отримали братських бенефітів на суму 170,000 дол., щоб заплатити їхні вкладки.

4. Хронічно хворі члени отримали в загальному 3,300 дол.

5. В академічному році виплачено 23,000 дол. членам як стипендії.

6. Кожний ґрадуант української суботньої школи отримав від УНСоюзу дарунок у сумі 50 дол.

Тисячі членів втішалися знижкою на відпочинковій оселі Союзівка і знижкою за передплату наших видань протягом років. Нажаль братські внески у сумі 3 дол. річно для дорослих членів не покривають цих щедрих користей. Ми, як установа мусимо зрозуміти, що для збереження цих користей мусимо або скоротити їх, або підвищити братські внески, або збільшити продаж нашого забезпечення.

Ваше членство в УНСоюзі є вартісним для вас не тільки як забезпечення вашого життя, але також дає вам багато користей.

Ваше членство не тільки дає вам право на повище згадані користі, але у цей сам час допомагає цілій українсько-американській громаді. Ми високо оцінюємо ваше членство в УНСоюзі і надіємося служити вам і вашим дітям ще наступних 107 років.

Ваш голос є важливим для нашої установи. Просимо взяти участь у виборі делеґатів на Конвенцію у 2002 році, щоб висловити ваші думки, нові ідеї та побажання щодо майбутности УНСоюзу і його членства.

Екзекутивний комітет

Загальні збори Округи Конектикат

ІСТОН, Кон. – 19 травня в приміщенні Українського Народного Дому в Гартфорді відбулися річні збори нашої Округи. У зборах взяла участь головний секретар УНС Марта Лиско.

Кожний відділ нашої Округи має нагоду по черзі бути господарем річних зборів. Цього року господарем був 277-ий із Гартфорду. Збори відкрив голова відділу Мирон Колінський разом із секретарем Мироном Кузьом. Дальше ведення зборів було передано голові Округи Ігореві Гайді.

Першим звітував Ігор Гайда, який подав перегляд праці Округи за минулий рік. Округа мала інформаційні сходини у вересні, в Стемфорді, та організаційні сходини в жовтні, у яких брала участь головний предсідник Уляна Дячук. Округа в 2000 році придбала 30 нових членів й посіла 5-те місце із 27 округ. Найбільш успішним був Мирон Кузьо, фінансовий секретар 277-го Відділу, який придбав 13 нових членів. Опісля звітували секретар Степан Тарасюк і скарбник Тарас Сливінський.

За Контрольну комісію звітували голова Мирослав Троян і член Володимир Ґлова. Вони запропонували уділити абсолюторію уступаючій управі, яку прийнято одноголосно. Мирослав Троян від Номінаційної комісії подав склад управи: Ігор Гайда – голова, Мирон Кузьо – заступник, Степан Тарасюк – секретар, Тарас Сливінський – скарбник. Контрольна комісія: Мирослав Троян – голова, Богдан Добущак і Володимир Ґлова – члени. Вільні члени: Олесь Пришляк, Юрій Стахів, Мирон Колінський і Дмитро Стець. Внесок Номінаційної комісії принято одноголосно.

Головний секретар УНС Марта Лиско подала докладний звіт із праці Головного Уряду. Вона також пояснила про нові поліси та пляни на дальшу діяльність щодо Союзівки та видань, побажала нашій Окрузі успіхів щодо приєднання нових членів, відповіла на запитання присутніх.

Ігор Гайда

Учасники річних зборів в Гартфорді.

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Відроджують рідну культуру

В Луганську місцева „Просвіта" активно відроджує українську культуру. Шевченківські дні пройшли дуже урочисто. Квіти до пам'ятника Шевченкові були покладені не тільки від національних організацій та партій, але також від адміністрації міста. В Луганському університеті письменник і почесний голова „Просвіти" Богдан Пастух прочитав лекцію „Тернистий шлях генія до рідного слова".

Зростає зацікавлення молоді українською мовою та літературою. Коли набір студентів на російському відділенні Луганського університету значно зменшився, то на українське відділення набір студентів збільшився втричі.

Пекучою проблемою не тільки в Луганську, але і в усій Україні є брак української книжки і преси. Хоч „Наукова думка" в Києві друкує дуже цікаві видання з історії України, народознавства й мовознавства, але вони майже недоступні для читачів через високі ціни та малі тиражі. Наприклад, „Енциклопедія української мови", яка недавно вийшла, коштує 102 гривні, а вчителі отримують 100–120 гривень на місяць. Головою обласної „Просвіти" на недавніх зборах в Луганську вибрано історика педагогічних знань Луганського університету Володимира Семистяга.

Віра Боднарук,
професор, голова ТУМ–Чикаго

Обдурити можна лише раз

У статті д-ра Романа Барановського („Свобода", ч. 19) „Україна мусить вийти зі смуги криз" говориться про складну ситуацію і економічні негаразди в Україні. Д-р Р. Барановський пише про д-ра Осипа Мороза, котрий пропонує провести ще до 24 серпня світовий конгрес, котрий хоч частинно розв'яже найпекучіші проблеми України.

Цей конгрес мав би відбутися під патронатом Президента і прем'єр-міністра України з участю найкомпететніших діячів і політиків. Молодіжні організації повинні скликати цей конґрес з метою побудови сучасної української нації.

Водночас усунення з посади Віктора Ющенка і його уряду, котрі за рік зробили більше, ніж уряди України за 9 років, – це іронія долі, а може й злочин. Економіка України почала зростати. Прийнято перший бездефіцитний бюджет. Борги позаплачувано. Гривня трималася твердо. Повернено багатьом заборгованість з платні. Виплачено пенсії і підвищено їх. Це не сподобалося комуністам і олігархам, вони з'єдналися і пішли проти В. Ющенка та його уряду. Маючи більшість у Верховній Раді, вони висловили недовір'я урядові В. Ющенка.

Як зазначала „Свобода" 27 квітня у редакційній статті „недруги України пішли у останній і вирішальний бій". Та чи здають собі справу ті депутати, що більше їх не вибере народ, бо пішли проти народу? Що вони більше до Верховної Ради України не ввійдуть, що ніхто не проголосує за них? Бо як говорять: „Обдурити можна лише раз..."

Богдан Данко,
Нью-Гейвен, Конн.

Світлина з архіву

В прилозі залучаю світлину Юрка Шухевича, брата генерала Чупринки-Романа Шухевича. Він стоїть крайній праворуч. Юрко Шухевич був жорстоко замордований комуністами у львівській в'язниці на вулиці Лонцького.

Марія Купчинська,
Лорейн, Огайо

Від редакції: *Дякуючи Марії Купчинській за цікаву фотографію, пропонуємо й іншим читачам переглянути родинні архіви: чи немає там світлин, які варто зберегти для історії на сторінках „Свободи"? Звісно, редакція не гарантує опублікування усіх надісланих світлин, а також очікує, що їхні власники додадуть марки на оплату їх можливого повернення.*

Дякуємо за Вашу допомогу

2 липня 1999 року „Свобода" вмістила нашого листа Тетяни Мишталь про доньку Наталю, яка народилася інвалідом, потребувала хірургічної операції, а ми не мали на це коштів. Пишемо до вас з великою радістю: Господь подарував нам здорового синочка Михайлика, якому 20 червня буде рік. А Наталя 1 вересня піде до першої кляси разом з іншими дітьми. І це сталося завдяки великій українській родині, яку ми хочемо обняти і поцілувати. Нам допомогли громади Української Євангельської церкви в Юніоні, Н. Дж. (пастор Павло Ходневич), Української Православної церкви, де настоятелем о. Стефан Посаківський, родини Марковських, Обуховських, Комаринська, Юрій Мончак та Й.Г. Низький їм уклін за велику любов до нас.

Тетяна Мишталь,
с. Малі Заліщики,
Тернопільська обл.

У нас вчаться обдаровані діти

Радісно писати про наші успіхи, адже в нашій гімназії дуже багато обдарованої молоді. От якби нам виділили більше приміщення, ми змогли б у себе проводити більше різних культурних заходів, в яких учні могли б показувати свої здібності, свої досягнення не тільки в обов'язкових дисциплінах, а й у позагімназичних справах. Хочу похвалитися своєю маленькою ученицею. Їй 10 років і є лавреатом Кримського республіканського конкурсу „Юний віртуоз" республіканської програми „Нові імена Криму", дипломаткою Міжнародного конкурсу скрипалів ім. Б. Которовича, у Харкові, Міжнародного дитячого музичного конкурсу „Синя птиця", Еврокарпатського дитячо-юнацького конкурсу – фестивалю „Срібний дзвін". Гімназія засновує благодійний фонд ім. Володимира Мономаха для підтримки обдарованих дітей. У нас є чимало переможців олімпіяд знань. Я теж брала участь в конкурсі „Директор року" у Симферополі і перемогла. А в конкурсі „Вчитель року" брали участь дві наші вчительки і перемогли в номінації „Українська мова".

Наталя Руденко,
директор української школи-гімназії,
м. Симферопіль

А. Каратницький...

(Закінчення зі стор. 5)

останнім часом в американських ЗМІ, – про „справу Ґонґадзе". Бо вони свідчать, що є в українському суспільстві люди, готові боротися за правду. Така інформація вимальовує в американського читача зовсім не неґативний образ України, як дехто стверджує, а неґативний образ її лідерів. Але в цьому є позитивний знак – зарубіжний читач має уявлення про динаміку суспільства, яке прагне істини. Я сказав би, що для популярности Росії найкращою була постать Сахарова. Як і для України часів тоталітаризму – її дисидентів. Відправляють у відставку Ющенка – це також нагадує Америці й світові, що є такі люди, є така коаліція, котра прагне розбудувати в Україні благополучну в усіх сферах державу.

– Ваше українське походження якось вплинуло на вибір професійних інтересів? І взагалі, з чого розпочалася ваша дорога в „Дім свободи"?

– Так, це має певне значення. Україна завжди мене цікавила з огляду на мою генеалогію (я народився в Нью-Йорку, а мої батьки приїхали зі західної частини України). Але ця частина світу повсякчас знаходиться в полі моїх професійних інтересів тому, що я зрозумів, як і багато інших людей, що Україна є ключем до балянсу сил у Европі. З цієї точки зору, працювати над українською тематикою означає займатися не якоюсь вузькою, периферійною, другорядною проблемою. Її доля є важливою для всієї Европи, а отже, й для цілого світу. Я дивлюся на майбутнє України доволі оптимістично. Коли мені було 11 років, я прочитав малесеньку замітку про арешт Вячеслава Чорновола і розповів про українських іншодумців у школі. Потім сталося так, що, цікавлячись літературою (після закінчення Колюмбійського університету я спеціялізувався в англійській літературі), я відкрив дивну закономірність: у тоталітарному світі найбільше переслідують людей, які мають дар літераторів. У 1978 році я ввійшов до малесенького штабу, який готував „сахаровські слухання", у 80-ті роки активно співпрацював з польською „Солідарністю", чехословацьким, угорським, югославським підпіллям. Упродовж п'ятнадцяти років працював помічником президента Американської федерації праці „Конгрес промислових організацій". Напевне, кожна людина, чиї батьки пережили і занепад імперії, і Другу світову війну, й весь драматизм іміґрації, має відчуття свободи й усвідомлює, якою бурхливою і якою небезпечною може бути та частина світу, з якою вони пов'язані генетичним кодом.

Вела розмову **Катерина Кіндрась**

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Вдала імпреза дітей і молоді

ПАЛАНТАЙН, Ілл. – Осередок СУМ-у ім. полк. Д. Вітовського кожного року влаштовує оригінальну імпрезу. Є нею Весняний концерт молоді у виконанні членів танцювальних гуртків з участю дітей зі Школи Українознавства та гуртка бандуристів.

Минулий, шостий з черги концерт відбувся в неділю, 29 квітня , під назвою „Ярмарок", в якому участь брали в більшості діти у віці від 3 до 15 років, разом майже 100 виконавців.

На самому початку програми д-р Володимир Гончаров, вітаючи присутніх двома мовами ознайомив їх, що представлятиме собою „Ярмарок". І коли відкрилася сцена на увагу глядачів полонили оригінальні „ярмаркові декорації". Продумана презентація точок програми „а ля Бродвей" зразу ввела публіку у відповідний настрій, а точка за точкою проходили при акомпаніяменті добре підібраної музики.

Як д-р В. Гончаров розповів, так і присутні бачили, як юні риболови проходили з вудочками та зі зловленою рибою, щоб відтак продати її на „ярмарку", а за зароблені гроші поїхати на змагання копаного м'яча київського „Динамо"...

Головна дія, одначе, відбувалася в різних точках. У першій частині був „Привіт", відтак „Ярмарок пробуджується" далі „Хто вхопив шапку". „Сопілкар" на своїй мелодійній сопілці заохочував дітей- танцюристів 2-ої кляси (а їх було 30) до танцю... а в танок „Перша пара чобіт" малий хлопчик показує сестричці свою першу пару чобіт. Учні „Рідної Школи", на відміну, деклямували також вірші Тараса Шевченка. Першу частину закінчувала точка „Чи ви чули?" у виконанні 3-ої кляси (на ярмарку завжди можна почути якісь новини), а наймолодші танцюристи з 1-ої кляси, (яких було 29), вивели „Гри і забави".

Після перерви дітей на сцені та публіку на залі забавляв „Акробат", „Гуцулята" зустрілися на ярмарку, щоб затанцювати, а далі ляльковий майстер викінчував прекрасні ляльки, і вони приходили до життя в точці „Чи ляльки живі?".

Сопілкар Юрій Стрільчук приграє гуцулкам до танцю.

Бандуристи, знову на відміну, виконали для присутніх три народні пісні. „Чарівний віночок" відтворив особливу красу дівочого вінку. Полонили увагу мельодія та виконання „Мені ворожка ворожила", а славний український „Гопак" виконали діти 2 кляси.

Великий „фінал" зібрав усіх виконавців на сцені, але головну ролю тут вже відіграв голова осередку СУМ-у ім. полк. Д. Вітовського д-р Олесь Стрільчук. Він розказав, як багато людей спричинилися до переведення цьогорічного концерту, і ті що вчили, і ті, що шили строї, і ті, що дбали за декорацію і музику. Інші були заняті редакцією і друком книжечок-програмок, фільмуванням, афішами та навіть помістецьки видрукованими квитками вступу. Хтось подбав також про це, що при вході до залі стояло естетично оформлене табльо зі знимочками „зірок-дітей", виконавців того концерту. Він віддав також належне батькам, котрі привозять дітей навіть здалека на різні проби і виховні заняття. Згадав він і про це, що в більшості ці юні виконавці – це вже третє покоління.

Юні „гуцулки" виконують свій танок.

В програмі до дітей та присутніх дуже цікаво говорив, відзначуючи заслуги осередку СУМ-у, президент Української федеральної кооперативної каси „Самопоміч" Богдан Ватраль, щедрий спонсор цього попису дітей. Установа, котра вже роками допомагає осередкові у веденні цієї корисної діяльности.

Учителям народних танків Калині Васюнець, Адріяні Стрільчук, Петрові Осійчукові та Ростикові Зботаніву можна лише щиро поґратулювати за терпеливість та знання, з якими вони зуміли спрямувати всю дитячу енерґію в таке русло, що в результаті дало так цікаву програму.

В. Кусик
Фото: О. Сорока-Стрільчук

Католики і православні разом відправили Вечірню

Єпископ Роберт Москаль з православним і католицьким духовенством під час відправи Вечірні у Велику п'ятницю при українській православній катедрі св. Володимира в Пармі, Огайо.

ПАРМА, Огайо. – В травні 2000 року українська православна і українська католицька катедри в Пармі з єрархами обидвох віровизнань, Митрополитом Константином і Єпископом Робертом, спільно відправили Вечірню з нагоди святкування 2000-ліття народження Ісуса Христа.

У Велику П'ятницю, 13 квітня цього року, духовенство і вірні католицької і православної катедр знову спільно молились. Цього дня в 3:00 год. по полудні духовенство і вірні української православної катедри св. Володимира взяли участь у Вечірні Великої п'ятниці в українській католицькій катедрі св. Йосафата.

Вечірню відправили Єпископ Роберт Москаль у співслужінні духовенства. В 7:00 год. вечора того ж дня, в недалекій відстані, на тій самій вулиці, Єпископ Роберт з його духовенством і вірними взяли участь у Вечірні в українській православній катедрі св. Володимира.

Вечірню відправляли 9 священиків, 2 диякони, понад 40 вівтарних прислужників у присутності приблизно 700 вірних.

Іван Норка

Відзначили 15-ліття трагедії Чорнобиля

КАРТЕРЕТ, Н. Дж. – Українська громада в Картереті за останніх 50 років змінила своє обличчя – багато повмирало, молодші роз'їхались, або взагалі відстали від українського життя – але все ж ще затрималась горстка ентузіястів, які стараються провадити працю в існуючих обставинах. З нагоди 15-річної річниці аварії в Чорнобилі місцеві представники організацій створили комітет, який підготовив відзначення цієї сумної дати.

29 квітня 2001 року в українській католицькій церкві св. Марії в Картереті відправилась Панахида за жертви Чорнобиля, а після Панахиди в Українському громадянському клюбі поблизу церкви відбулася програма, яку відкрив В. Янів. Після цього О. Кузишин представила запрошеного гостя виконавчого директора Фонду Допомоги Дітям Чорнобиля Олеся Кузьму. О. Кузьма координує посилки медичної допомоги в Україну, добуває фонди для цього від різних американських установ, співпрацює з американським урядом щодо допомоги жертвам Чорнобиля, а також ініціював програми в лікарнях п'ятьох міст України для успішного поборювання наслідків Чорнобиля, головно серед дітей.

Крім вищезгаданих представників організацій була присутня голова 100-го Відділу СУА Галя Каськів та голова Відділу СУК „Провидіння", Демян Сенюк. О. Кузьмарозповів про позитивні висліди праці Фонду і скільки ще можна зробити при співпраці наших громад та поодиноких осіб. Свою доповідь він ілюстрував фільмом-репортажем американської журналістки з Коннектикату, яка недавно відвідувала околиці Чорнобиля, а також шпиталі в Україні, де лікуються діти, які народились після аварії і через радіяцію хворіють на різні хвороби.

Присутні також побачили короткий фільм, де наш відомий український чемпіон Віктор Петренко, у співпраці з Фондом, організував імпрезу „Перемога заради дітей", де зібрано понад 120 тисяч долярів для Одеської обласної дитячої лікарні. Понад 20 чемпіонів фіґурного ковзання взяло участь в тій імпрезі.

Завдяки наполегливій праці Фонду, який почався з простого передання декількох валіз з ліками та іграшками для дітей в Україні, розвинулась широка діяльність. Вислано 26 посилок медичної допомоги літаками та дев'ять кораблями, вартости 46 млн. долярів. Ця допомога пішла до шпиталів, клінік та сиротинців в 14 областях України. За свою гуманітарну працю Фонд дістав в 1995 році від губернатора Нью-Джерзі нагороду „Governor's Volunteer Award".

Велике признання належиться Фондові Допомоги Дітям Чорнобиля, який засновано в 1989 році подружжям З. і Н. Матківських. В 1996 році подружжя Матківських стало першими американськими громадянами, які отримали нагороду Президента України Л. Кучми за їхню визначну благодійну діяльність в Україні.

Члени комітету, стоять зліва: Василь Матлаґа, Іван Васічко, Володимир Янів, Олесь Кузьма. Сидять: Марія Васічко, Оксана Кузишин.

Оксана Кузишин

КУРИТИБА, Бразилія. – 26 квітня у Товаристві прихильників української культури відбулось вшанування пам'яти 15-ліття Чорнобильської трагедії. У ньому взяли участь представники Куритибського консульського корпусу, генеральний секретар СКУ Віктор Педенко.

Голова Товариства Ізраел Кравець підкреслив, що Товариство прихильників української культури готове до співпраці щодо допомоги потерпілим від Чорнобильської трагедії, яку надає їм Українсько-Бразилійська Центральна Репрезентація (УБЦР).

Голова Українсько-Бразилійської Центральної Репрезентації УБЦР Йосиф Вельґач мол. розповів, що завдяки договору з клінічним шпиталем Федерального університету Парани і мером Києва Олександром Омельченком українська громада в Бразилії надає можливість українським лікарям Київського центру пересадки кісткового мозку стажуватися в Куритибі. Минулого року д-р Ірина Коренкова і д-р Євген Караманець мали в Куритибі практику з пересадки кісткового мозку. У квітні вони зробили в Україні перші такі пересадки. Тепер стажуються у Куритибі лікар Сергій Бородкін та медсестри Тетяна Машулянська і Вікторія Дяченко.

УБЦР шукає добродіїв, які хотіли б зробити пожертви на цей проєкт. Ці пожертви можуть бути також у вигляді ліків або медичних підручників, які лікарі та медсестри могли б використовувати в Україні. Контакт із УБЦР – через електронну пошту: welgasz@omni.brasil.br

Генеральний секретар СКУ Віктор Педенко підкреслив у своєму слові важливість праці УБЦР і розповів про візиту до клінічного шпиталю Федерального університету Парани. Проєкт дітям з Чорнобиля був започаткований 28 лютого 1998 року, коли в домі Діонісія та Ірини Хомів колишній віце-консул України в Куритибі Юлій Татарченко зі своєю дружиною Анною запропонували дати гроші на користь з дітям з Чорнобиля.

На зібранні теперішній Генеральний консул України в Куритибі Валерій Григораш зробив доповідь про Чорнобиль.

Віктор Педенко мав також зустрічі з провідниками української громади в Бразилії, зокрема з католицьким єпископом Єфремом Кривим, з православним єпископом Єремією Ференсом та консулом Валерієм Григорашем.

Д-р Михайло Рубінець

Зліва: Єпископ Єфрем В. Кривий, генеральний секретар СКУ В. Педенко, генеральний консул В. Григораш, президент Українсько-Бразилійської Центральної Репрезентації Й. Вельґач мол., президент Українсько-Бразилійського Товариства Б. Савицький і директор Українського товариства „Бразилія" В. Цюнек.

КАЛЕНДАРЕЦЬ ПОДІЙ

16 -17 червня – фестиваль при Українській Католицькій церкві св. Михаїла (N. Broadway and Shonnard Pl., Yonkers, NY). Тел. (914) 375-4418.

◆

16 червня – закриття шкільного року в Школі українознавства і релігії при Церкві-пам'ятнику в С. Бавнд-Бруку, Н. Дж. Початок об 11:30 ранку.

◆

16 червня – доповідь державного експерта Національної ради безпеки і оборони України Сергія Кузьменка „Чорноморська фльота Росії на території України: історія, рішення, сучасна ситуація", в НТШ А (63 Fourth Ave, New York). Початок о 5-ій год.

◆

17 червня – святкування Дня Батька на Союзівці. Тел. (845) 626-5641.

◆

17 червня – імпреза „Доля: велич і слава Олександра Смакули", в будинку УВАН (206 West, 100th St., New York). Початок о 2-ій годині.

◆

17 червня – концерт Наталі Хоми (віолончеля) зі струнною оркестрою „Шанхай" в Урбана, Ілиной (Foellinger Great Hall, Krannert Center, 500 South Goodwin Ave.). Початок о 7-ій год.

◆

17 червня – Третій фестиваль дитячої та юнацької творчости у Клівленді, Огайо, присвячений 10-ій річниці незалежности України. Телефони (440) 884-1127 і 886-6662.

◆

16-17 червня – мистецька група „Яра" запрошує на концерт „Майстерні купальських пісень" з Мар'яною Садовською, і **23 червня** на купальський концерт Мар'яни Садовської та експериментального тріо бандуристів, груп „Будьмо" та „Гоголь Борделло" в театрі Ля Мама в Нью-Йорку (74 E. 4th Street). Тел.: (212) 475-6474; email: yara@prodigy.net

◆

20–24 червня – 36-та наукова конференція і 29-ті загальні збори Українського Лікарського товариства Північної Америки в Феніксі, Арізона, у готелі Білтмор. Запрошуються усі українські лікарі та їхні родини. За інформаціями телефонувати: 1–888–RX–UMANA.

◆

21-24 червня – літній фестиваль парафії св. Андрія у Блумінґдейлі, Ілл. (St. Andrew Ukrainian Orthodox Center, 300 E. Army Trail Rd.). Поч. о 5-ій веч.

◆

23 червня – починається сезон літніх таборів і майстерень на Союзівці. Телефон: (845) 626-5641.

◆

7-8 липня – 51-ша зустріч українців Америки на оселі СУМу в Еленвілі, Н.Й. Тел.: (845) 647-7230.

◆

До 8 липня триває в Українському клюбі мистецтва та літератури і галереї Маяна (136 Second Ave., New York) фотовиставка коштовностей періоду Київської Русі (XII-XIII ст.). Вступ 7 дол.

◆

14–16 жовтня – з'їзд-зустріч колишніх студентів з табору Міттенвальд на „Союзівці". За інформаціями телефонувати до Михайла Мочули (973)340-8495 або e-mail: mykhaylo@msn.com.

Випускний вечір шкіл українознавства

Випускники школи в Моріс Кавнті, Н. Дж., з учителями. Зліва у першому ряді – Оксана Ліщинська, Марко Витвицький, Володимир Саламаха, Ольга Марин, в другому ряді – Роман і Андрій Брухи, Юрій Косачевич, Павло Яримович, Богдан Яремко.

ІСТ-ГАНОВЕР, Н. Дж. – В готелі „Рамада“ 2 червня відбувся випускний вечір шкіл українознавства метрополії Нью-Йорку.

Вечір відкрили д-р Богдан Витвицький – вітальним словом, і о. Богдан Лукій – молитвою.

Слово від Шкільної ради виголосив д-р Євген Федоренко, після чого було вручено дипломи випускникам шкіл українознавства ім. Лесі Українки в Моріс Кавнті та ОУА „Самопоміч“ в Нью-Йорку. Школи закінчили Лариса Возняк, Іван Дурбак, Юлія Каплун, Іван Кіналь, Юстин Матійцьо, Павло Мулик, Тарас О'Конел, Олександер Семенюк, Діянна Шмериковська, Андрій Брух, Марко Витвицький, Володимир Саламаха, Богдан Яремко, Павло Яримович.

Випускників вітали скарбник УНС Стефан Качарай, Андрій Гречак зі „Самопомочі“.

З подякою вчителям виступив Богдан Яремко. Програму вечора вели Ольга Марин і д-р Богдан Витвицький.

Грала оркестра „Відлуння“.

О. М.

Випускники школи в Нью-Йорку (в першому ряді, зліва): Юлія Каплун, Лариса Возняк, Діянна Шмериковська, (в другому ряді): Юстин Матійцьо, Іван Дурбак, Павло Мулик, Тарас О'Конел, Олександер Семенюк, Іван Кіналь.

ЗУАДК створив фонд допомоги дітям Г. Ґонґадзе

Дружина журналіста Георгія Ґонґадзе – Мирослава із донями-близнятами Соломією і Наною потребує допомоги.

Звертаємось зі закликом до української громади допомогти дітям Георгія Ґонґадзе. Пожертви будуть вкладені до банку на окремий рахунок Соломії і Нани, що ним буде розпоряджатися Мирослава.

Чеки на пожертви просимо виставляти на ЗУАДК з дописокою „Соломія і Нана“. Наша адреса: United Ukrainian American Relief Committee, Inc, 1206 Cottman Avenue, Philadelphia, PA 19111. Tel.: (215) 728-1630. Fax (215) 728-1631. Пожертви на ЗУАДК можна відтягнути від податків.

Степан Гавриш,
екзекутивний директор

Втретє...

(Закінчення зі стор. 7)

ти єдности не тільки з Римом, але і з суб'єктами його патріярхальної юрисдикції. Берестейська унія 1596 року започаткувала нову еру взаємин з Римом: вони стали постійними і вагомими. Римська дипломатія зі світською владою того часу була важливим чинником у збереженні як католичности, так і церковних традицій католиків візантійського обряду.

Внаслідок значних політичних змін, що сталися після Першої світової війни, Апостольський візитатор, а згодом і Папа Пій XI Ахілле Ратті не змогли відвідати підсовєтську Україну. В часи совєтських репресій підтримка Римом підпільної Української Церкви була життєво важливою. Після розпаду совєтської системи папські візитатори знову змогли повернутися в Україну, а в 1991 році відновилися офіційні дипломатичні взаємини з Римом.

Упродовж історії Апостольський Престол завжди дбав про Церкви християнського Сходу. Папи докладали особливих зусиль, щоб підтримувати єдність між цими Церквами. Будучи одною зі Східних Церков, Українська Греко-Католицька Церква має особливі взаємини з Апостольським Престолом ще з часів Хрещення України.

Основне завдання Папи полягає в тому, щоб підтримувати єдність Церкви. Єдність з Римським Апостольським Престолом – це видима ознака вселенськости. У XX столітті контакти між Сходом і Заходом поглибилися, по обидва боки з'явилося більше взаєморозуміння і приязні. Непорозуміння, як правило, виникали між місцевими спільнотами різних традицій, наприклад, між католиками латинської і грецької традицій, але не між цими місцевими спільнотами і Римом.

Світська влада, яка прагнула контролювати Церкву, також перешкоджала церковній єдності. Історія Церкви в Україні, як Православної, так і Католицької, подає нам багато промовистих прикладів такого втручання уряду у релігійні справи. Дбаючи про єдність християн, Римський Апостольський Престол завжди намагався запевнити, що єдність у найменшій мірі не загрожує обрядам і традиціям місцевих Церков або ж суверенності держав.

Обрання Івана Павла II зумовило прихід на Святий Престол Папи зі Сходу, який виявляв особливу турботу про християн нелатинської традиції. Протягом усього життя Іван Павло II багато спілкувався з такими християнами. Він переживав ті труднощі і переслідування, яких зазнали Східні Церкви під пануванням нацистів і комуністів.

Відразу після розпаду совєтської системи, в якому Папа Іван Павло II відіграв видатну ролю, він відразу звернув увагу на добробут Церков, які відновлювали своє життя. Святіший Отець закликав західні католицькі організації всіляко підтримати відбудову католицьких і православних спільнот.

Найяскравішим доказом позитивного ставлення Апостольської столиці до східних братів є різні документи, видані під час понтифікату Папи Івана Павла II.

Найважливішим документом стала енцикліка „Щоб усі були одно“, яку оприлюднено 25 травня 1995 року. Документ засвідчує конструктивне ставлення Католицької Церкви до Східних Церков, які мають апостольске походження, що постали у XVI столітті.

Щоб краще зрозуміти велику любов Святішого Отця до східних братів, слід прочитати його Апостольські листи, які стосуються виключно Східних Церков. Один з них – Апостольский лист „Світло Сходу“, в якому йдеться про ті великі дари, якими ці Церкви здатні збагатити Вселенську Церкву, і про важливість збереження власних традицій. Цей лист опубліковано 2 травня 1995 року.

Прес-служба Католицької Церкви в Україні

З думкою про „Думку"

НЬЮ-ЙОРК. – В п'ятницю, 1 червня, в залі Українського Спортового Клюбу відбулися Загальні збори Українського хору „Думка". Їх відкрив голова хору Михайло Мочула. До ведення запрошено довголітнього члена Управи Мирослава Кулинича, а до секретарювання – Марію Кіцюк. Зібрані в докладному і змістовному звіті інформації секретарки минулорічних зборів Марії Кіцюк були доказом інтенсивної праці диригента, членів Управи, хористів у ювілейному році „Думки".

Протягом 50-ти літ діяльности „Думка" користується незмінною популярністю не лише у США, але й у Канаді, в Европі, в Україні. Голова хору Михайло Мочула привітав учасника зборів, почесного члена хору, довголітнього голову Музичної Корпорації „Думка" Василя Сосяка, диригента Василя Гречинського і всіх хористів. Він також подякував членам хору за допомогу і поради.

Після звітів слово взяв диригент. Вже майже 10 літ, як маестро Василь Гречинський, після здобуття вищої музичної освіти в Україні, розпочав працю на пості диригента хору „Думка". Свою освіту доповнив у хоровому коледжі Вестмінстер при Райдер-університеті в Прінстоні, Нью-Джерзі, яку закінчив з відзнакою. Вислідом його інтенсивної праці з хором є успішні концерти, з репертуаром, в якому усе більше складних вокальних творів, в Нью-Йорку, Нью-Джерзі і Пенсильванії. Диригент визнав, що, виконуючи з хором репертуар переважно без фортепіянового супроводу, вдалося досягнути чистоти тонів.

По уділенні абсолюторії головою Контрольної комісії Володимиром Сафяном, на пропозицію голови Номінаційної комісії Павлини Побігушки минулорічну управу майже в цьому самому складі перевибрано одноголосно. Голова – Михайло Мочула, заступники – Галина Невмержицька і Юрій Штогрин. Члени управи – це довголітні члени хору і представники молодої генерації. Всі вони – ентузіясти хорового мистецтва, і докладуть усіх зусиль, щоб здійснити заплановані концерти – 28 липня на Союзівці, а восени – у Дітройті, Бафало і Торонто.

Управа хору „Думка" закликає всіх давніх членів і не-членів, також до новоприбулих наших братів і сестер з України, які диспонують добрими голосами, поповнити „Думку". Звертайтеся з цього приводу до диригента Гречинського або голови хору перед пробами в приміщенні Українського Спортового Клюбу між 6-ою і 7-ою год. вечора.

Ольга Гаєцька

Доповідь Євгена Стахова про Україну

НОРТ-ПОРТ, Фла. – 20 травня в осередку ім. св. Андрія відбувся виступ члена президії УАКради Євгена Стахова. Представлений головою Відділу УАКРади Норт-Порту Михайлом Белендюком, доповідач, учасник боїв у Закарпатті в 1939 році та підпілля в Донбасі, з першого ж речення почав висвітлювати ситуацію в Україні і діяспорі. Він коротко подав основні етапи державних змагань з часу постання незалежности до останніх подій. Як схарактеризував Є. Стахів, останні вістки з України дуже тривожні, але „не такі погані, як дехто собі уявляє". З самого початку патріоти тішились тризубом і прапором, а комуністи тим часом взяли в руки фабрики й керівництво в областях. Народилось велике число партій і угруповань, що привело до труднощів і помилок у виборі керівних органів. На щастя, прийняли Конституцію, яка ухвалила одну державну мову (українську) і дала відсіч намаганням русофілів.

Євген Стахів 14 разів відвідав Україну й побував у мало не всіх її районах. Особисто знайомий із багатьма колишніми й сучасними провідниками Руху й інших угрупувань та можливими кандидатами на пост прем'єра і президента. Доповідач оцінив позитивно діяльність колишнього прем'єра Ющенка і пояснив причини його відставки. Неґативну думку має про виступи УНА-УНСО, особливо ж про інцидент із потоптанням вінка перед пам'ятником Шевченкові. Це традиційна щорічна пошана уряду України нашому батькові Тарасові, і ганебний акт потоптання нічим виправдати не можна. Щодо кампанії „Україна без Кучми", доповідач слушно наголосив, що в цивілізованій демократичній країні такі хаотичні заходи користи не принесуть. Поки президент при владі, треба його поважати, доки не не змінять або переоберуть законним порядком. Також треба подумати, чи маємо ми іншого, кращого кандидата? Справа виглядає так, що покищо не маємо. Далі доповідач перейшов до ситуації в діяспорі, яка переживає нестабільність України, мабуть, глибше, ніж вітчизняні громадяни. Наша біда – роздрібненість, зокрема деяке суперництво між УККА та УАКрадою. В УАКРаді об'єднані багато організацій різного партійного забарвлення, в той час як УККА – орган тільки однієї партії. Обидва вийшли на конструктивний шлях об'єднання (але не приєднання), бо мета й ідеї у нас спільні. В останніх тижнях ухвалено вибрати Раду голів усіх організацій з ротаційною системою, щоб усталити спільну репрезентацію як в Україні, так і перед урядом Америки. Після доповіді, відбулося обговорення поруше-них проблем.

Ганна Черінь

Діяльна українська громада

ТОМС-РІВЕР, Н. Дж. – Наше громадське життя найбільше згуртоване при українській католицькій церкві св. Стефана, а також при Українсько-Американському клюбі та відділі УККА. 2001 рік наша патріотична громада розпочала відзначенням дня 29 січня, 83-ої річниці бою під Крутами Панахидою з рамени УККА. Отець Молодович сказав відповідну до події проповідь. Петро Грицак організував прапороносців.

Опісля почалося приготування до святкування днів Тараса Шевченка. Найбільшою нашою гордістю є хор, який ми назвали іменем Т. Шевченка, під умілим диригуванням нашої парафіянки Лесі Ґураль.

11 березня почалось свято. Хор відспівав американську патріотичну пісню „Ґад блес Амеріка" та український гимн „Ще не вмерла Україна". Коротке вступне слово українською мовою виголосив Іван Ільків, а англійською – Ігор Дворян. Хор заспівав Шевченків „Заповіт". Ніна Костецька-Льорія продеклямувала вірш „Розрита могила", а Олекса Ковар – „Лицарі України". Анастазія, Маруся та Вася Льорен підготували монтаж з віршів Т. Шевченка. Вірші читали Богдан Бортник, студентка з Білої Церкви Тетяна Куліш, Олександер Дворян, Роксана Стецура. Хор виконав кілька пісень. Заключне слово виголосив Ігор Дворян, який проводив цілим святом. Свято закінчили піснею „За Україну". Крім хору ім. Тараса Шевченка, маємо церковний хор під керівництвом д-р Юрія Шевчука.

З ініціятиви о. Дубицького зібрано 345 дол. на допомогу сиротинцеві у Львові. На заклик УККА на допомогу жертвам повені на Закарпатті наша громада відгукнулась зі щирим серцем співчуття і зложили більш як 50 великих пачок з вбранням, харчами та медициною. Ми також зібрали 215 дол., які зложили до головної канцелярії в Нью-Йорку.

Усім жертводавцям щира подяка. Рівнож щира подяка всім тим, хто пожертвував на фонд УККА за 2000 рік. Боже благословення зійде на тих, що співчувають братам в потребі. Хай Господь благословить таких жертвенних та національно свідомих людей.

Крім цього, наша громада сплачує мортґедж, майже чверть мільйона за нашу церкву та парафіяльний дім.

Іван Ільків

Готові в дорогу пачки-дарунки для жертв повені на Закаратті. Зліва: о. Дубицький, Василь Чех, Іван Ільків та Іван Дзера.

Церковний хор під керівництвом д-ра Юрія Шевчука.

УКРАЇНА І СВІТ

Україна майбутнього: якою ми бачимо її?

Організатори III Всесвітнього Форуму українців запрошують до конкурсу: „Всесвітнє українство і українська держава у XXI столітті: моделі і сценарії розвитку"

Для створення Українського проєкту передусім потрібно дати відповідь на два запитання: „Яким буде світ XXI століття?" та „Яким чином фізична, інтелектуальна і духовна природа української людини може реалізуватися в цьому новому світі?". Відповідь на них повинна дати Політологічна секція III Всесвітнього Форуму українців, який відбудеться 19-20 серпня цього року в Києві.

Для залучення до цієї праці українських дослідників зі всього світу з червня ц. р. почав діяти спеціялізований веб-сервер „Аратта" (www.aratta.org.ua). З 1 червня ц. р. в рамках Політологічної секції ми розпочали Всесвітній конкурс, метою якого є визначити найперспективніші моделі української держави і засоби їх здійснення. Ось головні тематичні напрями конкурсу:

– Українство в ґльобалізованому світі: стан і тенденції розвитку.

Ідеологія світового українства (українська ідея). Геополітичний статус України. Чинник діяспори в геополітичній стратегії України. Демографія і генофонд.

– Перспективні суспільно-політичні моделі формування держави Україна.

Нова ідеологія, пошук форм випереджаючого розвитку і можливостей створення „точок росту"; потреба та моделі нового адміністративно-територіяльного поділу; передові форми місцевого самоврядування; іміграційна та демографічна політика; здоров'я нації; стратегія світового українства у формуванні Української держави.

– Україна і українська діяспора як взаємодоповнюючі складові частини світового українства.

Механізми перетворення світового українства на сконсолідовану етносоціяльну спільноту. Взаємозацікавленість, взаємопідтримка і взаємовідповідальність України та діяспори. Перспективи та потреби розвитку України як точки опори світового українства.

Діяльність Політологічної секції триватиме до наступного Форуму через Інтернет-форуми (ґльобально), „круглі" столи із залученням представників уряду та інших владних структур (льокально); опублікування аналітичних матеріялів у засобах масової інформації тощо.

Всі бажаючі взяти участь у конкурсі надсилають анотації своїх майбутніх статтей з поміткою „На конкурс" на електронну адресу Конкурсної комісії (editor@perehid.kiev.ua.). Для вибору тематики статтей (в тому числі критичного спрямування) служать програмні тексти, опубліковані в журналі „Перехід-IV" і на сайті www.perehid.kiev.ua.

Організаційний комітет оперативно розглядає надіслані матеріяли, підтверджує відповідність одержаної статті тематиці конкурсу і повідомляє її автора про те, що він є зареєстрованим учасником конкурсу.

Учасники конкурсу надсилають свої статті електронною поштою на вказану адресу. Ці статті розміщуються на спеціяльно створеному сайті. Кожний учасник конкурсу отримує персональний пароль для доступу до матеріялів сайту і участи в їх обговоренні.

Разом зі статтею учасники надсилають заповнену анкету учасника конкурсу і псевдонім, яким буде підписана їхня стаття (лише на заочній фазі конкурсу) і під яким вони братимуть участь в обговоренні. Це поставить всіх учасників обговорення – і студентів, і професорів – у рівні умови.

Попереднє обговорення статтей учасниками конкурсу відбувається під зареєстрованими псевдонімами за допомогою Інтернет-форуму. У процесі обговорення учасники конкурсу можуть коректувати свої статті, надсилаючи нові варіянти, які будуть негайно розміщуватися на сайті.

Сайт починає свою працю з 15 червня 2001 року. До 19 серпня конкурсна комісія попередньо визначає трьох переможців конкурсу (перша, друга і третя нагорода).

Учасники конкурсу шляхом Інтернет-голосування самі визначають того учасника конкурсу, який виявив найбільшу творчу активність в процесі заочного обговорення статтей (заохочувальна премія).

Всі учасники конкурсу запрошуються на засідання Політологічної секції, під час якого відбудеться обговорення конкурсних статтей, остаточне визначення переможців і урочисте вручення чотирьох основних, а також додаткових премій.

Якщо у вас виникли запитання і пропозиції щодо конкурсу – звертайтесь до Організаційного комітету: editor@perehid.org.ua (380 44) 460-30-21

Юрій Збітнєв,
голова Конкурсної комісії,
член Організаційного Комітету
Політологічної секції
III Всесвітнього Форуму
українців

Це знання потрібне для України

Наталя Плеша

Усміхнена, повна життя львів'янка Наталя Плеша, здається, почувається вже немов, вдома у кожній західній країні. А це тому, що вибрала вона собі для студій таку актуальну ділянку як деревообробну економіку, що у зв'язку із проблемою лісової господарки та повеней в Україні є незвичайно важливим питанням.

– Скажіть, як це сталося, що ви тут, в Коннектикаті та ще і за своєю спеціяльністю – працюєте в університеті? І як ви до неї дійшли?

– Я закінчила український державний лісо-технічний університет, спеціялізуючись у ділянці деревообробної економіки. Так трапилося, що після закінчення, в 1997 році, наш університет виграв т. зв. „ґрент" на три роки на підготування маґістрів із питань довкілля та природних засобів. З цього приводу треба було мати охочих навчатися у Німеччині, Бельгії та Італії, які б вивчали техніку екологічного маркетування, а відтак цей предмет викладали б. Я зголосилася і провела чотири місяці в 1997 році в Падуї, Італії.

– Чи було досить часу опанувати цей новий предмет так, щоб його викладати студентам?

– Розуміється, що ні. Тому я впродовж трьох років відвідувала університет в Падуї, щоб опанувати предмет прикладного екологічного маркетинґу. Моїм професором там був один з найкращих експертів в ділянці екології кваліфікації лісової продукції. Останній раз була я там в 1999 році.

– Це було хіба досить, щоб впізнати цю нову і дуже актуальну ділянку?

– Безперечно. Я почала працювати в тому напрямі. Мої статті на цю тему почали появлятися в „Навчальному посібнику" у Львові та в інших професійних журналах.

– Як ви сказали на початку, ви закінчили студії з екології лісу, чи не так?

– Екологія лісу – це окрема ділянка науки. Моя ціль тепер – поєднати екологічні питання з економічними, що зараз незвичайно важливе. Це мені вдалося, а підготування викладачів на цей новий предмет закінчилося у нас в 2000 році, коли випустили перших маґістрів з цього, вже тепер окремого, предмету.

– А як ви тепер опинилися тут, у США – чи знову на дальшій науці з цієї ділянки?

– Я спробувала кандидувати на програму Фулбрайта – американську освітню програму у Львові, яка має за завдання обмін молодшими викладачами і тими, що здобули ступінь маґістрів. І ось я виграла цю стипендію викладача до Каліфорнії, у приватний університет.

– Яке ваше там завдання?

– Ціль є обсервувати виклади, методику, приймати їхні методи викладів, дискусій, відвідувати різні наукові конференції із цієї ділянки. Кінцева ціль є розробити методику навчання предметів, яких досі в українських університетах не мають, приготовити це і впровадити у Львівському університеті, де я вже навчаю.

– Отже, ви маєте намір опанувати цю нову техніку, крім безпосереднього навчання?

– Так, моїм завданням тут є написати працю англійською мовою на тему: „Теоретичні аспекти екологічної клясифікації лісової продукції та необхідність їх застосування в рамках системи менеджменту довкілля на Україні".

– Знаєте, мені, не ознайомленій з цим, ця тема видається складною, але вона потрібна для фахівців. А передусім дуже мене радує, що знову маю нагоду говорити з молодою українською людиною, яка вийшла у широкий світ та набирає досвіду і знання, які так потрібні тепер в Україні. Мені здається, що чим більше буде таких, як ви, що навчатимуться у світових університетах – тим краще для України.

Розмову вела **О. Кузьмович**

Вийшов 32-ий том „Літопису УПА"

Заходами Видавництва „Літопис УПА" видано наступний, 32-ий том: „Медична опіка в УПА", книга 2-га, яка є продовженням матеріялів на згадану тему, поміщених у 23-му томі „Літопису УПА". Є тут публікації закордонних авторів, як теж доповнювальні матеріяли до періоду 1942-1947 років, одержані з України. Документи, спогади і статті також ознайомлюють читача з найкритичнішим періодом у наданні медично-санітарної опіки пораненим та хворим повстанцям у 1948-1950 роках. Тематично цікавий, багато ілюстрований 32-ий том редаґував Модест Ріпецький. Фундатором 2-ої книги „Медичної опіки в УПА" є д-р Марія Ґулай-Ґодяш-Ліон.

Замовити книгу можна за адресою: Litopys UPA P. O. Box, Station „C" Toronto, Ontario, M6J 3M7, Canada.

Редакція „Літопису УПА"

Олександер Мороз у Торонто

Народний депутат, голова Соціялістичної партії України, член ради Форуму національного порятунку Олександер Мороз.

ТОРОНТО. – 24 травня в Інституті св. Володимира відбулася зустріч депутата Верховної Ради України, голови Соціялістичної партії України Олександра Мороза з громадськістю. Зацікавленість 57-літньою постаттю О. Мороза з боку широкої громади українців Північної Америки, в тому числі й тих, які не симпатизують ні програмним цілям українських соціялістів, ні особисто людині з біографією типового апаратника, насамперед пояснюється тим, що саме Олександер Мороз виявив досить особистої відваги, щоб оприлюднити з трибуни Верховної Ради у листопаді 2000 року інформацію про існування таємно зроблених записів у кабінеті Президента. Ці записи не лише пов'язують Президента України зі зникненням журналіста Георгія Ґонґадзе, але й виявляють всепроникну корупцію і злодійство серед найвищого керівництва держави, зневажання законів і загальноприйнятих норм моралі серед тих, хто покликаний стояти на сторожі закону і порядку.

Головна розмова на зустрічі точилася навколо політичної кризи в Україні, яка в останні місяці стала виявляти ознаки до згасання. О. Мороз вважає, що ця політична криза має глибокий системний характер. Вона зводиться до зіткнення двох тенденцій: одна, до якої зараховує себе він сам, – це розвиток демократичної держави, друга – це впровадження диктатури, авторитарної держави. Ця криза виявляється у всіх сферах життя. Її причина – узурпація влади Президентом і його оточенням. На думку Олександра Мороза, протиправна діяльність проявляється одночасно в багатьох формах – в іґноруванні Конституції та законів, у порушенні принципу поділу влади на законодавчу, виконавчу та судову. (За твердженням О. Мороза, після прийняття Конституції 28 червня 1996 року Президент Л. Кучма аж до вересня видавав укази про призначення суддів, які датувалися 27 червня, призначивши заднім числом до семисот суддів). Це – використання міліції, Служби безпеки, податкової адміністрації для зведення політичних рахунків з опонентами; зрощування владних структур із кримінальними; втручання адміністрації Президента в господарську діяльність, як основна причина корупції. В багатьох реґіонах України зрощення криміналу з владою стало настільки тісним, що їх тяжко розрізнити. Це – брехня як спосіб державного управління, що пояснює загальну політичну апатію людей. Це – відсутність свободи слова, переслідування преси, яке набрало жахливих форм. Наприклад, газета „Сільські вісті" (газета, підтримувана СПУ), яку передплачують 700 тисяч громадян України, не допускається до передплатника через систему поштових послуг. Це – страх як характеристика самопочуття суспільства. Наслідком всього цього, на думку О. Мороза, стала деґрадація економіки і загроза втрати державности.

Приводом загострення ситуації стало вбивство журналіста Георгія Ґонґадзе. До вбивства, на думку О. Мороза, причетні безпосередньо Президент і вище керівництво держави, міністер внутрішніх справ, керівник Служби безпеки, Генеральний прокурор. Соціялісти звернулися до всіх політичних партій зі закликом підтримати пропозицію про зміну системи влади – на таку, яка не дозволяла б узурпувати її будь-кому. На заклик відгукнулося понад 40 партій – ліві, центристи і праві.

Опозиція ставить наступні вимоги: провести референдум про довіру Президентові; зробити уряд відповідальним перед парляментом; забезпечити незалежність суддів, звільнити жертви політичних репресій (13 членів УНА–УНСО перебувають і досі під арештом), внести до Конституції принцип виборів на пропорційній основі, положення про імпічмент, та розпочати процедуру імпічменту Президента.

За оцінкою провідника українських соціялістів, в історії сучасної України створилася унікальна ситуація, коли вперше за права людини, за демократичні принципи об'єдналися різні політичні партії і групи. На звинувачення офіційних засобів масової інформації в тому, що соціялісти бльокувалися із крайніми правими (УНА–УНСО), створивши трохи не український націонал-соціялізм (паралель з німецьким фашизмом), О. Мороз сказав, що в дійсності поєдналися ті, хто хоче в Україні „нормальної, демократичної держави". Сьогодні на його думку, є унікальний шанс створити нормальну державу. „Ми боремося за зміну самої системи влади з тим, щоб потім, змагаючися між собою, ми залишалися конкурентами і не робилися ворогами. Ми одержали можливість створити два демократичних потоки – один, що об'єднує лівоцентристські сили, а другий – правоцентристські, тобто систему, характерну для всіх европейських держав", – сказав О. Мороз. Він і його партія твердо переконані, що нинішній конфлікт слід розв'язувати винятково правовим шляхом. Закони, які могли б стати механізмом для такого розв'язання, уже ухвалені парляментомм, проте Президент наклав на них вето. Він боїться застосування саме такого механізму розв'язки ситуації, сказав О. Мороз. Здавалося б, весь світ користується процедурою імпічменту. Чому б йому не сказати: „Починайте цю процедуру, я доведу всім, що я – чесна людина". І королева була б, як то говориться, поза підозрою. Але, зауважив О. Мороз, Л. Кучма знає, що це не так, тому йому простіше накласти вето, бо він не хоче, щоб почала працювати тимчасова слідча комісія, спеціяльний прокурор, який мав би повноваження допитати Президента.

Мороз ставить собі й іншим демократичним силам в заслугу те, що вдалось зберегти Конституцію, а не зруйнувати її, як це плянувалося, зберегти парлямент, бо він мав бути розпущений, прорвати інформаційну бльокаду, тобто зламати стереотипи сприйняття ситуації в Україні, які нав'язувалися закордонній громадській думці, мовляв, є реформатор-Президент, а всі йому заважають працювати. На думку О. Мороза, тепер ситуація змінилася і таких стереотипів на Заході вже немає.

Стосовно нинішнього бльокування соціялістів з правими Мороз, сказав, що не відбулася зміна партійних принципів чи програмних настанов. Сьогодні поряд з ним ідуть такі праві діячі, як Степан Хмара, Левко Лук'яненко, що з 1994 року він співпрацює із Ларисою Скорик. Всім членам опозиції робить честь те, що вони змогли об'єднати сили перед лицем загрози для держави і демократії в Україні. Не йдеться ні про яке ідеологічне поєднання, а лише про компроміс, у зв'язку із загрозою для українського суспільства. Очевидно, надалі праві і лівоцентристи будуть за словами Мороза, йти поряд, конкуруючи одні з одними, а не ворогуючи. В межах такої співпраці бували випадки, коли хлопці з УНА–УНСО продавали на Хрещатику газету соціялістів „Товариш", переховувалися від влади у офісах соціялістів, активісти обох партій разом проводили акції протесту, ночуючи зимою у наметах. На думку Мороза, такі речі є свідченням нормальної співпраці.

Юрій Шевчук

Фото: УНІАН/архів

Сучасна Україна очима аналітика

У двомісячнику „Foreign Affairs" (травень-червень 2001 року) опублікована оцінка політично-економічної ситуації в Україні, яку подав політолог і президент „Дому Свободи" (Freedom House) Адріян Каратницький (інтерв'ю з ним див. у цьому числі). Організація, яку він очолює, має сім філій у Східній і Центральній Европі і вивчає зміни після розвалу комуністичних режимів в цій частині світу. Автор пише про загрозливе економічне становище України, яке виникло попри те, що вона протягом 10-літнього існування отримала поважну допомогу Заходу. США дали 2.8 більйона долярів, Европа – один більйон, значні суми надійшли від Міжнародного Валютного Фонду і Світового банку. Ці суми призначалися на перебудову економіки і демократичні реформи. Проте переважаюча частина цих фондів опинилася в кишенях олігархів і високих державних урядовців. Сьогодні Україну відносять до найбільш скорумпованих країн світу. Доказом є переслідування вільної преси, вбивства журналістів, які критикують уряд. Автор статті переказує справу журналіста Г. Ґонґадзе, магнітофонних записів розмов Президента й інших урядовців, які передав на Захід майор Микола Мельниченко.

Далі автор пише, що ми невдовзі ознайомимось з документацією, яка перебуває у деяких депутатів і розкриває привласнення державних фондів.

Великою небезпекою для України є масове придбання українських підприємств Росією, включно з купівлею засобів масової інформації. Це вказує на плянове зближення до Сходу, а тим часом неґативно впливає на інвестиції Заходу в економіку України. А. Каратницький вважає, що Захід повинен заради власних інтересів та інтересів европейської стабільности, активніше інвесту-вати в економіку України.

Закінчуючи ґрунтовно опрацьований матеріял, автор стверджує, що ситуація є небезпечною, але наводить ознаки того (хоч не ґарантовані), як Україна може вийти на вірний шлях і захистити свою незалежність і демократичний характер.

Осип Труш

Діти зі сходу святкували в Галичині

За традицією, діти з багатьох міст сходу та півдня України, на Великодні свята виїздять до Галичини. Поїздку фінансує Координаційний Комітет Допомоги Україні, а організовує Інститут державности і демократії. Діти перебувають у сім'ях, які дбають про те, щоб вони не лише гарно провели час, а взяли активну участь у відзначенні Великого свята.

Минулої весни з Луганська, Донецька, Харкова приїхало 270 дітей. Діти, що провели тиждень в Галичині, повернули додому з враженнями на все життя. Ось лише декілька їхніх вражень:

„Ми взяли участь у свяченні пасок і писанок. Ці церковні відправи подарували радість і душевну теплоту"

Вікторія Лебедєва, Донецьк.

„Ми відвідали краєнавчий музей і велике, святе місце Зарванщю, де я набрала святої води, щоб дати напитися своєму хворому братові, мамі".

Аня Азарова, Запоріжжя.

„Мене вразило те, що до церкви ходить так багато молоді. Я зрозуміла, що віра в Бога та свою Батьківщину допомагають людям бути людьми".

Марина Сторчоус, Крим

Діти з Луганської області в Галичині.

НОВИНИ ЛІТЕРАТУРИ І МИСТЕЦТВА

Чарівний голос з берегів Дніпра

Ольга Онищенко

Легендарна Роза Понселл... Своїм голосом вона чарувала цілий світ. Лючіано Паваротті, який вчився у Рози, сказав про неї: „Найбільша оперна співачка з усіх оперних співаків". Великий Карузо порівнював її голос з розплавленим золотом „Над усіма!"... – захоплено відгукувалася про Розу Понселл славнозвісна Каллас. 1981 року зірки оперної сцени не стало...

* * *

Того ж року, далеко від Америки, у золотоверхій столиці України Києві родина Довганів святкувала 2 рочки від народження своєї Стефанки. Дівчинка росла в атмосфері клясичної музики, багатющого українського мелосу, української і світової поезії, образотворчого мистецтва, бо все це було стихією її дідів і батьків. З п'яти років навчалася гри на фортепіяно, на бандурі, сопілці, брала участь у різдвяних і великодніх дійствах з великим фольклорним хором. П'ятилітню дівчинку прийняли до дитячо-юнацького хору Київської консерваторії, де співала одинадцять років. У 1991-92 ріках вона жила й вчилася в Мюнхені (Німеччина). 1995 року приїжджає до США, де закінчила Балтиморську школу мистецтв, займаючись вокалом з прекрасною викладачкою Джойс Габбарт. Школу закінчила з відзнакою.

Стефанія Довгань є членом Українського Народного Союзу. 1998 року увінчана короною „Міс Союзівка". Тепер дівчина з України є студенткою музичної школи при університеті штату Меріленд. Вона повний стипендіят університету. Її теперішня вчителька – Марта Рендалл, яка одержала нагороду ім. Рози Понселл – „Вчитель року". Стефанія Довгань – лавреат багатьох нагород в місцевих та реґіональних конкурсах Національної Асоціяції вчителів співу 1999-2000 років.

І ось – тріюмф 2000 року. Поважне жюрі конкурсу ім. Рози Понселл „Молоді клясичні співаки" вручає Стефанії Довгань Золоту медалю переможиці!

* * *

12 травня 2001 року. Надвечір'я. Біля Думбартонської (у Джорджтавні) церкви у Вашінґтоні людей все більшає. Тут сьогодні – сольовий концерт переможиці конкурсу ім. Рози Понселл Стефанії Довгань. Її перша концертна програма підготовлена з маестром Ігорем Чичаговим, який понад 30 років був колегою Рози Понселл, а тепер очолює засновану нею фундацію. У короткому слові президент фундації говорить про велику американську співачку, про конкурс її імені, про переможицю останнього конкурсу Стефанію Довгань.

Делікатний жест убік тоненької акомпаніяторки Пінгуей Ванг, і... полинув теплий, ясний, чистий голос. Гендель, Шуберт, Моцарт... І гарячі, найщиріші оплески дебютантці. Під час короткої перерви підходжу до вчительки Стефанії, Марти Рендалл. Її перша думка: „Багато наших співаків мають гарну техніку, та спів їх холодний. Стефанія співає душею. Вона має таке, що дається від народження, чого не можна навчити". У другому відділенні концерту володарка Золотої медалі конкурсу співала твори Вінченцо Белліні – граціозну „Аріетту" і повну ніжної любові й трагічних передчуттів арію Джульєтти з опери „Капулетті і Монтеккі".

Популярні в цілому світі романси композитора Михайла Глінки „Нє іскушай", „В кровї ґоріт оґонь жєланья" Стефанія виконала блискуче. Це була сама пристрасть, потужний сплеск почуттів!

Ще несподіванішим відкриттям для слухачів стали романси французького композитора новітніх часів Пуленка – „Hotel" та „Violon". Це мініятюри нетрадиційної мелодійної динаміки, повні французького шарму. В останньому з них – двоє закоханих говорять у супроводі незвичайних акцентів скрипки... Непевність, злам душі, відверта пристрасть... І все це артистично – голосом, тонкою грою – донесла до слухачів юна співачка.

Українські твори були сприйняті з особливим ентузіязмом. В залі – чимало українців. Але не лише тому. В піснях, давно співаних в Україні і виконуваних великими співаками (Петрусенко, Гмирею), юна Стефанія зуміла знайти свої вокальні кольори. „Дивлюсь я на небо та й думку гадаю" Заремби переважно виконують чоловіки. Чому?! І юний дівочий голос натхненно злетів у небо!.. Щемливо прозвучала близька багатьом серцям мініятюра Василя Барвінського „У мене був коханий рідний край". Потім – „Гандзя". Незвична, весела, кокетлива. Але – не пустенька, а поетично піднесена „Гандзя"!

Після веселої народної української пісні – знов стихія італійської опери. „Хочу бути вільною, літати, як в небі птахи!", – пристрасно співає Недда – героїня опери Леонковалло „Паяци". Зливаються в одно душа й голос виконавиці – її італійська дівчина так щиро співає про бажання бути вільною, незалежною! Вічний порив людини, людства до свободи.

Стефанія Довгань

Колись учитель Стефанії, яка щойно оволодівала основами італійської мови, сказав студентам: „А ви знаєте, чому Стефанія найкраще говорить італійською? Бо вона – українка. А ці дві мови найбільш співзвучні".

На прохання залі співачка повторно виконує арію Манон Леско – героїні однойменної опери великого романтика Массне. Сумні спогади про кохання, прощання з тим світлим, але неможливим почуттям. Мелодія проста, та стільки в ній болю, страждання. Ще раз переконуєшся у природній драматичній обдарованості Стефанії. Кольоритно багате свято вокалу завершене... Квіти від Посольства України, від шанувальників. Дебютантка дякує вчителям, організаторам. До схвильованої юної співачки – черга. Присутні висловлюють подяку, захоплення.

Концерти пам'яті американської оперної зірки продовжуються. Переможиця конкурсу Рози Понселл виступила в Балтиморській школі мистецтв, де починала вивчати вокал. Викладачі, оперні співаки Балтиморського театру, молода учнівська публіка із захопленням слухали концерт колишньої учениці школи, володарки Золотої медалі престижного конкурсу.

Майстерності, артистизмові Стефанії Довгань давали високу оцінку вчителі, зокрема Джойс Габбарт, яка колись навчала дівчинку з Києва перших тонкощів клясичного сольового співу. Стефанія відповідала на численні запитання. Невдовзі по тому, 20 травня, юну співачку приймав затишний зал новозбудованої Вищої школи музики університету штату Меріленд-Коледж Парк. І знову талановита українка подарувала для слухачів справжнє свято. В Балтиморській газеті „The SUN" за 22 травня з'явився її портрет і поважна аналітична стаття й добре слово про неї. А 27 травня відбулася Служба Божа в Базиліці Успіння – головному католицькому храмі Балтимору. Стефанія Довгань співала безсмертну „Аве Марія" Шуберта, „Паніс Ангелікус" Цезаря Франка, „Отче наш" – молитву всіх народів. Так славно завершився дебют дівчини з далеких Дніпрових берегів, яку достойно прийняла Америка, що вміє шанувати й розвивати таланти.

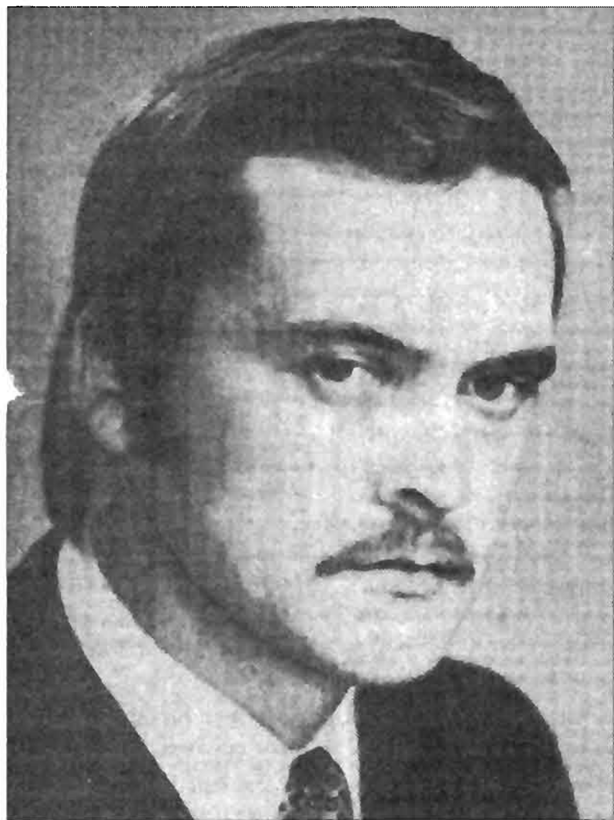
Далі у Стефанії – наступний, четвертий курс навчання, праця над голосом, над новими творами, і мрія – виступити з концертом в Україні, в рідному Києві.

Зліва: колишній посол США в Україні Вильям Міллер з дружиною, Стефанія Довгань, її мама – Катерина Довгань-Михайлишин і бабуся – Маргарита Довгань.

Злет високої зорі

До 60-річчя від дня народження кіноактора Івана Миколайчука

Іван Миколайчук

15 червня цього року виповнюється 60 років від дня народження видатного українського кіноактора Івана Миколайчука, добре відомого в Україні і за її межами з фільму-шедевру „Тіні забутих опредків", з ролі Тараса Шевченка у фільмі „Сон" та інших творів українського кінематографічного мистецтва.

Нижче вміщуємо уривки зі спогадів про незабутнього артиста – їх надіслав до „Свободи" товариш Івана Миколайчука з молодих років, журналіст з Чернівців Жан Макаренко.

Ті спогади про Івана Миколайчука болючі, мов на відстані сльози. І світлі, чисті, наче зорі у Карпатах на світанні.

Якось в Чорториї, у гостинній хаті своєї найстаршої сестри Фрозини, мудрої, розважливої і гострої на слово, першого Іванового критика, після журливої до щему в серці пісні "Десь поїхав хлопець милий з Буковини", що співала його улюблена дружина Марія, яку він завжди ніжно і пестливо величав – Миця – Іван на останніх тих акордах:

„Ой заплачеш, моя мила, ой заплачеш.
Бо мене ти більше не побачиш...",–

із глибокою печаллю і таїною у очах перед усіма за столом святковим зауважив:

– Мицю, а знаєш, певне, коли мене не стане на цім білім світі, то найбільше плакатиме Жан...

Так... Ота сльоза пекуча, коли він птахом білим відлетів у безвість, країв незнаних, звідки немає вороття, бренить і по сьогодні смутком у серці кожного, хто його зблизька знав і вдома, і з екранів, усіх, хто його обожнював, любив, і шанував. А шанувальників і особливо шанувальниць, у нього вже після перших фільмів – "Сон", "Тіні забутих предків", "Бур'ян", "Київські мелодії", "Камінний хрест", "Анничка" справді було чимало...

З'явився Іван на Божий світ 1941 року, коли бузковий травень тільки-но погасив свічки білих каштанів уздовж алеї в Чорториї. Він з того краю і села, що відкриває гостинну браму у Карпати, де з самісінького дитинства привчали дітвору до праці, шанобливого ставлення до старших, споконвічних народних традицій, материнської мови, свого родоводу, прадавньої історії та пісні журливо-дзвінкої.

Нелукавий, чистосердний, безпосередній, прямодушно відвертий, не терпів ніякої фальші та нещирости. І цим вабив до себе, притягав, наче магніт, заворожував нас, прихиляв серцем. Своїх рідних, близьких, друзів Іван Миколайчук величав здебільшого пестливими найменнями, з якоюсь особливою теплотою та доброю іронією приязни. Тому так невимушено, правдиво та природно, створюючи пізніше не яскраві образи своїх героїв у відомих нам кінострічках, він не просто грав, а жив їхнім внутрішнім життям.

Як же невистачає нам тепер Івана, як порожньо без нього на кіноекранах уже в незалежній Україні, яку він понад усе любив....

Ніколи не забуду, як ми з ним їздили у Косів, казкове місто народних умільців, Мекку мистців, акторів, гончарів та різьбарів. У переповненому залі людом тамтешнього кінотеатру ім. І. Франка його, як рідного, як земляка-горянина зустрічали глядачі під час перегляду кінофільму "Сон" у жовтні 1966-го. Дякуючи за теплоту та щирість, проявлені до нього, він тоді схвильовано сказав, що професія актора різноплянова і важка, потребує чималих зусиль та нервів і здоров'я. Артист – це не лише букети квітів, оплески, реклама, визнання... Це тажка праця і постійне вдосконалення акторської майстерности, яка вимагає тонкого відчуття міри художньої правди: „За три лишень роки я встиг вже зіграти і Тараса Шевченка, й Івана Палійчука, Валька Брикіна і Давида Мотузку".

Вибиралися ми з Іваном спекотного літа 1970-го до маленького хутірця Товарниця, що загубився поміж високими полонинами. Гостили у гуцулів щиросердних, їли смачну кулешу у селі Розтоках, що довірливо тулилося до берегів стрімкого Черемоша. І таки тут, неподалік цього карпатського села "...такого гарного і срібного, мов мрія", котре із перевалу Німчич захоплено розглядала в 1901 році, милуючись здалеку його красою, славетна Леся Українка і наша буковинська горлиця Ольга Кобилянська знімався 30 років тому І. Миколайчук у ролі Петра у фільмі "Білий птах з чорною ознакою".

І саме тут Івана, просто неба, у коротких перервах між зйомками, обвітреного, засмаглого, стомленого, щоразу обступали допитливо горяни, верховинці, щоб тільки-но побачити ближче живого артиста, що так полюбився їм, побути бодай хоч на хвилинку в його товаристві, у щирій і дружній розмові. І.Миколайчук, митець палкого, пристрастного, правдивого серця мав справді якусь шалену, неймовірно притягальну силу.

У тому щільному людському колі вперше побачив Івана і талановитий буковинський маляр Іван Холоменюк, котрий якраз перебував у Карпатах на етюдах. Він замилувався молодим красенем-артистом і намалював його портрет.

Коли поміж нами почалась приязнь, дружба?

У 1964 році, працюючи редактором молодіжних та дитячих передач Чернівецького радіо, готував я передноворічний випуск журналу „Молодь Буковини": домовився по телефону з білоруськими "сябрами" з молодіжної радіостанції, литовцями з Вільнюса, аби надіслали своїм українським друзям привітання з близьким 1965 роком. Також вирішив розшукати адресу І. Миколайчука, тим більше, що вся Чернівеччина чекала на фільм „Тіні забутих предків".

... Радості моїй не було меж, коли друкарка Ірина Проскурякова, вона ж і диктор радіо, принесла редакційну пошту. І серед неї – довгоочекані віншування з Новим 1965 роком від самого І. Миколайчука та Марійки, його сестри з Чорториї. А тут ще дзвінок від Люби Карп'юк, сестри Марії, дружини Івана.

– Оце Іванко дзвонив з Києва. Щиро дякував вам за теплого листа та побажання. Просив передати, що незабаром приїде з Марусею додому в Чернівці і Чорторию. Тож запрошуємо вас у гості...

Познайомилися ж особисто, пам'ятаю, у Києві, в гуртожитку театрального інституту. І не я один, а ще шестеро моїх колеґ з Вінниці, Ужгорода, Львова, Симферополя, Донецька, Одеси. Ми приїхали тоді, у лютому 1965 року, на республіканську нараду-семінар молодих радіожурналістів. Зустріч виявилася надзвичайно теплою, хоча й короткою.

– І ти, друже, вже другий день у Києві і не приходиш до мене? – зауважив він мені приязно при всіх. Та виручили дівчата, які подарували йому букетик перших весняних пролісків. І почали наввперебій розпитувати його про зйомки кіно, наступні пляни, а він мене – про Чернівці, Чорторию, своїх рідних...

Він розповів, що збирається 15 березня їхати до Арґентини на міжнародний кінофестиваль, де представлятимуть з Ларисою Кадачниковою фільм "Тіні забутих предків" режисера Сергія Параджанова. А вже пізніше в Чернівцях, згадуючи ту далеку подорож та хвилюючі зустрічі з українськими земляками, які були там на перегляді, і не соромлячись своїх сліз, плакали, Іван цитував свого улюбленого Василя Симоненка, "Лебеді материнства"...

Того дня він поспішав на репетицію, і запросив усіх прийти на вечір грецької поезії у Спілці письменників України, де мені пощастило познайомитися тоді з молодим Іваном Драчем, Михайлиною Коцюбинською, іншими відомими поетами та прозаїками. Заворожено слухали ми, як читала у переповненій залі поезії Яніса Ріцоса з "Місячної сонати" актриса Раїса Недашківська. Режисером того моно-спектаклю був Іванів друг Леонід Осика. І знов Іван розпитував мене про Чорторию, Чернівці, Буковину...

... Ми з ним з'їхалися до Чорториї 6 січня 1964 року.... То були щасливі, незабутні миті, проведені під час Різдва в родині Миколайчуків, бо ж потім їздив вже туди не раз. То сам, то зі співцем-поетом Володею Івасюком...

Надворі танув березневий сніг 1965-го, ми їхали утрьох із Києва – Іван, Марія і я. Пам'ятаю зустріч в кінотеатрі „Жовтень", де 4 березня 1965 демонструвався фільм "Сон", у якому він так талановито створив образ Тараса Шевченка. Студенти-учні, молодь, шанувальники зустрічали його просто на ура!

– Для мене грати ролю Шевченка, яким я захоплювався ще у Брусницькій школі, була і честь велика, і відповідальність, – мовив Іван Миколайчук. – Це я добре розумів від самого початку. Коли під час зйомок входив в його образ, мене ні на секунду не полишала думка, що я гратиму раба, який мріє про жадану, вистраждану волю. І не лише для себе, а для всього нашого знедоленого й уярмленого народу.

Ці Іванові слова, пролунали у притишеній залі, мов вибух... Бо ж усі зрозуміли, про що йшлося.

Ім'ям І.Миколайчука сьогодні названо вулиці, кінотеатри, видаються книги, монографії... Якби ж всі ті слова подяки, що, безперечно, заслужив за працю многотрудну, почув він трошечки раніше. І з боку держави, і з боку, не лукавмо, друзів.

Пам'ятаю Івана невіддільним від його співочої Марічки... Знала пісень, як і її Іван, безліч, начебто зірок у небі. Марійчин голос, глибокий, чистий, як джерельце, й дотепер при зустрічах, чарує нас усіх. А в її піснях раз-по-раз оживає світла Іванова душа. І постає в уяві він, високий, життєрадісний, веселий і щиросердний, мов сама правда.

На незабудь про Івана Миколайчука – короткі автографи з моїх журналістських записів, інтерв'ю різних років.

Сергій Параджанов:

– Немає слів і немає сліз, щоб виплакати цей великий сум та втрату видатного актора і людини, яка вийшла з народу і виплекана цією неповторною землею, цими деревами, цим вітром, що повіває так осиротіло тепер над Чорторивою і Черемошем. В англійському Оксфорді, кіноакадемії, серед шедеврів світового кіно на 100 років зберігатиметься фільм "Тіні забутих предків", де він грав ролю Івана Палійчука. І образ незабутнього митця Івана Миколайчука через віки знов виникне на всесвітніх кіноекранах, як явище дивовижне і хвилююче. Він, знаний і великий, стоїть сьогодні з нами, біля нас ось тут, біля стрімкого Черемоша, на цій батьківській прекрасній землі. Він належить вам і світові, добрий, щиросердний, мужній. Шануйте, пам'ятайте і любіть це ім'я! *(Чорториа, на 40-ий день по смерті І.Миколайчука, серпень, 1987 р.).*

Марія Миколайчук:

– Сюди, до Чорториї прилітаю завжди, як лелека у рідне гніздо. Для мене тут усе рідне – і мій Іван, і моя Буковина, і юність, і недоспівана пісня, і вічна пам'ять та любов *(Чорториа, червень, 1996 року).*

Фрозина Миколайчук:

– Я вдячна Іванові за те, що він ніколи і ніде не скривдив душею перед своїм українським народом. Іван був не тільки артист, він, перш за все, був патріот своєї землі, нації, Української держави, свого рідного і волелюбного народу. *(Чорториа, червень 1996 року).*

Вісті з Українського Музею

THE UKRAINIAN MUSEUM
203 SECOND AVENUE, NEW YORK, NY 10003-5706 • Tel. 212 228-0110

В неділю, 3 червня, відбулися Річні збори Українського Музею в Нью-Йорку. Найважливіше, що цікавило учасників, було питання будови нового приміщення для музею. Ольга Гнатейко, голова управи, дуже докладно повідомила про теперішній стан будівельної справи, починаючи від початку 2000 року. Вона повідомила присутніх, що управа тепер переглядає контракт, який Музей узгіднить з будівельною фірмою, і що до підписання цього важливого документу залишилося кілька тижнів. Також звітувала Марія Шуст, директор – про діяльність музею, музейні колекції, нові виставки, освітні програми та імпрези. До управи музею вибрано п'ять нових членів, сім – переобрано, а тринадцять продовжують свої каденції.

* * *

28 квітня 2001 року відкрилася виставка „Три покоління Холодних". Вона знайомить відвідувачів з мистецтвом Петра Холодного-старшого, його сина, Петра Холодного-молодшого, та Андрія Харини, внука П. Холодного-молодшого. Картини, представлені на виставці, були позичені з приватних колекцій. На відкритті був присутній молодий мистець Андрій Харина. Надзвичайно цікава і цінна експозиція дає нагоду оглянути рідкісні твори П. Холодного-старшого, чудові ікони, краєвиди, натюрморти і „жуки" П. Холодного-молодшого, великого розміру картини, ікони А, Харини, які віддзеркалюють його особливий мистецький стиль та безперечний талант. До виставки видано двомовний ілюстрований каталог, із вступною статтею д-ра Дарія Даревич про життя і творчість мистців Холодних.

* * *

Комітет збирання фондів підготував і розсилатиме перший масовий листовий заклик до широкої української спільноти з проханням щедрої фінансової підтримки УМ. Ростислав Мілянич, голова комітету, підкреслив важливість збірки словами: „Ми дякуємо всім, хто протягом 25 років морально і фінансово підтримували і продовжують підтримувати музей. Завдяки вам, УМ стоїть на порозі будівництва нового репрезентативного будинку. Одначе, щоб будову гідно завершити і забезпечити майбутню діяльність, музеєві необхідна увага і постійна підтримка з боку громади. Український музей просить наших фундаторів, приятелів, добродіїв, особливо молоде покоління, щедрими датками відгукнутися на збірковий заклик. Кожний даток для музею є важливий, особливо в цей рік, коли завдяки дотації, т. зв. Challenge Grant, ваш дар подвоюється. Якщо можливо користати з програм дорівнювальних фондів працедавців, ваш даток набагато збільшиться. Прийшов такий час, коли кожному треба зробити найважливішу пожертву, бо в наших руках – забезпечення УМ для майбутніх поколінь".

* * *

Минулорічний „вокатон-байкатон" (велопробіг), під гаслом „Гуртуйтеся разом з нами", по-англійськи – „Stride and Ride to Build", приніс не тільки значний фінансовий прибуток понад 30,000 дол. для Будівельного фонду, але й велике задоволення для учасників, роверистів, пішоходів і родин з підлітками та малими дітьми, що мали нагоду гарно провести день на природі та допомогти музеєві.

Комітет, який організував цю імпрезу в 2000 році, відновлює свою діяльність оголошенням чергового „Вокатону-2001", який заплановано на неділю, 23 вересня, в Ringwood State Park, в Рінґвуд, Н. Дж. Комітет просить слідкувати за дальшими інформаціями в пресі та на Інтернеті. Заохочувати приятелів та знайомих до участі потрібно заздалегідь.

* * *

Мешканці „East Village" в Нью-Йорку, де знаходиться Український центр – церкви, школи, наші організації та підприємства, як також Український Музей, стурбовані чуткою про заплановану велику експансію університету „Cooper Union". Для українців ця ситуація дошкульна, бо університет провадить переговори з містом, щоб стягнути з мапи Нью-Йорку вулицю ім. Тараса Шевченка, зліквідувати її та частину вжити під будову свого багатоповерхового будинку.

Громада роками боролася, щоб вулиця, яка біля церкви св. Юра сполучає 6-ту і 7-му вулиці, називалася іменем Тараса Шевченка і свідчила про українську присутність в місті і на мапі. Створився Громадський комітет охорони вул. Тараса Шевченка. Від управи музею увійшли до цього комітету п'ятеро членів, щоб активно включатися в акцію протидії та забезпечити права громади. Вулиця ім. Тараса Шевченка – також наша спадщина!

Катря Червоняк,
Український Музей, Нью-Йорк

Жрекині народних звичаїв

Мар'яна Садовська (зліва) та Вірляна Ткач

НЬЮ-ЙОРК. – Справді можна подивляти завзяття і послідовність цих двох жрекинь народних ритуалів, як розповідають вони про те, що зробили в цьому напрямі останньою зимою і що запланували на весняний час.

Керівник групи „Яра" Вірляна Ткач знайшла незвичайно відповідну товаришку до свого вже широко відомого ентузіязму до народних звичаїв та традицій – Мар'яну Садовську. Про неї ми писали при нагоді створення групою „Яра", зі сильною підпорою саме Мар'яни, зимового циклу народних пісень та звичаїв п. н. „Співуче дерево".

Від того часу, як довідуємося від наших гостей, Мар'яна, вела з великим успіхом співочу майстерню зимового циклу народних пісень, а зараз у неї вже працюють учні весняного циклу, що є немов підготовкою до імпрез, які відбудуться невдовзі.

Цікаво слухати розповідей про таких різних віком, соцпоходженням і національністю осіб, які зголошуються до майстерні Мар'яни, щоб вивчати, а принаймні пізнати українські народні пісні.

Вони розповідають, що до майстерні приходять і старі і молоді, українці і чужинці, люди різних націй і рас. Але завжди вони зацікавлені народними піснями, зацікавлені Україною, зацікавлені нашою давньою обрядовістю. Ось недавно молода мати українського походження, але вже без знання батьківської мови, прийшла з маленьким сином, пояснюючи, що хоче, щоб він „вдихнув у себе українського духа". Приходять також до майстерні члени „четвертої хвилі", які „не хочуть забути того, що привезли з батьківщини". Одне слово – майстерні збирають у Мар'яни різних, дуже різних осіб – тих, що люблять співати і що мають сантимент до народної музики.

А що зближається літо, то наші ентузіясти пропаґанди фолкльору задумали провести 16–17 червня від години 2-ої по пол. до 5-ої веч. майстерні купальських пісень. Вступ на майстерні – 20 дол., і треба завчасу зголоситися на телефон (212) 475-6474.

На цьому, однак, не є кінець плянів наших гостей. В суботу, 23 червня, о год. 8-ій вечора відбудеться в театрі „La Mama" Нью-Йорку купальський концерт під кличем: „Нові традиції на новий календар", в якому візьме участь в першу чергу М. Садовська, а крім неї – актори „Яра", експериментальне тріо бандуристів та музичні групи „Будьмо" і „Гоголь Борделло". На цьому концерті, як повідомили організаторки, можна буде придбати перший CD Мар'яни. Але на добавок цього концерту Вірляна Ткач заплянувала, радіючи із присутности М. Садовської в Нью-Йорку, в публічному городі на 6-ій вулиці та авеню „А", ще й купальський вечір із піснями, танцями та рідкісними ритуалами, який вона назвала „Старі традиції на старий календар" на п'ятницю 6-го липня 8:30 веч. І тут головним виконавцем буде Мар'яна, але прибуде також з Канади широко відома співачка Алексіс Кохан, а з ближчих теренів – Алла Кусевич.

Вірляна Ткач, невпинна жрекиня експерименту на українську тему, пригадує нам, що за її керівництва це вже не вперше побачим таке широке представлення наших народних звичаїв. З успіхом в цьому городі вивела вона купальські звичаї минулого року, а раніше, як режисер, ставила постановку на цю тему в театрі з участю Ніни Матвієнко.

Невтомна своїми ідеями та переведенням їх у життя, В. Ткач може викликувати подив і подяку в українській спільноті Нью-Йорку, а Мар'яна Садовська виказалася не меншою ентузіясткою пропаґанди українського народного звичаю, його глибоким знавцем і мистецьким виконавцем.

О. Кузьмович

Японська пісня в „Шевченко менор"

ПАРМА, Огайо. – 15 травня група японців, яка бере участь у форумі Дискусійного клюбу, в супроводі їхнього керівника студента Юрія Федькова, відвідала притулок для старших Шевченко-манор, де відбулася товариська зустріч з мешканцями будинку. Їх вітали сеньйорка Ірина Кашубинська, голова Дискусійного клюбу, Роман Стахур, адміністраторка будинку Джінні Бохар.

Гості оглянули окремі кімнати, а в залі – українські експонати. Потім гості заспівали чотири японські пісні, на які господарі відповіли українськими.

До речі, студент Юрій Федьків, закінчивши університет, зацікавився японською культурою і вже понад два роки живе в Японії, володіє японською мовою.

Д-р Володимир Боднар

СПОРТ

Футбол

КИЇВ. – Збірна України з футболу зіграла внічию 1-1 з командою Велсу у відбірковому турнірі чемпіонату світу 2002 року. Рахунок відкрив Генадій Зубов наприкінці першої половини гри. У другій половині зустрічі Марк Пембрідж зрівняв рахунок. Велс завдячує таким результатом нападаючому Андрієві Шевченкові, який нетипово для себе пропустив дві певні нагоди забити м'яча та принести перемогу своїй команді.

З українського боку постійно атакували Генадій Зубов та Андрій Воробей, також підключалися Андрій Шевченко та Сергій Ребров. Гарні подачі давав Анатолій Тимощук. Ближче до кінця першої половини Генадій Зубов пробив по воротах супротивника, воротар Джонс відбив м'яч, але той відскочив у напрямку Ділейні, який знову відбив його з-за лінії воріт прямо до рук воротаря – вільний удар. З дуже маленької відстані А. Шевченко та С. Ребров пробивали штрафний, але невдало, адже в стінці у воротах стояли всі футболісти збірної.

Вже під кінець першої половини Генадій Зубов з подачі Андрія Воробея відкрив рахунок, оскільки Ділейні трохи „проморгав" у захисті атаку українців.

В другій половині валійці пішли вперед, ініціятива гри перейшла до них. І Джонс вкотре врятував збірну Велсу. Коли Андрій Воробей вийшов проти нього і послав м'яч у ворота, Пол Джонс був на своєму місці.

На 73-ій хвилині Пембрідж забив ґоль і зрівняв рахунок. У валійців з'явилася можливість кваліфікуватися з п'ятої групи.

Потрібно відзначити дуже грубу поведінку Гартсона, який „затис в обіймах" напівзахисника українців Парфьонова і вдарив його в обличчя. Суддя чомусь не помітив цього неподобства з боку валійця.

Чемпіонат світу 2000: Україна – Велс: 1:1

На останній хвилині обидві команди могли забити три ґолі. Першим мав нагоду відзначитися Райєн Гіґз, який з подачі Спіда пробив по воротах Шовковського, але останній вчасно зреаґував. Після цього Шевченко не використав дві гарні нагоди вивести свою команду вперед.

Команда України, яка набрала десять точок, посідає у 5-ій відбірковій групі третє місце. Нічия у грі з Велсом остаточно перекреслила надії команди Валерія Лобановського посісти перше міце і автоматично потрапити на чемпіонат світу. Нападники збірної України втратили декілька нагод здобути перемогу. Зокрема, на останніх секундах гри Андрій Шевченко не скористався стовідсотковим моментом. Однак після гри головний тренер суперників Марк Гюз заявив, що його команда показала високу клясу гри та висловив розчарування, що їй не вдалось перемогти у Києві.

Відтепер українці змагатимуться зі збірною Білорусі за друге місце, яке ґарантує участь у перехідних матчах. Вирішальною з цієї точки зору є гра 1 вересня саме з Білоруссю, яка посідає друге місце і має на своєму рахунку 12 точок.

Хоча, як вважають футбольні фахівці, ціла програма Федерації футболу України під назвою „Наша мета - 2002!" наразі виглядає як така, що зазнала поразки.

Критики зазнає також і головний тренер збірної України Валерій Лобановський, зокрема його політика добору гравців до складу національної збірної України та програма підготовки, головною особливістю якоїх стала відмова від товариських зустрічей.

Результат цієї гри залишає Велс на четвертому місці в групі, в той час як Україна залишається на третьому місці з десятьма точками. Попереду, на другому місці – Білорусь, на першому – збірна Польщі.

За м'яч борються (зліва): Дмитро Парфенов (Україна) і Саймон Девіс (Велс)

Молодіжна збірна України – молодіжна збірна Велсу – 1:0

Гру з Велсом молодіжна збірна України проводила 6 червня під зливою, але це не завадило футболістам зіграти у „відкритий" футбол, насичений багатьма небезпечними моментами, які чергувалися з великою кількістю помилок у передачах та нереалізованими ґольовими епізодами. Перемогу українські футболісти „вимучили" на 56-ій хвилині, коли Молокуцько чітко пробив карний.

Декілька слів зауважимо про склад молодіжної збірної України, що в порівнянні з грою проти норвежців зазнав деяких змін. Прогнозованим було делеґування до головної команди Андрія Несмачного, на його ж позиції зіграв Березовчук. Окрім того, зі стартових хвилин гри на полі з'явилися Свидерський, Пасічниченко та Молокуцько.

Гра почалася з потужних атак українців. Першу нагоду відкрити рахунок мали гості, але напівзахисник валійців не зміг перекинути м'яча через воротаря збірної України Старцева. Дощ, вніс суттєві корективи у гру. Зіткнення призводили до травм. Вже у першій половині гри тренери української команди були змушені замінити Старцева та напівзахисника Березовчука, що отримали травми.

Валійці запропонували відкритий футбол і в деяких моментах могли покарати українців за провальну гру в обороні, хоча оцінювати дії футболістів обох команд тяжко через те, що занадто багато помилок було в їхній грі, і завдання обидві команди виконували зовсім різні.

Збірна України намагається вибороти єдину путівку до чемпіонату Европи, а валійці грають в футбол так, як вони це вміють. В другій половині гри за виключенням одинадцятиметрового, про який вже йшлося, небезпечних моментів було не менше, ніж в першій, але ж знову таки „підвело" виконання...

Після фінального свистка, що сповістив про перемогу збірної України, на обличчях переможців задоволення було замало. Вони розуміють, що мінімальна перемога навряд чи додає натхнення у наступних відповідальних іграх у Білорусі та Польщі зі своїми головними конкурентами.

Після 7-ох ігор на рахунку українців 13 точок, і вони до закінчення гри між норвежцями та білорусами перебувають на першому місці своєї групи.

Підсумки чемпіонату першої дивізії Східньої окружної футбольної ліґи штату Нью-Йорк

команди	точки	ігри	в	п	н	ґолі
1. Йонкерс, „Крилаті"	27	12	8	1	3	24–12
2. Мт.Вернон, „Портуґіс"	22	12	6	2	4	30–14
3. „Юніті"	20	12	5	2	5	23–16
4. Оссінінг, „Портуґіс"	17	12	5	5	2	15–23
5. „Совт Старс"	16	12	5	6	1	18–20
6. „Сантос"	11	12	3	7	2	9–18
7. „Мистік"	4	12	1	10	1	7–23

Шахи

В македонському місті Охріді триває відкритий чемпіонат Европи серед чоловіків, в якому змагаються 204 шахісти, 17 з яких представляють Україну. Проходить чемпіонат за швайцарською системою (13 турів), і окрім визначення найсильнішого шахіста континенту, шахісти виборюватимуть путівки на чемпіонат світу: перші 46 ґросмайстрів поїдуть на світову першість.

Фонд нагород турніру складає 240 тисяч долярів, переможець отримає 40 тисяч. В оцінках фаворитів турніру присутній українець Руслан Пономарьов, який перебуває на 5-ій позиції. Від України грає Володимир Баклан, який є міжнародним гросмайстром.

В першій турі чемпіонату з українських гросмайстрів Георгій Тимошенко та Олег Романішин отримали перемоги.

Бокс

На чемпіонату світу з боксу, що проходить в Ірляндії, приніс українській збірній блискучі перемоги. Найбільш приємна новина: у вазі до 51 кг неодноразовий чемпіон Европи Володимир Сидоренко в напруженому поєдинку переміг олімпійського чемпіона Атланти, кубинця Майка Ромеро, з перевагою в одну точку, і тим самим пробився до наступного кола.

В другому колі перемогу отримав бронзовий медаліст Сіднею – Сергій Данильченко у вазі до 54 кг. З боксерів, що розпочали змагання, традиційно сильними були виступи наших досвідчених майстрів шкіряної рукавички – Олексія Мазикіна, Володимира Колесника та Олега Машкіна, що вийшли до наступного етапу. Зазнали поразки українські дебютанти чемпіонату. Переможець юніорського чемпіонату Европи у вазі до 57 кг Євген Кибалюк поступився поляку, а Дмитро Новицький в категорії до 71 кг програв американському боксеру.

Перше коло:

вага

до 57 кг – Кжиштоф Шот (Польща) – Євген Кибалюк (Україна) – 21:10
до 60 кг – Володимир Колесник (Україна) – Ноел Монтейт (Ірландія) – 12:6
до 71 кг – Сечью Павел (США) – Дмитро Новицький (Україна) – 22:11
до 75 кг – Олег Машкін (Україна) – Бауржан Кайрменов (Казахстан) – 27:10
91 кг – Олексій Мазикін (Україна) – Олексій Кришановський (Білорусь – 18:9

Друге коло:

51 кг –Володимир Сидоренко (Україна) – Майк Ромеро (Куба) – 21:20
54 кг – Сергій Данильченко (Україна) – Вальдемар Кучеряні (Румунія) – 16:4

Календарець тенісових турнірів – 2001

30 червня –1 липня – УСЦАК-Схід в індивідуальних і подвійних іграх – Союзівка
1–3 вересня – крайові чемпіонати УСЦАК – Союзівка
15–16 вересня – клюбовий турнір КЛК – Союзівка
6–7 жовтня – осінній турнір „Тризуба" – „Тризубівка"

ПРЕСОВИЙ ФОНД „СВОБОДИ“, ТРАВЕНЬ 2001 р.

200 дол.	Відділ УНС 437	Рочестер, Н.Й.
100	Анонімно	
	Диміцькі Михайло і Ольга	Філядельфія, Па.
	Відділ УНС 130	Асторія Н.Й.
55	Яросевичі Євген і Лідія	Сілвер Спрінґ, Мд.
50	Баранецький Володимир	Мейплвуд, Н.Дж.
	Дніпровий А.	Бутвин, Па.
	Дніпровий А.	Бутвин, Па.
	Сімок Андрій	Лас Веґас, Нев.
45	Чайковська Наталія	Моррис Плейнс, Н.Дж.
	Кравчук Анна	Голмдел, Н.Дж.
	Вагнер Євген	Лонґвіл, Кве. Канада
40	Місіянович Еміль	Велаті, Н.Й.
30	Коровицька Олена	Парма, Огайо
	Стефанів Борис	Едмонтон, Алб. Канада
25	Антоняк Зенон	Ричленд, Ваш.
	Ротко Іван	Коговз, Н.Й.
20	Бірко Арнолд	Лівонія, Миш.
	Іванів Наталія	Чикаґо, Іл.
	Кривко Людмила	Україна, Тернопільська обл.
	Лютаревич Анатолій	Фт. Маєрс, Фла.
	Надзікевич Павло	Чикаґо, Іл.
	Палаташ Олександер	Веніс, Фла.
	Ткачук Роман Ілля	Давнерс Ґров, Іл.
15	Дзюба Емілія	Вест Сенека, Н.Й.
	Яримович Зиновій	Філядельфія, Па.
	Коцибало Святослав	Кротон-он-Гадсон, Н.Й.
	Ковальчук Василь	Монтреаль, Кве. Канада
	Куриляк Василь	Торонто, Онт. Канада
	Масінець Лідія	Чізолм, Мін.
	Мірецький Ігор	Торонто, Онт. Канада
	Михальчак Микола	Воррен, Миш.
	Остапенко Марія	Воррен, Миш.
	Пундій Павло	Чикаґо, Іл.
	Ратич Ростислав	Едісон, Н. Дж.
	Шмауц Микола	Ґлендейл Ґтс. Іл.
	Шершень Віра	Арлінґтон, Ва.
	Зілінський Іван	Коговз, Н.Й.
12	Тимяк Сидір Михайло	Піттсбурґ, Па.
11	Беровіц Базиль	Сілвер Спрінґ., Мд.
10	Антипів Ксеня	Воррен, Миш.
	Беліменко Іван	Самерсет, Н.Дж.
	Білинський Ігор	Філядельфія, Па.
	Боднар Іван	Денвер, Кол.
	Драбик Василь	Ізлінґтон, Онт. Канада
	Дроздовська Анна	Баффало, Н.Й.
	Дзюби Петро і Христина	Рочестер, Н.Й.
	Дурбак Марія	Кларендон Гіллс, Іл.
	Федунець Оля	Вест Гартфорд, Кон.
	Флюнт Марія	Еріал, Н.Дж.
	Гайдучок Богдан	Вест Орандж, Н.Дж.
	Герець Роксана	Ратерфорд, Н.Дж.
	Головацький Осип	Тамарак, Фла.
	Івахів Михайло	Діп'ю, Н.Й.
	Калинич Любомир	Ірвінґтон, Н.Дж.
	Козбур Люба	Лейк Форест, Каліф.
	Кусів Ольга	Порт Шарлот, Фла,
	Куземський Іван	Філядельфія, Па.
	Кузьмак Любомир	С. Орандж, Н.Дж.
	Леськів Андрій	Вінніпеґ, Ман. Канада
	Лончина Орися	Ралей, Н.Каролайна
	Лилак Микола	Рочестер, Н.Й.
	Лис Сава	Пірсон, Фла.
	Маслянка Володимир	Елктон, Мд.
	Маринюк Андрій	Кергонксон, Н.Й.
	Огар Василь	Анн Арбор, Миш.
	Пішко Петро	Міннеаполіс, Мінн.
	Попчук А.	Філядельфія, Па.
	Пост Микола	Норт Порт, Фла.
	Сквар Евдокія	Ел Кажон, Каліф.
	Смолей Марія	Нью-Гартфорд, Н.Й.
	Стрижаковська Ольга	Трентон, Н.Дж.
	Винницький Богдан	Етобіко, Онт. Канада
	Ягла Вілліям	Готборо, Па.
5	Баранецький Мирон	Філядельфія, Па.
	Базар Григорій	Сиракюзи, Н.Й.
	Базюк Ярослав	Рочестер, Н.Й.
	Бегей Роман	Мавнт Вернон, Ваш.
	Березовський Степан	Чикаґо, Іл.
	Біловус-Кратко Роза	Юніон, Н.Дж.
	Буш Чарлз	Вудридж, Н.Дж.
	Хойнацька Н.	Овк Форест, Іл.
	Гривняк Павло	Пассейк, Н.Дж.
	Ільницький Олег	Едмонтон, Ал. Канада
	Калушка Олександер	Парма, Огайо
	Кобасяр Михайло	Йонкерс, Н.Й.
	Ковалиско Михайло	Гейтерсбурґ, Мд.
	Мельникович Михайло	Асторія, Н.Й.
	Мірецький Ігор	Торонто, Онт. Канада
	Перейма Ореста	Баффало, Н.Й.
	Підгірний Іван	Парма, Огайо
	Садлик Михайло	Кліфтон, Н.Дж.
	Шило Теодора	Брадентон, Фла.
	Тарнавська Олександра	Торонто, Онт. Канада
	Вайда Микола	Стемфорд, Кт.
	Яримович Роксоляна	Оспрей, Фла.
	Залуга Петро	Вестленд, Миш.
	Чай Йосафат	Н. Роялтон, Огайо
	Хойнацька Н.	Ок Форест, Іл.
	Чомко Іван	Пассейк, Н.Дж.
5 дол.	Чипак Ярослав	Вейн, Н.Дж.
	Дудка Александер	Франція
	Дусанівський Богдан	Баффало, Н.Й.
	Дутчак Дмитро	Мерріт Айленд, Фла.
	Федечко Юрій	Колумбас, Огайо
	Гелета Ярослав	Колледж Парк, Мд.
	Гайдук Надія	Сиракюзи, Н.Й.
	Грабець Роман	Парма, Огайо
	Григорчук Лев	Гроссе Поінт, Миш.
	о. Ільчук Вячеслав	Лагрендж Парк, Іл.
	Яцишин Павло	Піттсбурґ, Па.
	Кандюк Богдан	Ґлен Спей, Н.Й.
	Карпюк Юрій	Сандер Бей, Огайо
	Корбяк Григорій	Воррен, Миш.
	Костюк Володимир	Вудсайд, Н.Й.
	Ковальчук Лідія	Ню Гоп, Па.
	Кравців Ярослав	Н. Провіденс, Ri.
	Куцан Анна	Спрінґфілд, Іл.
	Курчинський Марія	Лорейн, Огайо
	Луцишин Мирон	Фінікс, Аріз.
	Макар Ольга	Стерлінґ Гайтс, Миш.
	Маленчук Іван	Сиракюзи, Н.Й.
	Масна Анна	Парма, Огайо
	Мірутенко Василь	Гаррісвілл, Миш.
	Онуфрик Катерина	Гамілтон, Онт. Канада
	Правдюк А.	Монтреал, Кве. Канада
	Писарів Джуді	Кергонксон, Н.Й.
	Салісняк Джуліян	Рочестер, Н.Й.
	Степанюк Ірена	Стонегам, Ма.
	Струць Іван	Чикаґо, Іл.
	Свірський Іван	Ветерсфілд, Кон.
	Свириденко Й.,	
	Олег Рослицький	Гантінґтон, Кон.
	Сидор Василь	Рочестер, Н.Й.
	Шадура Адам	Кліфтон, Н.Дж.
	Ткач Л.	Воррен, Миш.
	Тимчишин Маріян	Лоуденвілл, Н.Й.
	Войцик Надежда	Парма, Огайо
	Вовк Василь	Воррен, Миш.
	Вульчин М.	Мт. Вернон, Н.Й.
	Юречко Михайло	Лаурис Стейшен, Па.
	Заобвідний Іван	Чикаґо, Іл.
	Лозінська Ерна	Сан Сіті Вест, Аріз.
	Разом	**2,093.00 дол.**

Щиро дякуємо за фінансову підтримку найстаршої української газети.

ОКРУЖНИЙ КОМІТЕТ ВІДДІЛІВ ПІВНІЧНОГО НЬЮ-ДЖЕРЗІ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

запрошує українську громаду взяти участь у відзначенні

ДНЯ БАТЬКА

на Союзівці

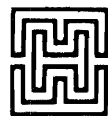
17 червня 2001 р.

З цієї нагоди Округа організує поїздку автобусом ціна 15 дол. від особи.

За точними інформаціями телефонувати:

МИХАЙЛО ІВАНЦІВ, Елизабет, Н.Дж. – (973) 635-6647
МАРІЙКА ГАЛУЩАК, Джерзі Сити, Н.Дж. – **(973) 292-9800 дод. 3073 • (201)653-5497**
АНДРІЙ ВОРОБЕЦЬ, Нюарк, Н.Дж. – **(973) 292-9800 дод. 3055 • (973) 373-8357**
ЮЛІЯН КОТЛЯР, Кліфтон, Н.Дж. – **(973) 772-5265**
ВАСИЛЬ МАРУЩАК, Пассейк, Н.Дж. – **(973) 546-6787**

ЄВГЕН ОСЦІСЛАВСЬКИЙ, *голова*

НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ім. ШЕВЧЕНКА в АМЕРИЦІ

запрошує своїх членів та українську громаду

на доповідь

„ЧИ МОЖУТЬ КОМУНІСТИ І СОЦІЯЛІСТИ ПРИЙТИ ДО ВЛАДИ В УКРАЇНІ?"

яку виголосить

ОЛЕКСІЙ ГАРАНЬ

директор Центру досліджень з національної безпеки при Національному університеті „Києво-Могилянська Академія", гість-науковець в Кеннанівському Інституті (Вашінгтон).

Доповідь відбудеться

в суботу, 23 червня о год. 5-ій по пол.

в будинку НТШ за адесою:

63 Fouth Ave. (між 9 і 10 вулицями), New York, NY.

ВИПРОДАЖ!

Книгарня „Свободи" випродує річники

„ВЕСЕЛКИ"

За 1971, 1972, 1973, 1974, 1975, 1976 роки.

Тверда оправа. Тиснення золотом.

ДОБРИЙ ПОДАРУНОК ДЛЯ ДІТЕЙ І ВНУКІВ

Ціна 15 дол. за один річник з пересилкою

SVOBODA BOOKSTORE

P.O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany NJ 07054

ЯКЩО ВИ ХОЧЕТЕ

- ощаджувати гроші на вищі відсотки
- позичати гроші на менші відсотки
- мати приємну та професійну обслугу своєю рідною мовою
- розпочати кредитну історію з VISA CARD
- переслати гроші через Western Union
- для зберігання цінних паперів ви можете використовувати „safe deposit boxes"

УКРАЇНСЬКА НАЦІОНАЛЬНА ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА

ПОЛАГОДИТЬ ВСІ ВАШІ ФІНАНСОВІ СПРАВИ

Головне бюро:

215 Second Ave. (between 13th & 14th St.), New York, NY 10003

Tel.: 212 533-2980 • Fax: 212 995-5204

Філії у Нью-Джерзі:

35 Main St., S. Bound Brook, NJ 08880

Tel.: 732 469-9085

691 Roosevelt Ave., Carteret, NJ 07008

Tel.: 732 802-0480

СОЮЗІВКА • SOYUZIVKA

Ukrainian National Association Estate

Foordmore Road, Kerhonkson, New York 12446
Tel.: (845) 626-5641 • Fax: (845) 626-4638
www.soyuzivka.com • e-mail: sqss@aol.com

SUMMER PROGRAM 2001

Friday, June 29
10 p.m. – Midnight Bigus at Trembita Launge

Saturday, June 30
9:30 p.m. - 1:30 a.m. – Zabava – music by MONTAGE

Friday, July 6
10 p.m. – Midnight Bigus at Trembita Launge

Saturday, July 7
9:30 p.m. - 1:30 a.m. – Zabava – music by FATA MORGANA

Saturday, July 14
1 p.m. - 5 p.m. – Family Day, Chemny's Birthday
9:30 p.m. - 1:30 a.m. – Zabava – music by LUNA

Saturday, July 21
8:30 p.m. – First Place Winners, Makovytska Struna (Eastern Slovakia)
10:00 p.m. - 2:00 a.m. – Zabava – music by VIDLUNNIA

Friday, July 27
10 p.m. – Midnight Bigus at Trembita Launge

Saturday, July 28
8:30 p.m. – DUMKA
10:00 p.m. - 2:00 a.m. – Zabava – music by MONTAGE

Saturday, August 4
8:30 p.m. – Roma Pryma Bohachevsky Dance Recital
10:00 p.m. - 2:00 a.m. – Zabava – music by SWITANOK

Sunday, August 5
UNWLA Day

Saturday, August 11
MISS SOYUZIVKA CONTEST
10:00 p.m. - 2:00 a.m. – Zabava – music by TEMPO

Saturday, August 18
8:30 p.m. – Roma Pryma Bohachevsky Dance Recital
10:00 p.m. - 2:00 a.m. – Zabava – music by FATA MORGANA

Saturday, August 25
9:30 p.m. - 1:30 a.m. – Zabava – music by THE LEGEND

Friday, August 31
9:30 p.m. - 1:30 a.m. – Zabava – music by VECHIRKA

Saturday, September 1
8:30 p.m. – Yunist Dance Ensemble, Yonkers
10:00 p.m. - 2:00 a.m. – Zabava – music by TEMPO, VECHIRKA

Sunday, September 2
9:30 p.m. - 1:30 a.m. – Zabava – music by ZOLOTA BULAVA

VIDLUNNIA will play for you every Friday evening from July 13 to August 24 from 9 p.m. to 1 a.m.

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ

ВІДСОТКИ НА ПЕНСІЙНІ ГРАМОТИ ВІД 1-го ТРАВНЯ, 2001 р.

Одноразові і гнучкі пенсійні пляни **Відсотки в першому році – нові аплікації** (відсотки гарантовані на один рік)	**6.50%**
Одноразові і гнучкі пенсійні пляни (ІСНУЮЧИХ ГРАМОТ) **$100,000.00 або більше**	**5.75%**
$50,000.00 – $99,999.99	**5.50%**
$100.00 – $49,999.99	**5.25%**
Гнучка 10 пенсійна грамота (в другому році)	**5.50%**

СОЮЗІВКА • SOYUZIVKA

Ukrainian National Association Estate

Foordmore Road **Kerhonkson, New York 12446**
845 626-5641 **www.soyuzivka.com – e-mail sqss@aol.com** **FAX 845 626-4638**

Табори і майстерні на Союзівці влітку 2001 р.

ТАБІР ДЛЯ ХЛОПЦІВ І ДІВЧАТ

від суботи, 23 червня, до суботи, 7 липня

Відпочинковий табір для хлопців і дівчат віком 7-12 років. Прогулянки, плавання, ігри, українські пісні і фольклор під безперервною опікою.

Харчування і нічліг – оплата за дитину:
для членів УНСоюзу – 330 дол. на тиждень,
для не членів – 380 дол. на тиждень.

Додаткова оплата для опікунів/інструкторів:
– 30 дол. на тиждень від дитини.

Кошти забезпечення 15 дол. від дитини.

Приймаємо не більше, як 45 учасників на тиждень!

ЗАБАВНИЙ ЧАС „ЧЕМНОГО"

від неділі, 8 липня, до суботи, 14 липня

Присвячено для навчання англомовних діточок від 4-6 років і дітей шкільного віку від 7-10 років про українську батьківщину. Реєстрація/оплата для опікунів 90 дол. від дитини, якщо родичі перебувають на Союзівці. Реєстрація/оплата для опікунів 140 дол. від дитини, якщо родичі не перебувають на Союзівці.

Кошти забезпечення 10 дол. від дитини.

ТЕНІСОВИЙ ТАБІР

від неділі, 8 липня, до п'ятниці, 20 липня

Для хлопців і дівчат віком 12-18 років.

Харчування і нічліг, оплата за дитину
для членів УНСоюзу – 485 дол.,
для не членів – 535 дол.

Тенісова оплата для викладачів – 75 дол. від дитини.

Кошти забезпечення 30 дол. від дитини.

Приймаємо не більше, як 45 учасників!

МАЙСТЕРНЯ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО ТАНЦЮ

Табір 1 – від неділі, 22 липня, до суботи, 4 серпня
Табір 2 – від неділі, 5 серпня до суботи, 18 серпня

Традиційні українські народні танці для початкуючих, середніх та заавансованих танцюристів віком від 8-16 років, харчування і нічліг — оплата за дитину:
для членів УНСоюзу – 580 дол. за повний навчальний час,
для не членів – 630 дол. за повний навчальний час.

Оплата для викладачів – 225 дол. від дитини.

Кошти забезпечення 30 дол. від дитини.

Директор: Рома Прийма-Богачевська.

Інструктори та асистенти:
Борис Богачевський, Андрій Цибик, Христя Їжак, Орландо Паґан.

Приймаємо не більше як 60 учасників. Нікого не приймаємо без дозволу Р. Прийми-Богачевської і не менше, як на два тижні.

СПОРТОВА ШКОЛА ЧОРНОМОРСЬКА СІЧ

Спортові табори: плавання, гри копаного м'яча, теніс, відбиванка для дітей від 6 до 18 років.

Табір 1 – від неділі, 22 липня, до суботи, 28 липня.
Табір 2 – від неділі, 29 липня, до суботи, 4 серпня.
Табір 3 – від неділі, 5 серпня, до суботи, 11 серпня.
Табір 4 – від неділі, 12 серпня, до суботи, 18 серпня.
*** Табір 4 відбудеться залежно від кількости зголошень:**

харчування і нічліг – оплата за дитину:
для членів УНСоюзу – 265 дол. за повний тиждень,
для не членів – 315 дол. за повний тиждень.

Додаткова оплата для інструкторів – 100 дол.

Кошти забезпечення 30 дол. від дитини.

Приймаємо не більше як 45 учасників.

Зголошення до всіх таборів і майстерень повинні бути зроблені заздалегідь. Місця надаються згідно із зголошеннями та одержанням 75 дол. завдатку від дитини/від табору. Належиться оплата в сумі 75 дол. від дитини/від табору (крім забавний час„Чемного"), які перебувають поза межою Союзівки. Завдаток стосується до цієї суми.

Український Народний Союз не дискримінує нікого на підставі віку, раси, релігії, статі чи кольору шкіри.

За дальшими інформаціями просимо звертатися до управи СОЮЗІВКИ.

Оплату за харчування і нічліг можете подати через банкову кредитну картку, чеком або готівкою. Оплату за викладачів та опікунів треба виписати чеком на Союзівку – „Таборова оплата". Наша оплата підвищена з огляду на вищі забезпеченеві кошти.

Під гігієнічним оглядом, всі необхідні медичні довідки і листи-дозволу мусять бути доставлені не пізніше, як три тижні перед початком табору, інакше дитина стратить місце в таборі. Не дозволяється жодних винятків!

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

П'ЯТНИЦЯ,
15 червня 2001 р.

Пассейк, Н.Дж. Місячні збори 42 Відділу УНС ім. Т. Шевченка відбудуться о год. 7-ій веч. в УНДомі при 237 Hope Ave. Просимо членів взяти участь. На День Батька Округа Північного Нью-Джерзі УНС організує поїздку на Союзівку і члени УНСоюзу повинні їхати і заохочувати своїх знайомих. Замовляти місця на автобус можна у Василя Марущака, тел.: 973-546-6787 й Юліяна Котляра тел.: 973-772-5265. Автобус від'їжджає від Української Централі в неділю, 17 червня о год. 8-ій ранку. Переїзд – 15 дол. від особи.

Управа

В ДРУГУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашого найдорожчого і ніколи незабутнього
МУЖА, БАТЬКА, ДІДУСЯ і ПРАДІДА

бл. п.

МАРКА МАСЬЛЯНКИ

будуть відправлені

СВЯТІ ЛІТУРГІЇ

17 червня ц.р.

в українській католицькій катедрі Непорочного Зачаття;
в українській католицькій церкві Христа Царя;
в українській католицькій церкві св. Архистратига Михаїла.

Дорогий Муже!
Спи вічним сном в глибокій могилі, нехай про нас сняться тобі сни милі.

Дружина АННА із синами і внуками просять о молитви за спокій душі Покійного.

Вічна Йому пам'ять!

З невимовним смутком повідомляємо, що у сороковий день несподіваного відходу у вічність нашого улюбленого
ЧОЛОВІКА, БАТЬКА і ДІДУСЯ

бл. п.

ТЕОДОЗІЯ ЧАБАНА

будуть відправлені заупокійні

БОГОСЛУЖЕННЯ

У Стрию, Львові, Івано-Франківську, Золочеві на Тернопільщині, с. Держові, що на Львівщині та в Бостоні.

У Нью-Йорку Свята Літургія відправлятиметься 23 червня 2001 р., о год. 4-ій по пол. в церкві св. Юра.

Дружина ІРИНА, сини ТАРАС і ЛЕВКО з родинами

ПАМ'ЯТІ ПОБРАТИМА
17 травня 2001 р. відійшов у вічність

св. п.

ТЕОДОЗІЙ ЧАБАН

УРП

довголітній в'язень сумління сталінських концтаборів, член Української Гельсінкської Спілки, перший голова Стрийської організації Української Республіканської Партії, колишній завідувач Відділу культури Стрийської міської і районної державної адміністрації.

Республіканці Стрийщини глибоко сумують з приводу втрати почесного голови організації, побратима і мудрого порадника, який вніс великий вклад у становлення і розбудову незалежної України.

Нехай наші щирі співчуття допоможуть перенести це велике горе рідним і близьким Покійного.

Світла пам'ять про нього назавжди залишиться у наших серцях.

ПРОВІД СТРИЙСЬКОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ
УКРАЇНСЬКОЇ РЕСПУБЛІКАНСЬКОЇ ПАРТІЇ

ЧИСЛОВЕ ЗІСТАВЛЕННЯ ПРО РУХ ЧЛЕНСТВА УНСоюзу КВІТЕНЬ 2001 р.

	Молодь	Дорослі	АДД	Разом
Активні члени 3/2001	6,936	14,559	3,367	24,862
Неактивні члени 3/2001	7,330	17,619	0	24,949
Всі члени 3/2001	14,266	32,178	3,367	49,811
Активне членство				
Приріст у 4/2001				
Нові члени	21	25	0	46
Нові УЛ	0	1	0	1
Прийняті наново	7	15	2	24
Разом	**28**	**41**	**2**	**71**
Убуток 4/2001				
Померли	2	27	0	29
Вибрали гроші	12	38	0	50
Відійшли з дозрілими вивін. грамотами	9	14	0	23
Виплатили вповні вкладки забезпечення	13	16	0	29
Відійшли на част. випл. забезпечення	0	0	0	0
Відійшли на безпл. продовж. забезпечення	35	65	0	100
Вигасло забезпечення (активні)	14	10	56	80
Кінчилось забезпечення	4	1	6	11
Разом	**89**	**171**	**62**	**322**
Всі активні члени 4/2001	6,875	14,429	3,307	24,611
Неактивне членство				
Приріст у 4/2001				
Виплачене забезпечення	13	16	0	29
Відійшли на частинно виплачене забезпечен.	0	0	0	0
Вигасло продовж. безплатне забезпечення	35	65	0	100
Разом	**48**	**81**	**0**	**129**
Убуток у 4/2001				
* Померли	0	43	0	43
* Вибрали готівку	7	22	0	29
Дозрілі вивін. гр. неповної виплати	0	1	0	1
Повернені в активні	7	17	0	24
Вигасло забезпечення (неактиквні)	2	4	0	6
Разом	**16**	**87**	**0**	**103**
Всі неактивні члени 4/2001	7,362	17,613	0	24,975
РАЗОМ УСІ ЧЛЕНИ УНСОЮЗУ 4/2001	**14,237**	**32,042**	**3,307**	**49,586**

(* Виплачені і частинно виплачені грамоти)

Ділимося сумною вісткою з родиною та приятелями, що в понеділок, 28 травня 2001 р. в Клівленді, Огайо відійшла у вічність на 89-му році життя наша найдорожча
ДРУЖИНА, МАМА, БАБЦЯ і ПРАБАБЦЯ

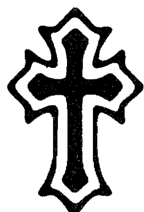
бл. п.

МИРОСЛАВА (МІРА) (СЛАВЦЯ) ГРАБЕЦЬ

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в четвер, 31 травня 2001 р. в українській католицькій катедрі св. Йосафата в Пармі, Огайо.

Залишилися в глибокому смутку:
чоловік – РОМАН
донька – ВІРА МОЛЛС з чоловіком ФРЕНКОМ
син – ЮРІЙ з дружиною ВІРОЮ
сестрінок – ОЛЕГ БОГУШ з дружиною БЕРНІС
внуки – ТОМИК, ХРИСТИК, ТАРАС, ЛЯРИССА, КАТРУСЯ, ТЕРЕСА і МАРІЯ
правнуки – РОМЧИК, БЕРНАРД, ПЕТРУСЬ
родини – ҐОШУЛЯКІВ, БАРАНОВСЬКИХ, ШКІЛЬНИКІВ, ЛЕЩИШИНІВ, ГАЛУГІВ
та ближча і дальша родина в Америці, Канаді, Україні і Польщі.

Вічна Її пам'ять!

ГОЛОВНИЙ ЕКЗЕКУТИВНИЙ КОМІТЕТ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

зі смутком повідомляє Головний Уряд та все членство УНСоюзу, що у п'ятницю, 8 червня 2001 р. після короткої недуги, відійшов у вічність на 79-му році життя, Головний Предсідник УНС протягом трьох каденцій та почесний член Головного Уряду

бл. п.

адвокат

д-р ІВАН О. ФЛИС

1-го вересня 1922 – 8 червня 2001

Головний Екзекутивний Комітет і все членство УНС висловлює щирі співчуття дочці Фелиції Вульзей і її мужеві, синові Іванові А. та внучкам Тетяні й Аріяні, а також сестрі і братові.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в середу, 13 червня 2001 р. з української католицької церкви св. Трійці у Кергонксоні, Н.Й. Похоронено Покійного на цвинтарі св. Духа у Гемптонбурзі, Н.Й.

Ціла Союзова Родина з великим жалем прощає відданого Союзовця.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

ПРЕЗИДІЯ УКРАЇНСЬКОЇ АМЕРИКАНСЬКОЇ КООРДИНАЦІЙНОЇ РАДИ

в глибокій жалобі ділиться сумною вісткою з членами і прихильниками УАКРади та ширшим громадянством, що у п'ятницю, 8 червня 2001 р., після короткої недуги, проживши 78 років, відійшов у вічність колишній предсідник і почесний член Українського Народного Союзу, колишній президент і почесний голова Президії Української Американської Координаційної Ради, активний і заслужений суспільно-громадський діяч

бл. п.

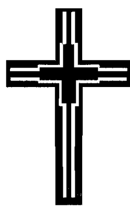
д-р ІВАН О. ФЛИС

ПАНАХИДИ – у вівторок, 12 червня в похоронному заведенні Г. В. Гумістон в Кергонксоні, Н.Й., від год. 2-ої до 4-ої і вечором від год. 7-ої до 9-ої.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ – у середу, 13 червня о год. 10-ій ранку в церкві св. Трійці в Кергонксоні, а відтак на цвинтарі св. Духа в Гемптонбурзі, Н.Й.

У глибокому смутку залишеній Родині найщиріші співчуття і вислови глибокого жалю складає

ПРЕЗИДІЯ
Української Американської Координаційної Ради

Ділимося сумною вісткою, що 6 червня 2001 р. відійшов у вічність на 86-му році життя

бл. п.

ДМИТРО ГОЛОВЕЙ

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 11 червня 2001 р. в церкві св. Михаїла в Балтиморі, Мд. і на українському католицькому цвинтарі у Балтиморі.

Залишив у смутку:

дружину	**– МАРІЮ**
доньок	**– ОКСАНУ**
	– ЙОСИФУ
	– АННУ
	– ХРИСТЮ з чоловіком РИЧАРДОМ
внуків	**– ПАВЛУСЯ, СУЗЮ і ЛЯЛЮ з родинами**
6 правнучок	
сестру	**– МАРІЮ у Франції.**

Вічна Йому пам'ять!

У 20-ту річницю смерти д-ра М. Кузьмовича

Народився 9 серпня 1914 року у Стрию в родині Володимира Кузьмовича, знаного педагога, директора гімназії (1920–30 рр.), посла до польського сейму (1935–38 рр.). Гімназію закінчив у Львові, медичні студії у Львівському університеті 1938 році. Був активним членом медичної громади, Пласту, часто дописував до журналу пластової молоді „Вогні". У 1938 році був мобілізований до польського війська, служив у Варшаві, де його захопила війна, потрапив у німецький полон в Кутні. Після звільнення приїхав до Кракова і почав працювати у хірургічному відділі Краківської лікарні. Влітку 1941 року прибув до Львова, працював у хірургічному відділі Народної Лічниці, був асистентом д-ра Б. Филипчака. Влітку 1944 року виїхав з дружиною Ольгою Шепарович до Кракова, відтак – до Лінца, а звідти – до Бад Ішлю, де завдяки допомозі д-ра Б. Филипчака отримав посаду лікаря-ординатора (резидента). 1949 року еміґрував у США, був резидентом лікарні Морісс тавн (штат Нью-Джерзі), нострифікувавши диплом, переїхав до Бабилону, де відкрив приватну лікарську практику. Одночасно працював хірургом у двох місцевих лікарнях, а наприкінці життя був директором будинків для престарілих та важко хворих. Належав до числа великих шанувальників української літератури і мистецтва, мав гарну бібліотеку, яку подарував Українським інститутові в Гарварді. Захоплювався творами модерного мистецтва; в 1960-их роках відвідував курси модерного мистецтва у музеї Метрополітен (Нью-Йорк). На його меценатські пожертви видано „Нові поезії", здійснено театральну постановку „Кам'яного господаря". В його домі відбувалися літературно-мистецькі вечори, де читали ще недруковані твори Богдан Кравців, Іван Керницький, Емма Андієвська, Юрій Тарнавський, Богдан Бойчук, Патриція Килина та інші.

З 1956 року постійно дописував на мистецькі теми до „Свободи", а з 1962 року – до „Сучасности". Крім того, зібрав найбільшу колекцію українських книжкових знаків екслібрисів. 1973 року організував їх виставку, під час якої виголосив доповідь „Генеза екслібрису та його розвиток в Україні".

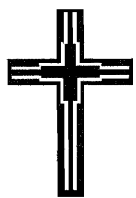
Помер 1981 року від раку підшлункової залози, залишивши дружину і двоє дітей. Похований на українському цвинтарі у Бавнд-Бруку.

* * *

Праці: Про критерії мистецької оцінки. – „Свобода", 1956, 24 березня; Любослав Гуцалюк (враження з виставки). – Там же, 1956, 18 жовтня; Яків Гніздовський. – Там же, 1958, 26 червня; Небачена виставка. – Там же, 1959, 23 липня; Виставка Л. Гуцалюка в Нью-Йорку. – Там же, 1954, 15 жовтня; Мистецтво конфлікту. – „Сучасність", 1965, липень С.73-76; Стилістичний розвиток живопису Любослава Гуцалюка. – Там же 1967, лютий С.71–77; Яків Гніздовський. – Там же, 1968, липень С.54–58; „Генеза екслібрису та його розвиток в Україні. – Там же, 1973, квітень С49–58.

Д-р Павло Пундій

За мову і зміст посмертних оголошень і подяк редакція не відповідає

З великим смутком повідомляємо, що у вівторок, 22 травня 2001 р. відійшов у вічність на 86 році життя наш дорогий приятель

бл. п.

ДМИТРО ЛАСЕВИЧ

ПАНАХИДА відбулася в четвер, 24 травня 2001 р., о год. 12:30 в Bay Ridge Funeral Home.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ – 25 травня 2001 р. в українській католицькій церкві св. Миколая в Брукліні і на цвинтарі св. Духа в Гемптонбурзі, Н. Й.

Вічна Йому пам'ять!

Родина ЩЕСНЯКІВ

ПОДЯКА

16 серпня 2000 р. відійшов від нас у Вічність наш дорогий і незабутній МУЖ, БАТЬКО, ДІДУСЬ, БРАТ, ШВАҐЕР та ХРЕСНИЙ БАТЬКО

бл. п.

інж. ЮРІЙ ЦВІЛЬ

Старшина Української Повстанської Армії

Цією дорогою складаю сердечну подяку рідним зблизька і здалека, приятелям, знайомим і всім, хто взяв участь в похоронних відправах та зложив нам слова співчуття.

Дякую за молитви, Служби Божі, квіти та грошеві пожертви, зложені в пам'ять мойого дорогого чоловіка.

Сердечно дякую всечеснішим отцям за відправлення похоронів в Норт Порті, Фла. та в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

В першій мірі дякую колишнім воякам УПА за те, що організовано прийшли з прапором на цвинтар та віддали Покійному другові військовий салют над могилою, а опісля на тризні відспівали „Там у лузі червона калина".

Моя велика і спеціяльна подяка для п. Євгена Стахіва, який зайнявся організацією похорону в С. Бавнд Бруку, Н. Дж., повідомленнями та оголошеннями в пресі, як і служив мені порадами та допоміг в замовленні тризни.

Від щирого серця дякую йому за виголошені на тризні спомини про дорогого бл. п. Юрія. Вони сягали в далеку минувшину – до Львова і в студентські часи Покійного.

Рівнож з глубини серця дякую п. Юліянові Котляреві за його щиру поміч. Він повідомив і заплянував прихід колишніх вояків УПА на цвинтар.

Особливо сердечно дякую за його прощальні слова над могилою. Разом з Покійним, як члени тієї самої групи УПА, перейшли щасливо на Захід і тяжко „пробивалися" перші роки в Америці.

Панове Є. Стахів і Ю. Котляр довголітні приятелі мужа, віддали йому гідно останню прислугу, а мені облегшили тяжкі хвилі смутку.

Окрема подяка гостям, які взяли участь в тризні в Норт Порті і в С. Бавнд Бруку, як також дякую і тим, хто ділився з присутніми споминами про Покійного.

Дуже вдячна моєму братові Володимирові Король і братовій Галині за їхню моральну підтримку, за поміч в урядженні похорону і тризни в Норт Порті. Дякую за відспівання Панахиди в похоронному заведенні та за „Отче Наш" в церкві на Службі Божій. Влодко і Галя також зайнялись переведенням грошової збірки в Норт Порті.

Сердечне спасибі 64 Відділові СУА за переслані мені співчуття і за грошовий даток на Український Музей в пам'ять мого чоловіка.

НА СЛУЖБИ БОЖІ зложили:
І. і М. Бачинські, Л.Гура, В. і Г. Король, Я. і Ю. Левицькі, Х.Форшпаніяк, О. Цвіль.

КВІТИ:
Похресниця Л. Левицька.

НА „ЛІТОПИС УПА":

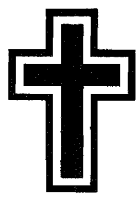
по	100	дол.	Х. Форшпаніяк, М. і Б. Осадци, В. Сорочак, Д. Цвіль;
по	50		Р. і Г. Поритко, Л. Гура;
	25		В. і О. Ліс;
	20		М. Барабаш.

НА ВЕТЕРАНІВ УПА:

по	150	дол.	Л. Гура, Д. Цвіль;
по	100		Ю. і М. Бачинські, І. і Т. Вітковицькі, М. і Е. Гура, Б. Чайківськ-кий, О. Цвіль, Х. Форшпаніяк;
по	50		О. і П. Бачинські, М. Бачинська, Ю. і О. Кісілевські, Ю. Котляр, В. і Г. Король, О. Левицький, Р. Мац, Р. і Г. Поритко, М. і Х. Прокопи, С. Ракоча, Є. Стахів, Д. Тимюк, Я. і М. Яримовичі;
	40		М. і Л. Гарасимів;
по	30		А. і І. Білевичі, І. і О. Гірні;
по	25		С. Барусевич, Д. Возняк, Б. і І. Ґеренти, О. Качала, Р. і Х. Лазори, Р. і О. Свистуни;
по	20		Г. Москаль, П. Левко, І. Костишин, Р. Саламаха, О. Труш, А. Яськів;
	15		А. і К. Кобрин.

Хай Всевишній Бог благословить Вас своїми ласками.

Вдячна ДАРІЯ ЦВІЛЬ з родиною

Ділимося сумною вісткою, що дня 4 квітня 2001 р. в Україні упокоївся в Бозі на 71-му році життя

бл. п.

ЯРОСЛАВ ЦЕЛЕВИЧ

син бл. п. о. Івана, довголітнього пароха с. Бряза, Долинського повіту і бл. п. Мирослави з Комарчевських. Покійний понад 40 років був завідувачем при Львівському агрономічному університеті.

Похований 6 квітня 2001 р. в Дублянах, Львівської обл.

Залишені у глибокому смутку:
син – ВОЛОДИМИР з дружиною МАРІЄЮ і дочкою МАРТОЮ в Україні
– МАКСИМОВИЧ ТАРАС з жінкою НАДЕЮ з ЦЕЛЕВИЧІВ
– д-р ЦЕЛЕВИЧ БОГДАН з ріднею в Чикаго,
ближча і дальша рідня в Америці, Австралії і Україні.

На відслуженні Заупокійної Святої Літургії і Панахиди пожертву зложено на Львівську Богословську Академію.

Вічна Йому пам'ять!

ПОСМЕРТНА ЗГАДКА

на могилу дорогого друга по зброї.

У глибокому смутку повідомляємо, що дня 22 квітня 2001 р. в Нюарку, Н.Дж., відійшов у вічність на 77-му році життя, дорогий ДРУГ, ВОЯК УПА

св. п.

ІВАН ІВАНЧУК – „ХОМА"

Нар. 1 січня 1924 р. в сільській родині на Львівщині, Україна.

Початкову школу закінчив в рідному селі. Виховувався в християнській родині в патріотичному дусі, яка зуміла перещепити йому любов до церкви і до свого народу. Коли Україна кликала до боротьби за волю України і творилися збройні сили УПА Іван був з тих перших, який став зі зброєю в ряди УПА. Перейшовши військовий вишкіл, був приділений до куреня „Галайди" – сотні „Глухого", де отримав псевдо „Хома". По затяжних боях під натиском ворога сотня дістала наказ перейти українсько-польський кордон на терен Холмщини, „Хома" включився до сотні „Бриля", де перебував до 1947 року. Коли нестало сили і треба було залишити під тиском ворога рідну землю, то Головний Штаб УПА дає наказ перебиватися відділам УПА на Захід. Покійний Іван з кількома друзями переходить рейдом і тернистими шляхами дістається в Західню Европу до Австрії, щоб ширити правду і щоб західній світ довідався про нашу боротьбу з відвічним ворогом України большевицькою Москвою. Покійний Іван був з тих перших свідків, героїчних борців, нескорених вояків УПА.

В 1950 р. прибув до Америки та замешкав в Нюарку, де запізнався з дівчиною Катариною Федірко і скоро повінчалися. Він зразу включився в церковне та громадське життя. Коли творився Відділ Товариства Вояків УПА в Нюарку, Іван став його членом. Покійний був прикладом, здисциплінованим членом нашого товариства, виконував чесно свої обов'язки, належав до Управи Відділу.

У вівторок, 24 квітня 2001 р. з участю багатьох друзів та приятелів, о. Леонід Мальков з церкви св. Івана Хрестителя в Нюарку, в похоронному заведенні Литвин і Литвин, Юніон, Н.Дж., відправив Панахиду. Члени Товариства Вояків УПА, 1-ої та 2-ої УД УНА та УККА тримали почесну стійку з прапорами. Вояки-ветерани та жалібна громада відспівали прощальну пісню „Чуєш, брате мій". З черги вояк УПА, друг по зброї Степан Кметь, від Товариства Вояків УПА, Відділу Ірвінгтон/Нюарк виголосив змістовну промову, та склав співчуття дружині Покійного та родині.

Служба Божа відбулася 25 квітня в українській католицькій церкві св. Івана Хрестителя в Нюарку, а відтак на цвинтарі в С. Бавнд Бруку, де о. Леонід Мальков відправив Панахиду. Від Головної Управи Товариства Вояків УПА – друг Ярослав Кіцюк, Василь Закорчемний – голова ООЧСУ Відділ Нюарк і Іван Кушнір – Голова Товариства Вояків УПА, відділ Ірвінгтон/Нюарк попрощали Покійного на вічний спочинок. Тіло поховано на виділеній дільниці цвинтаря – Борцям за Волю України, Воякам УПА.

По закінченні похорону, численна громада перейшла до церковної залі, де о. Леонід Мальков, відкрив жалібну тризну і попросив присутніх до молитви – Отче Наш і Богородице Діво та пісню Вічная Пам'ять. Подякував присутнім за їхні молитви та співчуття.

Покійний Іван залишив у глибокому смутку
дружину – КАТАРИНУ
родину та друзів по зброї в діяспорі та в Україні.
Нехай пам'ять про покійного Івана залишиться навіки у наших серцях, а американська земля буде йому легкою!

Вічна Йому пам'ять!

Замість квітів на свіжу могилу Катарина Іванчук, дружина Покійного, жертвує на допомогу хворим і інвалідам вояків УПА суму 300 дол.

С. КМЕТЬ

Ділимося сумною вісткою з родиною, приятелями і знайомими, що 29 травня 2001 р. в Лос Анджелесі, Каліф. помер на 86 році життя наш найдорожчий і незабутній ТАТО і ДІДУСЬ

бл. п.

д-р МИКОЛА ОНУФЕРКО

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 4 червня 2001 р. в церкві Христа Царя у Філядельфії, Па, а тлінні останки Покійного були поховані на цвинтарі св. Марії у Факс Чейсі, Па.

Залишені в глибокому смутку:
доњка – СОНЯ ОРЛИН з чоловіком БОРИСОМ
внуки – ХРИСТИНА і МИХАЙЛО
ближча і дальша родина в Америці, Канаді й Україні.

Вічна Йому пам'ять!

У 24-ту РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашого дорогого і невіджалуваного
МУЖА, БАТЬКА та ДІДУНЯ

бл. п.

ВАСИЛЯ КУЗЬМИ

будуть відправлені

СЛУЖБИ БОЖІ

у вівторок, 19 червня 2001 р. в ранішніх годинах:

в катедрі св. Юра у Львові;
в старенькій церковці в Глинянах, Замістя;
та в церкві Чесного Хреста в Асторії, Н.Й. – Служба Божа з Панахидою.

Про молитви за спокій душі Покійного просять
дружина НАДІЯ з дітьми та внуками.

В глибокій жалобі сповіщуємо, що
15 ЧЕРВНЯ 2001 р. СПОВНЯЄТЬСЯ СОРОКОВИЙ ДЕНЬ
передчасної смерти

бл. п.

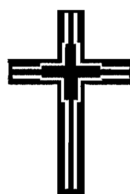
ІВАНА ГРИГОРОВИЧА ОСІЙЧУКА

церковного діяча УАПЦ (Соборноправної), довголітнього дириґента катедрального хору Покрови Богоматері в Чикаго, голови Наради представників духівництва й парафії з 17 грудня 1993 року про приєднання УАПЦ (Соборноправної) до Київського Патріярхату, члена редколеґії журналу „Українці Америки за Київський Патріярхат", щедрого жертводавця на церковні, видавничі й молодіжні потреби.

Родині, парафіянам та хористам Катедри св. Покрови
висловлюємо глибоке співчуття.

Всіх, хто знав Небіжчика, просимо молитися за спокій Його душі.

За Малу Раду УАПЦ (Соборноправної) Київського Патріярхату
Єпископ ОЛЕКСАНДР, голова
інж. СЕРГІЙ ЛАЗУРЕНКО, секретар

Ділимося сумною вісткою з приятелями і знайомими, що в ранніх годинах Празника Пресвятої Тройці, 3-го червня 2001 р., в Ютиці, Н.Й. з волі Всевишнього відійшла у вічність на 104-му році трудолюбивого життя, прийнявши св. Причастя, наша найдорожча МАТИ, БАБА і ПРАБАБА

бл. п.

ГАННА ГЕРЕЦЬ

з дому МАЙСТРУК

нар. 11 вересня 1896 р. в с. Люб'язь, на Волинському Поліссі.

В середу, 6-го червня ЧИН ПОХОРОНУ відслужив протоієрей Микола Кривонос в храмі Чесного Хреста Української Православної Церкви в Ютиці, Н.Й.

Тлінні останки Покійної поховано поруч її мужа Івана на місцевому цвинтарі парафії св. Володимира Української Католицької Церкви.

Вічна пам'ять Покійній, яка була берегинею звичаїв рідного Полісся
та передала їх своєму численному родові на чужині.

Залишені в смутку:
сини – ПЕТРО з дружиною МАРІЄЮ, дітьми та внуками
– ОЛЕКСАНДЕР з дружиною ПАВЛИНОЮ, дітьми та внуками
– МИХАЙЛО з дружиною АЛЛОЮ, дітьми та внуками
доньки – вдова ВІРА з дітьми та внуками
– ЗОЯ з мужем МИХАЙЛОМ, дітьми та внуками
– РАЇССА з мужем РОБЕРТОМ, дітьми та внуками
невістка – вдова НАТАЛКА з дітьми та внуками

Просимо згадати Покійну у Ваших молитвах!

Ділимося сумною вісткою, що 7 травня 2001 р. Б., після короткої, але тяжкої недуги, відійшов у Вічність син пок. Митрополита Української Автокефальної Православної Церкви (Соборноправної)

бл. п.

ІВАН ГРИГОРОВИЧ ОСІЙЧУК

Грімкий спів об'єднаного хору, до якого приєднались хористи з інших парафій, місцевих і позамісцевих, був додатковим доказом того, наскільки був шанованим і багатьом відомим св. п. Івась, як його любляче всі називали.

Св. п. Іван Осійчук був щедрий, жертвенний, великодушний, добросердечний, відданий своїй церкві і батьківщині, як також талановитий, був обдарований чудовим голосом.

Громада Свято-Покровського Катедрального Собору в Чикаго втратила довголітнього співака і дириґента церковного хору і дорадника Парафіяльної Управи.

Св. п. Івась нар. 9 лютого 1924 р. в Україні. Освіту частково набував в Україні, потім в Німеччині, а ступінь інженера здобув в університеті в Чикаго.

По приїзді до Америки на початку довелося працювати на тяжкій фізичній роботі, але дякуючи своїм природним здібностям і високій освіті, в короткому часі став директором фабрики і займав цей пост до переходу на пенсію.

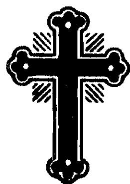
Втрата цієї непересічної людини буде відчуватися скрізь, як в родині, так і в громаді, зокрема в Катедрі св. Покрови в Чикаго.

Залишив в глибокому смутку:
дружину – РАЇСУ
сина – ПЕТРА з дружиною АННОЮ, донькою ТАНЕЮ та пасинком МИХАЙЛОМ
дочку – НАТАЛКУ з чоловіком ДАВИДОМ та двома донечками ХРИСТИНОЮ і ЕМІЛІЄЮ
залишив у жалобі багатьох друзів і знайомих, які вщерть заповнили велику залю похоронного заведення Музики в Чикаго під час Панахиди, щоб віддати останній поклін спочилому та обдарували безліччю букетів розкішних квітів.

Вічна пам'ять св. п. Івасеві!
Нехай американська земля буде йому пухом!

Високодостойній родині, дружині, дітям, внукам і дальшій рідні
наші глибокі співчуття!

НЕЛЯ БРІДЖМАН,
секр. парафіяльної ради св. Покрови в Чикаго

Ділимося сумною вісткою, що в неділю, 27 травня 2001 р.
упокоївся в Бозі

св. п.

інж. АНТІН ІВАХНЮК

Нар. 25 січня 1906 р. в селі Сморжів, Україна.

Від молодих літ член Пласту. В гімназії в Станиславові, член куреня ім. гетьмана Мазепи, від 1928 р. – член куреня Чорноморці, де дружив та співпрацював у підпіллі з Романом Шухевичем. Працював у Пластовій Верховній Команді.
В 1930 р. – заарештований за приналежність до таємного гуртка, за що відсидів півтора року в польській тюрмі. Після виходу на волю переїздить до Загребу в Югославії, де завершує студії дипломом будівельного інженера-архітекта в 1941 р. та одружується з д-р Надією Ружицькою першою жінкою-хірургом в Югославії.

В 1948 р. переїхав до Канади, де став пластовим станичним у Торонто, головою Пласту на Канаду, співзасновником газети „Гомін України", головою Української Головної Визвольної Ради, журналістом, членом редакційної колеґії „Літопису УПА", дійсним членом Хорватської Академії Наук з титулом академіка, членом НТШ та других організацій.

В Оттаві скінчив славістику дипломом маґістра в 1972 р.

Д-р Надія і інж. Антін Івахнюки були щирими меценатами української культури та науки. Ще в 60-их роках подарували на катедру україністики при Оттавському університеті 100,000.00 дол. і дали підставу для праці, яка ведеться досьогодні. Також цілий свій спадок записали на ту ціль.
Частину свого майна подарували також на Канадський Інститут Українських Студій (КІУС) при Едмонтонському університеті.

Замість квітів проситься складати пожертви на „Літопис УПА".

Горем прибита шваґрова Євгенія Ружицька з синами Мироном з дружиною Оксаною, Орестом з дружиною Надією та їхніми дітьми, братанниця Ольга Примс, ближча та дальша родина.

Вічна Йому пам'ять!

РЕКЛЯМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • Марійка Осціславська 973-292-9800 #3040